

درنه کورنی

د علامه جواخوندزاده مشهور په « فاضل کندهاري »
کورنی

د

محمد معصوم هوتک

لیکنه

اهداء
د
علامه عبدالحي حبيبي
درانه نامه
ته

کتابپېژندنه

د کتاب نوم : درنه کورنۍ
ليکونکي : محمد معصوم هوتک
د ليکلو نېټه : دسمبر ۲۰۰۰ م
د ليکلو ځای : پورتنیو - کاناډا
کمپوز : سعيد لودين
د چاپ کال : ۲۰۰۳ م
خپرونکي : د علامه حبيبي د خپرونو مرکز
تېراژ : ۱۰۰۰ ټوکه

يادښت

د ارواښاد علامه عبدالحی حبيبي درنه کورنۍ په درنو تاريخي او علمي بنسټونو ولاړه ده او له سوونو کلونو راهيسې دې درنې کورنۍ افغاني ټولني حتی ټولې نړۍ ته علمي بخښنې کړې او ددې کورنۍ علامه عالمانو درانه او له نوښته ډک علمي آثار افغاني او بشري ټولني ته وړاندې کړي دي او هم يې دهبواد په روښانه، مبارزو او مجاهدو حلقو کې سرښندنې کړې، قربانۍ يې ورکړې او دمشروطيت، خپلواکۍ او اولسواکۍ په لاره کې يې مخکښ او بدلونکي نقش لوبولی دی.

ددې درنې کورنۍ علمي اومبارزوي نقش دعلامه حبيب الله يا جبو اخونزاده له وخته ډېر برجسته او پياوړی شو او دمبارزې او علم ميراث يې نسل پر نسل راپاتې شو خو چې ارواښاد علامه عبدالحی حبيبي په نړيواله سطحه علمي مبارز وکړ او داستبداد په وړاندې يې دعلمي مبارزې علم پورته کړ.

بسم الله الرحمن الرحيم
لومړۍ خبرې

په پښتني عنعنه کي له لرغونوزمانوراھيسي يوروايت سته چي وايي يووخت دمېراني بادراوالووت، دغرغښت پرژبه، د بهتني پرموت اودسره بن پرلمن ونښت دهمدي باد اغېزه وه چي غرغښتي (غورغښتي) قبهلمې دژبي، بيان، پوهي، تلمقين اوروحانيت څښتناني سوي، بهتنيوته توره ومېرانه ورسېده اوسرېنوته اداره اوواکمني ورپه برخه سوه. (۱)

کاکړپه نسبي وېش کي په غرغښتوپښتنوگډيري ځکه نوددوي په باب اولسي روايت داسي دي چي د «برخو» په وېش کي، کاکړوته دعلم وپوهي برخه ورسېده. وايي چي اولسي روايتونه دژوندله عيني واقعيتوڅخه راپيداسوي اوورپسي عام سوي بيانونه دي. «کاکړوته دعلم وپوهي رسېدل» پراولسي روايت سرېره يوداسي حقيقت دي چي مصداق يې مادسره سترگوليدلي دي. ماته دکندهارپه کاکړوکي ډېرلېرداسي کسان په مخه راغلي دي چي ليک ولوست دي يې زده نه وي اوداخبره بايد سره ومنوچي زمونږ په وروسته پاته ټولنه کي په ليک لوست پوهېدل د پوهي نڅښه ده. د

ستاسو په لاس کي کتاب چي دهېواد پر کاره او دقيق محقق بناغلي معصوم هوتک کښلي ددې درنې کورنۍ په باب درانه او مستند بحثونه لري او لوستونکي پريوه تاريخي مسيرددې کورنۍ له فرد. فرد سره اشنا کوي او دهغوي په خدمتونو رڼا اچوي.

د علامه حبيبي دڅېړنومرکز له بناغلي معصوم هوتک نه مننه کوي چي دابنکلی اثر يې کښلي اودې مرکز ته يې په مينه سپارلی دی خو له دې نه چي د کتاب چاپ دوه کاله وځنډېد بڅښنه غواړي. ځکه دعلامه حبيبي مرکز له پېښور نه کابل ته راولېږدول شو او دلته په دوو تېرو کلونو کي د چاپ امکانات لکه څنگه چي لازم دي مهيا نه وو خو علمي کتابونه زېږښت نه لري او خپل درنښت يې پرځای دی. په همدې ډاډ مور دا گټور کتاب ددرنو لوستونکو مخې ته ږدو او هيله من يو چي ددې درنې کورنۍ له ژوندليک نه خوند واخلي او هېواد ته ددوي له درنو خدمتونو سره اشنا شي.

په درنښت

د علامه حبيبي دڅېړنومرکز

۱۳۸۲/۸/۱۵

(۱) دپښتنودغه لرغوني روايت هغه دودته ورته دي چي په اوستاکي دزردشت دزمانويه باب راغلي دي او هيرودت يې د «سکا» قبايلو ددروگونو طبقو دبيان په ترڅ کي راوړي. وگورئ د «مشابهت های فکري مردم قديم و آثار آن در طبقان اجتماعي اريايي» مقاله چي دعلامه عبدالحي حبيبي په قلم ليکل سوي اوپه (آفريده های مهجور علامه حبيبي) کي دابراڼ يغما مجلې د ۳ کني ۱۳۴۵ش څخه رانقل

پښتنو، په تېره بیا دلوی کندهار زیاتره پښتانه عالمان، دیني ومذهبي لارښونکي، روحانیون، دسلوک و عرفان دلاري لارویان، شاعران اولیکوال دکاکړوقوم ته منسوب دي. ارواښاد کانديد اکاډميسن محمد ابراهيم عطايي چي د پښتنوپه اتنيکي څېړنوکي دپراخي مطالعې څښتن و، د کاکړوپه باب ليکي «ددغي قبيلې خلک په شپښتوب اوکرنه ژوندکوي خوپه عمده توگه په کليوکي ملایان له دوی څخه ټاکل کېږي اوڅرنگه چي دپښتنوپه قبيلوي عرف کي دوی ستانه بلل کېږي نودملایي وظیفه چي مقدسه شمېرل کيږي دوی ته سپارل کېږي داسی معلوميري چی په دغسی پراخه ساحه د دوی د تیتیدلو یوعامل به هم دغه و چی دوی مذهبي وظایف پراخه اخیستل اوهری سیمی ته چی ورتله هلته به دبیگانه په سترگه نه ورتله کیدل. سره له دې چی ددې قبيلې په فولکلور کی دجنگ جگړو قهرمانان هم په لمانځنه له هیری څخه راژغورل کيږي خودعلمی او مذهبي کارونوله پلوه یې شهرت عام دی اوپه اتلسمه پېړی کي دافغانی دربارونو ملایان ددغی قبيلې څخه ټاکل کېدل اوپه نولسمه پېړی کی ددغی قبيلې یو زیات شمېر کسانو دسیاست په میدان کي هم درنې لوبي کړي دي .» (۱)

(درنه کورنی) چي زماهدالیکنه دهغې په باب ده، د کندهار په کاکړوکي یوه مشهوره علمي کورنی ده چي دخه کم دریو سوو کالوپه اوږدوکي دعلم وفضل څراغ پکښي لگېدلی پاته

سوی دی. داکورنی دمسه خېلوکاکړوکورنی ده چي د افغانستان په سیاسي وثقافتي تاریخ کي یې خوراسترول لوبولی دی. ددې کورنی غړو مجاهدې ومبارزې کړي دي، ددین ووطن په لارکي یې سرونه بنډلي دي، حماسې یې زېږولي دي، آثار یې کښلي دي، څېړني یې کړي دي، شاگردان یې روزلي دي اوبنه نوم یې پرې ایښی دی. دگران هیواد په علمي وسیاسي وادبي غورځنگونوکي ددغی کورنی ونډه دومره ستره ده چي پرخدمتونوباندي یې د ارواښاد سرمحقق محمدصديق روهي (۱۳۱۲ - ۱۳۷۵ ش) خبره «کتابونه کښل کېدای شي» (۱) ددې کورنی مشرنیکه ملا باپر (۲) نومېدی، خوپه علمي وثقافتي حلقوکي دنوموړي دلمسي علامه حبیب الله کندهاري (حبواخونزاده) په نامه مشهوره ده. د (حبواخونزاده) دکورنی یودوه کوره په کندهارکي پاته سوي او نور ژوندي غړي یې د نړی په پنځولویوچوکي د نوروافغانانوپه څېرخواه واره دي .

ددې کورنی دخینوغړوپه باب زموردهیواد په کتبي اثاروکي ښه پوره مطالب لیکل سوي دي خودهغې په باب دیوې بشپړي رسالې یاکتاب خلا (تسه) ما احساس کړه اوهمدغه احساس وچي زما دغه لیکنه یې وزېږوله. ددغی لیکني مطالب زما د خپلو یادابنتو او ځینولیکل سوو مدارکو او منابعو له مخي برابر سوي

(۱) وگورئ روهي - محمدصديق - دپښتوادبیاتوتاریخ - معاصره دوره ۷۸ مخ

(۲) پښتانه پرنارینه وښځنه اولادوباندي دخینوقبیلونومونه پډي. سدوزی و محمدزی که دیوې

قبيلې نوم دی، خوپه کندهارکي دډېروکسانولمړی نوم هم وي.

۶ ===== درنه کورنی

پوپلزي په نامه سجل سوي اونېته يې ۱۱۹۳ هـ ق کال درجېد
 مياشت ده . پردغه قبالة باندي دملابابراخوند شاهدي سته
 اودشهادت عبارت يې داسي دئ: « الشاهدبمافيه عاليحضرت
 فضائل وكمالات پناه ملابابمدرس » . له دغه عبارت اوالقابوڅخه
 دهغه وخت په رسمي او علمي ټولنو کي دملابابراخونددرنواي درجه
 اټکل کېدلای سي اوتر ۱۱۹۳ هـ ق کال پوري دنوموړي
 ملابابردژوندزمانه يقيني کوي . دا کال دتيمورشاه دپاچهي شپږم
 کال دئ . دملابابردتاليقاتوپه باب چاڅه نه دي کښلي اونه يې
 دائاروڅرک چابنولئ دئ خو زما (هوتک) دکندهار دکتابوپه خطي
 زېرمه کي دمحمد محمود بن محمد د (لباب الاخبار) يوه نسخه
 خوندي وه چي دميرافضل خوگاني(۱) په قلم ليکل سوي وه . له
 دغه کتاب سره دامالي قصيده (عربي) ، طريقه اسقاط (پښتو) ،
 شمائل حضرت رسول (ص) اوابوالمنتهي (عربي) هم گنډلي وو .
 طريقه اسقاط که څه هم په پښتوليکل سوي وه خوځاي ځاي يې
 عربي عبارتونه اونقل قولونه هم درلودل اوڅرنگه چي دغه رساله
 دسراوپاي له خوانيمگرې وه ، ځکه يې دمولف نوم معلوم نه و .
 دنوموړي رسالې مولف دملابابراکاکر په قولونواستنادکړي
 اود (مولانافضل) په لقب يې يادکړي اوکښلي يې و " ... لماکان
 الاسقاط من امورا لاهم والعظمه فقال مولانافضل الاخذ ملاباب
 اخنداکاري وطريق الاسقاط المیت علي التفصيل هذا وحسب
 عمرالمیت يسقط عنه اثني عشره بسنه من المذكوروتسع سنه عن

(۱) په پښتني قبيلو کي بايدڅوگاني اوڅوگياني (خورياني) سره گډ نه سي

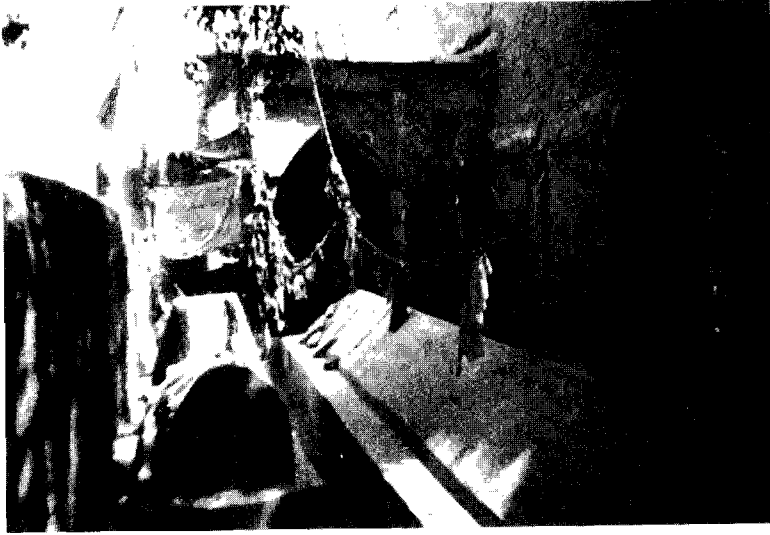
درنه کورنی ===== ۷
 الانثى ..."

له دې عبارت څخه څرگنديږي چي ملابابراخونددتاليقاتوڅښتن
 واوتاليقات يې پخپل وخت کي ثقه اومعتبرکتتابونه وو چي
 نورومولفپښورپي قولونه داستناد په توگه نقلول . دغه ټکي
 ما (هوتک) په ۱۳۶۵ ش کال په کابل کي دزيري جريدې په ۱۵ -
 ۱۶ گڼه کي د « پښتومنهاد العابدین قلمي نسخه » ترسليک
 لاندي په يوه ليکنه کي خپاره کړل . له بده مرغه له ليکني څخه
 زمانوم سهوا! غورځول سوي و .

وايي کله چي زمورپرهيواد باندي دافشارنادرخونري تاراک
 راغی اودڅينوناسيالوپه ټونگ يې دپښتښوملي وسياسي
 مرکز (دکندهارزورښار) له خاورو سره سم کړ اودپښتښودسپکاوي
 په نيامت يې « پرلويانو، مشرانواوپوهانو باندي ډول ډول کړاوونه
 راوستل، ملاباب هم په کندهارکي دنوي ښار (نادراباد) دجوړولوپه
 بېگار امرسوي و. » (۱) افشارنادرغوبښتل په دې کار سره
 پښتنوعالمانوته روحياتي گوزارورکړي . له ښه مرغه ددغه مدرس
 عالم حيثيت په احمدشاهي عصرکي بيرته اعاده سو، په ښارکي
 داستوگني له پاره ځای ورکړه سو اودتدريس چارويې دوام وموند ،
 په دغه وخت کي يې زوی (ملا فيض الله) هم دخلکو اودولت په
 نزدلورمقام درلودچي تفصيل به يې وروسته ولولئ .

دملابابراخونددنې نېټه څرگنده ده اونه يې ماته د اولادو
 بشپړ شمېرمعلوم دئ خو زوی يې ملا فيض الله دخپل وخت په

(۱) ځملي - محمدولی - دکندهارمشاهير - ۱۶۴ مخ - دوهم چاپ - ۱۳۶۸ ش کال

ملا فیض الله

ملا فیض الله د ملا بابړ زوی اود خپل وخت عالم، مدرس اوپه عربي، پارسي او پښتو ژبو د تصنیفاتو څښتن، شاعر او پیاوړی لیکوال اوپه احمد شاهي عصر کي دوخت واکمنانو ته د درناوي وړ شخصیت و. ارواښاد عزیزالدین وکیلي پوپلزی لیکي چي لوی احمد شاه بابا دخپل زوی تیمور (وروسته تیمور شاه) دښووني روزني کار د څو تنو عالمانو، خطیبانو، ادیبانو او منشیانو پر غاړه اچولی و چي په دغه ډله کي ملا فیض الله هم و. (۱) نوموړي داشرف الوزرا وزیر شاه ولیخان بامیزي دکورنی استاد هم و او وزیر ورته په درنه سترگه کتل. د همدغه ارادت اغېزه به وه چي د ملا فیض الله کورنی ته د کندهار ښار د بامیزيو په کوڅه کي زړې جامع (۲) ته نزدې داستوگندي له پاره ځای ورکړه سوی و او کورونه یې دنوموړي وزیر دکورجنوبي خواته پراته و (۳).

په همدغه وخت کي د کندهار په احمد شاهي ښار کي دمیا فقیر الله

(۱) وکیلي عزیزالدین - تیمور شاه دراني - ۴۰ مخ - کابل ۱۳۴۶ ش

(۲) زړه جامع د عزیزالدین وکیلي په قول د احمد شاهي کندهار لومړنی مسجد دی چي په ۱۱۷۲ ق کال ودان سوی دی. (تاریخ خرقه شریفه قندهار - ۳۴ مخ - ۱۳۶۷ - کابل - دوهم چاپ). داچي نوموړی لیکي کندهاریان دغه مسجد ته «زړه مسجد» یا «موی مبارک» وايي، دتامل وړ ده. کندهاریان دغه مسجد ته «زړه جامع» او دپوښلي چارسو جامع ته «موی مبارک» وايي.

(۳) دغه کورونه د کندهار ښار د کابل دروازي دشمالی کلا قصبیل اوبامیزيو کوڅې تقاطع ته څرمه دا احمد شاهي کلا لوی د بیخ لور ته پراته دي چي ددې کرښو د لیکلو تر وخته لاهر خپل حال ولاړ دي. د کلا د همدې برخي په بیخ کي یواړه د قبرسته چي زیارت هم پر جوړ دی. محلي خلک دغه زیارت شهید بابا بولې.

جلال آبادي ثم الشككارپوري (۱۱۹۵ ق مر) دیوه خلیفه ، ملافرح الدین اخوند (۱۱۵۹ ... ۱۲۴۱ ق) د عرفان و سلوک مرکز فعال و د همدې مرکز له لاري د کندهاري علماوو اونوموړي میا صاحب (رح) ترمنځ علمي و عرفاني رابطه ټینګېدله اودخدای نازولو د میا صاحب له عرفاني مکتب سره د پېژندګلوی او پیروی له لاري ترې فیضونه اوچتول (۱) . ملا فیض الله کاکړ هم د دغه تصوفي مرکز له پېشوا، میا فقیر الله صاحب سره علمي و عرفاني اړیکي درلودل او بیل ته یې لیکونه لېږل .

د ملا فیض الله کاکړ په آثارو کي یوه عربي رساله سته چې دخپل زوی حبیب الله له پاره یې په منطقو کي کښلې ده . د بېلي رسالې نوم یې تحقیق التوبه دی اودغه راز یې پرتجوید هم یو کتاب تالیف کړی دی . د دغو آثارو خطي نسخې د کابل په ملي ارشیف کي خوندي وې . د حاجي عبدالمجید هوتک په قلمي کتابو کي د ملا فیض الله یواثر خوندي و اوس یې زما شخه نوم هېر دی خو په هغه شعر کي مي یادونه کړې چې د همدې قلمي کتابو د ضایع کېدلو پړوخت مي ویلی و (۲) .

ملا فیض الله شعر هم وایه . په پښتانه شعراء لومړي ټوک کي یې دغه پښتو شعر خوندي دی :

(۱) ملافرح الدین اخوند په کندهار کي دنقشبندیه طریقه لوی مرشدو . په پښتو ژبه یې یواثر د تعداد الکبایره نامه کښلی دی چې چاپ سوی هم دی .

(۲) د شعر نوم (زړې پانې) دی اود سرخو بیته به یې دلته راوړم . زمږ په کور کي زمانه تره سره یوڅو زړې نسخې وې نسخې نه وې ، مرغلي وې ، عقیق وه درداني وې (د شعر پاته برخه دراتلونکي مخ په حاشیه کي ولولئ)

که د عشق له کړه خلاص شوم زه به نذر کاندې غږی
د عشق اور هسي ستي کرم لکه پنډه او سپين خـږی
د پت مـزي سره غرم بـيرته اوم د عشق پـه تاوشي
که هرڅـو پـريـو وي غـبـتـلی بـيرته شي هغه اومـږی
ورک يم ستا پـه مينه گوره لاس را اور د کـړه چي ولاړ شم
ما په دواړه کـونه ستادی پـه رشتيانيولی پـږی
په اور بل چي دي سورتيک شو زمـپا په زړه د اور سـکروته
په پتريدي لـونگين دی زمادمـرگ پيغام راوړی
فيض الله پـر تا مين يم تا ايستلی لـه وطن يم
په کوگل کښې مي سور اور دی تـاله مينی رابل کـږی *

(د تېر مخ د حاشیې پاته برخه)

د حبرو د علم نخښي د قاضي غلام دفتر و
داحـمنـپاچا دېوان و د قاضي يې رسالې وې
تصنيفونه د خـروتي عبدالحق و فرح الدين و
بل د میا فقیر الله صاحب د لیک خـونښاني وې
د کاکړ ملا فیض الله اخوند اثر کښې خوندي و
د شاعر ملا شمس الدین دېوان شعرونه او قلمي وې
د زړې جـامع د پانوفیض هم ور رسېدلی
غریبک په درافشانو کـونو کښې پرحاشیې وې
د پښتو و د فارسي و عربي درنا یا پ و
نایاب څه چې ورته تېري د نړی کتب خانې وې (الخ)

دا کتابونه له سلهاوو ټوکو نورو چاپي نوادرو سره تر ۱۳۶۴ش کال پوري په کندهار کي زمانه اکا حاجي عبدالمجید هوتک سره وو په همدې کال د کندهار امنیتي حالات ګډوډه سول او کتابونه یې کابل ته رانقل کړل . په کابل کي د کتابو د یوسو د اګر ملا سعد الله له خوا وپېرودل سول اولمغوتې پاکستان ته یووړل سول او هورې ترې تم سول (جوزا ۱۳۶۴ش) .

* د پښتانه شعرا لومړی ټوک د پښتو ادبي مرکز پاکستان له خوا هم په یوڅه بدلون سره چاپ سوی دی دا شعر ما له هماغه چاپ (سرای نورنگ بنون - ۱۹۸۴) څخه رانقل کړ .

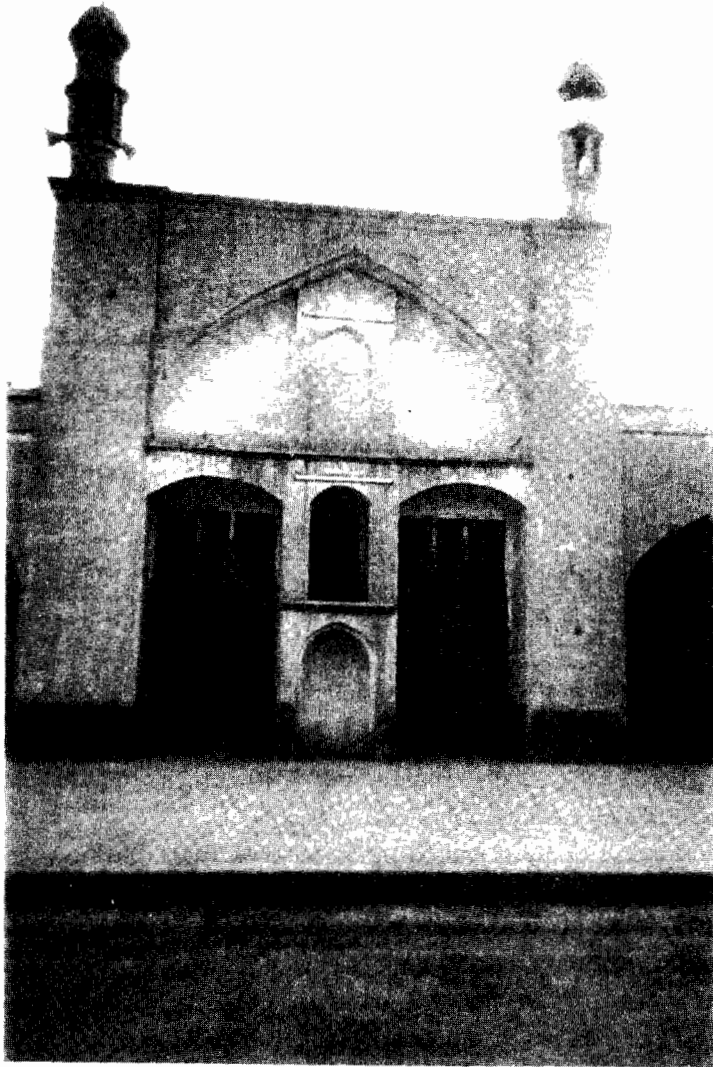
علامه حبیب الله کندهاری (جو اخندزاده)

د ملافیض الله زوی علامه حبیب الله په معقولو او منقولو علومو کې د دتبحر درجې ته رسېدلی و. د علم و فضیلت انگازې تر هیواد دباندې ملکونو (ایران، هند او حجاز) ته رسېدلي وې او په بهر کې یې د پوهانو له خوا د (محقق کندهاري)، (فاضل کندهاري) لقبونه گټلي وو. دخپل هیواد په علمي حلقو کې په (جو اخندزاده) باندي مشهور و. سردار غلام محمد خان طرزي د علامه حبیب الله علمي مقام داسې ستایلی دی:

آنکه چون وی عالمی کم دید چشم روزگار
گرچه گردیده بسی اندر بیابان طلب
مظهرت — قوی و دانش منبع علم و عمل
معدن فضل و هنر کان علوم مکتسب (۱)

نوموړی د ۱۲۱۳ هـ ق کال د کندهار ښار ښاد بامیزوپه کوڅه کې پیدا سو. لومړنی زده کړي یې دخپل فاضل پلار تر لارښوونې لاندې دکورنۍ له غړو څخه وکړې. په ځوانې کې یې دخپل عصر مروج علوم (صرف، نحو، بلاغت، تفسیر، حدیث، فقه، اخلاقیات) ولوستل پردې سربېره یې په ریاضي اونجوم کې هم ژورې مطالعې وکړې. د علامه حبیب الله کندهاري په استادانو کې د دوتنومونه یاد سوي دي، یو د احمد شاهي کندهار قاضي القضاة ملا احمد

(۱) بشپړ شعر د همدې لیکنې په ۳۱ مخ کې ولولئ.

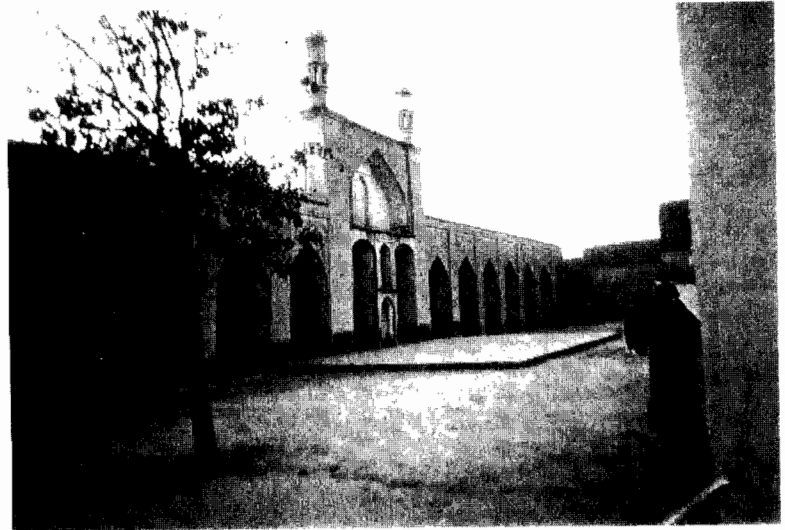

زده جامع

مرکزي دالان او دباندنی محراب یې

الکوزی (۱) اوبل ملافرح الدین اخند . ملافرح الدین اخند یی
پراستادی سربیره، روحانی مرشد هم و

دعلامه حبیب الله دژوند زمانه پرکندهارباندي دکندهاري
ورونو (کهندل خان) دواکمنی له وخت سره برابره ده . په
کندهاري ورونو کي که د سردار کهندل خان له مستبدي واکمنی څخه
سرتکول سوی دی (۲) خودده دوه ورونه سردار پردل خان
اوسردار مهردل خان مشرقی علم دوست اوفرهنګپال شخصیتونه وو .
سردار پردل خان دپښتو او فارسي ژبي شاعر و او په طریقت کي
د حضرت جی بابا (رح) مريدو (۳) . سردار پردل خان له مولوي حبیب
الله سره د پربنډه اړیکي درلودل او په درنه سترګه یی ورته کتل . په
یوه لیک کي یی چي د ۱۲۶۴ ق کال نېټه لري ، د « فضیلت پناه »
په لقب یاد کړی دی . (۴) . سردار مهردل خان مشرقی چي د
پښتو او فارسي ژبو شاعر ، لیکوال اوفرهنګپال سړی و او په

زده جامع

دا جامع دکندهار ښار د باميزو په کوڅه کي واقع او دوزير شاولي خان باميزی په لاس په ۱۱۷۲ ق کال
ودانه سړی ده .

(۱) ملا احمد الکوزی دکندهاري ملا اسماعیل ابدالی زوی داحمدشاهي عصر لوی عالم او مشهور
قاضي و . دکندهار په ښار کي اوسېدی . پر محضر یی فاضلان او عالمان راغونډ وو . په تالیفاتو کي
یې د تعلیم السلوک ، کاشفه ، رساله فارقه ا بیان وافیة لطايف الصرفیه او نور یادولای سو .

(۲) وګورئ : د حاجي جمعه بارکزی دپوان ۱۷۴ مخ - ۱۲۶۰ - کابل

(۳) علامه محمدرطوي دخیل دانشمند پلار سردار غلام محمد طوي ددپوان په سريزه کي ليکي
چي ما له خپل محترم پلار څخه په علم و کمال کي دده د دومره برياليتوب وجه وپوښتل او نوموړي په
جواب کي دخپلې مور له خولې رانه وويل چي دا دهغي دوعا برکت دی چي « عم کبير » سردار پردل
خان مرحوم چي په ظاهر وباسن کي د معرفت څښتن اود قطب زمان میان حضرت جی صاحب يو باکمال
مريد و . دده په حق کي کړي وه . (وګورئ : دپوان جناب طوي صاحب - ص ۱۶ - چاپ ۱۳۰۹)
له دې څخه د سردار پردل خان د علمي و عرفاني شخصیت اټکل کېدلای سي . سردار غلام محمد طوي
د رحمدل خان زوی اود پردل خان وراره و .

(۴) دالیک زماسره خوندي دی . فوتوکاپي مې يووخت استاد رشاد صاحب ته هم ورکړې وه . دليک
دعین متن کاپي دهمدې ليکنې په ۱۴ مخ کي چاپ سړی ده .

کندهارکي دده کوردیوه ادبي انجمن شکل درلود، علامه حبیب الله کندهاري ته په ارادت درلود اودرناوی یې کاوه . دخپلي کورنی دغو استادپه توگه یې ترې علمي استفاده کوله . علامه حبیب الله دنوموړي سردارپه غوښتنه دحدیثوپه باب یو کتاب کښلی دی چي نقدالثقات نومیږي .

لکه وړاندي چي وویل سوه علامه حبیب الله کندهاري د منقولو او معقولو علومو متبحر استاد و . زمور په گران هیواد تاریخي افغانستان کي تر چنگېزي تاراک وړاندي د ساسانیانو ، غزنویانو او غوریانو په دورو کي د هرات ، بلخ ، بست ، زرنج ، غزني و بامیان د علمي مدرسو په تدریسي نصاب کي دمعقولو علومو لکه ریاضي ، نجوم ، هیات ، فلسفه او منطق تدریس شامل و . خو تر چنگېزي تاراک وروسته داتول ښکلي ښارونه او علمي مدرسې له خاوروسره برابرې سوې . تر دې وروسته که زمور په ویاړلې خاوره کي دپوهې او معرفت دپوې روښانه سوي دي ، نو علماوو او دانشمندانو یوازي دمقولو علومولکه تفسیر ، حدیث او فقه زدکړي او تدریس ته زیاته پاملرنه کړې ده . دمعقولو علومو هغه خراغ چي د علامه البیروني او ابن سینای بلخي له خوا پر دې تاریخي خاوره روښانه سوي و ، نوره روڼانه درلوده . له بلخي خوا په شپاړسمه او اولسمه عیسوي پېړۍ کي دهرات دتیموریانو تر سقوط وروسته زمور دسیمي خلک دهند دمغولي اودپارس د صفوي دولت پر ضد دخپلواکۍ گټني په مبارزو بوخت دي . ددې مبارزو لومړی ارمغان په کندهار دملي قایدحاجي میرویس خان په مشرۍ دپردیو له تسلط څخه یو خپلواک اوملي دولت جوړېدل و .

۱
۲۵
رض شاه مدظلوه

۱۰
سنگ سرت اوله کلمه
درم عرب کي کار خور

سند دینده مع

ارزنده ووردند

۱۲۶۴
محمد بهر علی

دلوی احمدشاه بابا په مبارک لاس چي دواحد او یوموتی افغانستان تاداو کنبهبنول سو ، نو دعلم او پوهي دمشال دبیا لگېدو له پاره مجال پیدا سوخو علماوو مو په تدریسي نصاب کي کوم دیادوني وړ انکشاف رانه ووست او دپخواپه شان دمنقولو علومو د زده کړي پر محور یې خپلي علمي هڅي متمرکزې کړي وې . په دغه وخت کي یوازنی شخص چي دهغه وخت دمحيطي قيودو له چوکاټه یې خان راویوست ، علامه حبیب الله کندهاري و چي د معقولو علومو په رواجولو سره یې د علامه ابوریحان البیروني او ابن سینای بلخي دوخت علمي هنگامه بیا له سره توده کړه . او لکه ددې بحث په سرکي چي مو وویل دهمدې عالي هدف دترلاسه کولو په نیامت یې هند وایران و حجاز ته سفرونه وکړل او دک لاس ترې راستون سو . علامه فاضل کندهاري په ریاضي ، هندسه او منطق کي داسي شاهکارونه ولیکل چي لوی استاد علامه حبیبی مرحوم یې داروپا د شپاړسمي پېړۍ د علماوو فرانسس بیکن او رنه دیکارت (۱) له علمي اکتشافاتو سره ورته گڼي . علامه فاضل کندهاري خپلو شاگردانو ته توصیه کوله چي « هغه علم ته په بده سترگه مه گورئ چي په ژوندکي ترې چاره نسته . طب ، حساب ، نجوم او هندسه زده کړئ ځکه چي دژوندتاداو پرهمدې علومو ولاړ دی » (۲)

علامه حبیب الله په عربي ، فارسي او پښتو کي زیات کتابونه تالیف کړي دي چي شمېریې تردېرشواوري . په همدغو

(۱) فرانسس بیکن (۱۵۶۱ - ۱۶۲۶ ع) دانگلستان مشهور فیلسوف او رنه دیکارټ

(۱۵۹۶ - ۱۶۵۰ ع) دفرانسي معروف ساینس پوه او فیلسوف و .

(۲) آریانا مجله - د ۱۳۴۵ کال دحوت کڼه

دغه لیکنه کي دعلامه حبیب الله کندهاري مشهورپه (فاضل کندهاري) آثار داسي معرفي سوي دي :

۱- شوارق - (په عربي ژبه) په علم حديث کي .
۲- "رساله تفکر" (په فارسي ژبه) موضوع يې اخلاق و عرفان دی
۳- "رساله نماز و اسرار آن" (په فارسي ژبه) په دې کتاب کي دلمانځه داسرارو په باب دمنقولو او معقولو علوموله مخي بحث سوی دی.

۴- موعظې او خطبې (فارسي او عربي)

۵- "رساله صبر و شکر" (فارسي) په اخلاق کي .

۶- "رساله محبت الهی" (فارسي) په تصوف و اخلاق کي

۷- "رساله تمیز مومن و کافر" (فارسي) وايي چي دادخینوتنگ نظرو متفکرانوپه باب یوه دیني او کلامي څېړنه ده .

۸- "تواریخ و فیات مشاهیر اسلامی در قرون ثلاثه" (فارسي)

۹- "شمه بارقه" (فارسي) د وحدت الوجود او وحدت الشهود په

باب . د کتاب شپږ فصله لري او څېړنه يې د قدرور بلله سوې ده .

۱۰- "چهل مساله دیني" (فارسي) د علامه محمد اعظم

اندر د سوالونوپه خواب کي . د ملي ارشیف په خطي نسخوکي

د (جواب فاضل) په نامه یوه رساله سته چي ملاحیبه الله

کندهاري په قلم د محمد اعظم غزنوي په جواب کي کښل سوې ده

چي غالباً به همدا رساله وي .

۱۱- "احکام الملکه فی احکام اهل القبله" (عربي) دامام غزالي رح

پر (محصل فیصل التفرقه) باندي نوي څېړني اوزیاتوني دی.

۱۲- "مغتنم الحصول فی علم الاصول" (عربي) دېرمهم اثر دی

ټينگه جرځه کړې او انتقاد کړي دي «

۱۵- "ابانه المله في التوقف عن تكفير اهل القبلة" (عربي)
څلورفصله لري . موضوع يې فقه - عقايد او كلام دى . وايي چې
ددې كتاب له مطالعې څخه دمولف پراخ نظر او كامل
تبحر څرگنديږي . دا اثر يې په فارسي هم ليكلى دى .
۱۶- "مرآت الحق" (عربي) اووه فصله لري او په ۱۲۶۲ ق كې
تاليف كړى دى .

۱۷- "وحدت وجود او شهود" (پارسي) دملا محمدا عظم اندر
د پوښتنو په جواب كې . وايي ددې كتاب له لوستلو څخه څوك په
تصوف او اشراق كې دمولف تبحر خوراښه ليدلاى سي . (۱)
۱۸- "مستحق القبول والقبلة في تحقيق سمت القبلة" (پارسي)
د قبلې د ښوولو په برخه كې د فقه اورياضي دلايلو پراساس معلومات
دي چې په پنځو فصلونو كې راغونډ سوي دي . مولف غوښتي دي
په ديني دلايلو ثابته كړي چې د قبلې دمعلومو لولپاره بايد له
هندسي اصولو څخه كار واخيستل سي . علامه حبيبي مرحوم ددغه
كتاب خطي نسخه كتلې وه او دغه استنتاجي روايت يې ځني رانقل
كړى دى « هندسه شرعي علم نه دى يعنې له شرع سره كارنلري
اودا خبره په دې معنى بايد ونه گڼل سي چې د اړتيا په ځاى كې له
هندسي قانون سره سم عمل كول دي منعه وي . طب ، حساب
اونجوم هم شرعي علم نه دى خود اړتيا په وخت كې په هريوه عمل

(۱) اشراق په لغت كې ځمپدلو ته وايي . تر لمر څخه وروسته وخت ته هم اشراق ويل كېږي .
اشراق يې هغو حكماوو ته ويل كېدل چې دزيات رياضت له امله يې په خپل باطن كې روښنايي او
اشراق موندلى و . افلاتون و بقراط د اشراق يېنو له ډلې گڼل سوي دي . (غياث)

کول ضروري دي . داسلام په لومړيو وختوکي په هندسه باندي ځکه عمل نه کېده ، چي په هغه وخت کي دغه علم نه و . خودمامون عباسي له وخته بياترزنه پوري دغه علم په اهل اسلام کي پوره رواج موندلی او زیاترو محققینوپوهانو اومدققینوفاضلانو دهغه په هرفن کي له اقلیدس څخه نیولې بیاد مجسطی ترفن پوري گټور تصنیفونه کړي دي ... په هغوبناروکي چي معتبره مهندسين زیات وي باید دهغوپه قول ضرورعمل وسي .

۱۹ - "رساله موسیقي" (پارسي) دعلوموپه پخواني تصنیف کي دموسیقي علم دریاضي یوه څانگه ده . وایي چي «دفيشاغورث د فلسفې له مخي دنگمپه تولیدکي درغونوترکیب دعددي تناسبونو تابع دی . علامه فاضل کندهاري په رساله موسیقي کي ددغه علم اصول له ریاضي فورمولوسره سم بیان کړي او له شرعي نقطه نظره یې ددغه علم پر رواتوب و نارواتوب (جاز ولايجوز) بحث کړی دی . ددې رسالې اهمیت په اوس وخت کي خورا زیات دی . کاشکي یې مطالعه مورته میسره وای .

۲۰ - "تنقیح التهافت الفلاسفه" (عربي) علامه حبیبی مرحوم لیکي چي په دې کتاب کي یې د امام غزالی رح (متوفی ۵۰۵ ق) او اتن ارشد اندلسی او خواجه زاده رومی (متوفی ۸۹۳ ق) په فلسفي مناظروکي دانصاف په رعایت اوآزادفکرسره حکمیت کړی اوپه ځینوبرخوکي یې خپل نظر د دلیل وبرهان په راورلوسره بیان کړی دی .

۲۱ - پرالغ بیگي زیچ باندي نوې څېړنه اوحاشیه (پارسي) . الغ بیگي زیچ دهیات یودېرمشهور کتاب دی . علامه فاضل

کندهاري پرهغه باندي گټوري حاشیې کښلي او هغه خاص مسایل یې ورباندي زیات کړي دي چي ده خپلمه کشف کړي وو . (۱) دیناغلي داکترعنایت الله شهراني په قول دغه اثرله ترکی ژبي څخه ترجمه سوی دی . (۲) یوه نسخه یې په کابل موزیم کي سته .

۲۲ - "شرح نمط تاسع اشارات ابن سینا (عربي)

۲۳ - "بسط البسایط" (عربي) دمنطقوپرځینومباحثوباندي شرحه

۲۴ - "منتخب تحریر اقلیدس" (عربي) (۳)

۲۵ - د تحریراقلیدس پارسي ترجمه

۲۶ - د اکرثاوذوسیوس ترجمه

۲۷ - "مختصرکشف القناع عن احکام شکل القطاع" د اثر

دخواجه نصیر طوسی دیوه تالیف لنډیزدی

۲۷ - "ریاضي المهندسين

داکتاب دعلامه فاضل کندهاری یو علمي شاهکاردی چي په عربي اوپارسي دواړو ژبو په همدې نامه لیکل سوی دی . د مخونو شمېر یې پرغټ کاغذ باندي یوزر و پنځو سووته رسېږي او « دهغه وخت دریاضي علوموانسایکلوپيډي » بلل سوی دی . ددې کتاب دوې نسخې دعلامه حبیبی مرحوم له خولې مورته ښوول

(۱) زیچ د (زیچ) معرب ، او د نجوم او هیات په اصولو او احکاموکي هغه علم دی چي له هغه څخه تقویم استخراجیږي . (غیاث)

(۲) جریده لمر- شماره ۱۹ سال دوم ثور ۱۳۸۰ می ۲۰۰۱ چاپ ټورنتو- کاناډا

(۳) اقلیدس (دلوري په پېښ او دلام و دال په زهر) د نرقطرس زوی او د برینقس لمسی مشهور او متبحر فیلسوف . ریاضي پوه او منجم دی چي په همدې نامه یې په هندسه کي یو کتاب هم تالیف کړی دی ... اقلیدس په ۳۲۳ ق م کي زېږېدلی او په ۲۸۳ ق م کي مړ سوی دی . اقلیدس په اسکندریه کي اوسېدی (لغتنامه دهخدا)

سوي دي چي وايي يوه يې « د ۱۳۰۰ ق په شاوخواکي له کندهاره هند ته وړل سوې او معلومه نه ده چي اوس چېري ده ؟ » بله نسخه يې چي ځيني برخي يې نيمگړي وې او علامه مرحوم استفاده ترې کړې ده ، د « کابل د ادبياتو په پوهنځي کي » خوندي وه (۱) چي دهمدې نسخې له مخي يې په خپله ليکنه کي مورته معرفي کړې ده . وايي چي علامه فاضل کندهاري خپل دغه اثر (رياض المهندسين) د عمر په پای کي کښلی دی . دا اثر شپږ روضې لري او هره روضه يې د رياضي بېلابېل مبحثونه څېري . لومړۍ روضه يې د اقليدس د صوري هندسې د اصولو ترجمه ، د (اکر ثاو ذوسيوس) او (اکرمانالاوس) د کتابونو ژباړي دي ، دوهمه روضه يې د حساب د علم قواعد بيانوي ، درېمه يې د حساب او هندسې د علم توابع څېري ، څلرمه روضه د « علم الابصار » په باب بيانونه لري ، پنځمه بياد علم هيات په باره کي د غېږي اوشپږمه د زيج او تقويم مسايل په برکي نيسي . علامه حبيبي مرحوم ليکي چي « د محقق قندهاري په ټولو هغو کتابوکي چي په رياضي علوموکي يې کښلي دي ، داټکی په څرگنده توگه ليدل کېږي چي ده هغه قيود او حدود چي علماء له کلونو کلونو راهيسي پکښې محصور وو ، مات کړي اود رياضي مسالو په کشف اوتحقيق کي يې له اجتهادي نظره کارکړی اونوي علمي کشفيات يې کړي دي » . علامه حبيبي مرحوم د هندسي او رياضي علومو د

(۱) ما (هوتک) ته څرگنده نه ده چي دانسخه دپوهنتون د کتابونوله وروستي تاراج څخه خوندي پاته سوې ده که څرنگه ؟

يا فتاح

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله خالق السموات والارض وجاعل الظلمات والنور
وتغدير الخيرات والشهيد الذي بيدك مقاليد الامور
ومبشيتة تستير القلوب وتبشر الصادق نور
قلوب اوليائه فظهر بدر الحق نعم في النجوت واكثر
عليهم صبح اليقين الله ارق نور انعم من جانب الحق
ومحج بواطن اعزلة فاضبحو حيا من في تبه الغفلة
والعزوب من مخلوق والسلا على رسوله النباذي الى
موء الصراط والناهي عن ظلام الشرك والفسق والنجس
بالبرهان الباهر والبيان الظاهر غاية الطهور وعلى
واصحابه الذين لم تعترهم الخوف الدنيا ولم يفرهم بالله
العزيز وعلى التابعين لهم باحسان ما تواتت الاعلام
والشهور وتبالت العصور والذهور اما بعد
ازاداي شمه از محاسن الهي واهل بيته صلوات الله عليهم
جماي بر نظير اصحاب نظر و قاده و سر اير باب فکرت نشانه

د تافق الوتج
والظلمون

د علامه صاحب کتابه د کتابتون
نومبر ۱۹۰۰

څېړنو په برخه کې دفرانسوي عالم دکارت او علامه فاضل کندهاري د څېړنو تر منځ مشابهتونه موندلي دي او ليکي چې که دمحقق کندهاري دغه آثار چې « دخطي نسخوپه شکل هم زمور په هيواد اوهم دپښتونخوا و هند وپاکستان په موزيمونو او کتب خانوکي ليدل سوي دي ، راغونډ سي اودرياضي پوهانو له خوا وڅېړل سي ، بنايي دعلامه استاد فاضل کندهاري دمهارت اندازه ښه ترا څرگنده او روښانه سي . »

۲۸- "شرح مقامات حريري" (پارسي)

۲۹ ... "نقدالثقات في التزييف الموضوعات" داکتاب يې داحاديثوپه تخريج کي دسردارمهردل خان مشرقي په غوښتنه کښلی دی .

۳۰- رساله غرور . دارساله د « اقسام و محاری و آفات غرور » په نامه هم بلل سوي ده . يوه نسخه يې ما (هوتک) د کندهاري سليمي په خطي کتابو کي ليدلې وه چې د کندهار د زړې جامع د ملاعبدالاحدکاکړ غريبک په قلم يادانښتونه پر ليکل سوي او د نوموړي ملا صاحب دوه مهره ورباندې لگېدلي وه . دا نسخه د ارواښاد علامه حبيبي تر نظر هم تېره سوي او د کتاب پر لومړي مخ يې پخپل خط او لاسليک دغه يادانښت کښلی و :

« رساله غرور يکي از تاليفات محقق قندهاري علامه حبيب الله مشهور به جبو اخندزاده است ، که عين همين رساله درمجموعه رسايل بخط خود وي موجود است نزد عبدالحي حبيبي درکابل . گمان ميرود که اين رساله را از همان اصل نقل گرفته باشند و بعد ازنوشتن مکررا با اصل مقابله شده . »

برحواشی دوسه جای خط مولوی عبدالروف قندهاری نواسه مولف موجود است درمعنی اکباب و غمار ، و معلوم است این نسخه بملاحظه آن مرحوم هم رسیده است .

عبدالحی حبیبی

کابل . جمال مېنه ۹ جوزا - ۱۳۴۲ «

۳۳ - «منهاج العابدین» (پښتو) په اخلاق و عرفان کي ۷۰۰۰ بیته دامام غزالي د منهاج العابدین ترجمه

د پښتو منهاج العابدین اهمیت دملاعبدالباقي افغان له دې بیتوڅخه ښه ښکاري :

دوه کتابه په پښتو کي چي اخلاق د مبارک شو
سرتريايه جواهر دي د حضرت له خوښه ډک شو
باغ پتي دي کل پرور کړه يو «منهاج العابدین»
سره وسپين دي پرنشار کړه بل «اسرار العارفين» (۱)
حیراني ودې سړي ته چي پښتون هم امتي وي
زړه وځونه ولاسونې، له دې دوو گنجوالي وي (۲)

۳۲- لسان الميزان في تقويم الاذهان . (عربي) د اکتاب د منطق په څېړنه او انتقاد کي ليکل سوی او په پنځوسو مخونو کي يې دهند و پارس د علماوو له کتابوڅخه د « تصوراتو مبحثونه » راغونډ کړي دي ، يوه سرريزه او نهه مبحثه لري . وايي چي ځينو

(۱) اسرار العارفين دامام غزالي رح اثر دی چي ملاشیرمحمد هوتک کندهاري په پښتو نظم دمشوي په قالب کي اړولی او په ۱۳۲۶ هـ ق کال د لاهور په اسلاميه مطبع کي چاپ سوی دی . ملاشیرمحمد هوتک د لوی احمدشاه بابا د شرعي مشاور ملاشاهو (ملقب په ملارادت) زوی و .

(۲) افغان - ملاعبدالباقي - تهذيب الواجبات لتخريب العادات - ۱۳۶ مخ - ۱۳۶۶ ش چاپ

د علماوو دغه کتاب د « تحافت منطقيان » په نامه هم بللی دی .
د دغه اثر يوه نسخه دادبياتوبوهنځي په کتابتون کي خوندي وه .

۳۳ - ابجد التواريخ (عربي) موضوع يې د اسلام تاريخ دی ، پنځه سوه مخه لري او د ليکلوکال يې ۱۲۵۲ هجري قمري دی .

څېړونيزاده له څېړلو معاصرو علماوو سره تل علمي او فرهنگي اړيکي ساتل. له دغو معاصرينوڅخه يې يوڅو تنه دغه لاندي اشخاص دي :

ملا پيرمحمد الکوزی د ملا احمد الکوزي (قاضي القضاة) ورور .
نوموړی د (عقيدت المشايخ ولعلما) مولف دی .

عبدالحکيم کاکړ د (ردحليميه عن مطاعن احمديه) مولف . دا
عبدالحکيم کاکړ بايد له لوی ميا صاحب عبدالحکيم کاکړ
(مشهور په ناناصاحب) سره مغالطه نه سي

قاضي غلام هوتک . پرکندهارباندي د سردار کهندل خان دواکمنی په
وخت کي د ښار قاضي القضاة او ارشاد الحق مولف

ملا عبدالحق خروټی (۱۲۹۰ ق م) د عبدالغفور خروټي زوی په
ديارلسمه هجري پېړۍ کي د کندهار له جيدو علماوو څخه و . په
اټارو کي يې د « ياقوت السير » او « شرح اربعين » نومونه
يادولای سو . ياقوت السير په ۱۳۶۷ ش کال د ښاغلی سرمحقق
زلمی هيوادمل له خوا ترتيب او په کابل کي خپور سوی دی .

ملا کټه اخوند تره کی . ملا صاحب دخپل وخت مشهور مدرس
عالم و . د تدريس حلقه يې د لوی احمدشاه بابا د زيارت په شمالي
برخه کي په يومسجد کي فعاله وه . اصلي نوم يې غلام محي
الدين او په قام تره کی و .

خان علوم قاضي عبدالرحمن . نوموړی دکندهار دعلومي کورنۍ غړی او دخان ملاقاضي محمد سعيد بارکزي زوی کېدی . دامير محمد افضل خان او زوی يې امير عبدالرحمن خان په درباروکي يې ښه پوره عزت درلود . علموي کورنۍ دکندهار يوه مشهوره کورنۍ وه او دقضا پېشه پکښې موروثي راغلې وه .

دخرقې شريفې ملا عبدالحق . داملاصاحب په قام عليزۍ و . د خپل وخت په علماوو کي يې د (استادکل) لقب درلود . دی د خرقې شريفې دمتولي ملا محمدصديق الکوزي استاد و او نوموړي ورته د خرقې مبارکي دمسجد جامع دخطابت چاري د احترام او درناوي په منظور سپارلي وې . سيدجمال الدين افغاني له همدې امله د « ملاعبدالحق خرقه » په نامه ياد کړی دی . (۱) ملاعبدالحق عليزۍ د ارواښاد عبدالرووف بېنوا نيکه کېږي . ملا محمداعظم اندر (دغزني دگيرو) . وايي دې سړي په امرتسرکي داستوگني پروخت دملاعبداللله امرتسري په نامه ډېر کتابونه کښلي دي .

سلطان محمدخان خالص . نوموړی داميرشيرعليخان په وخت کي دکندهار له مشهورو قومي مشرانو څخه و چي دخانۍ پر څنگ يې د پوهي برخه هم درلوده . په تاريخ کي ډېراخي مطالعې څښتن و ، پارسي شعر يې هم وايه ډېوان يې درلود . تاريخ سلطاني يې چاپ سوی اتردی . (۱۲۹۸ ق) (دميرنډپه تاريخي غزاکي يې برخه اخیسته وه . (۲)

ملامحمدنور دملامحمدحسن توخي زوی دجامع السلوک مولف . نوموړی د

(۱) وگورئ : دهمدې اثر ۲۶ مخ . (۲) وگورئ : په « ميوند دافغانستان دتاريخ څلي » کي دليکونکي مقاله « وياړونه او ميوندونه » .

ميافقيرالله جلال ابادي شاگرد و .

حبو اخونزاده په ۱۲۶۵ هـ ق کال وفات سو (۱) او په کندهارکي ددوی په پلرنۍ هديره کي چي دعيدگاه مسجدختيخ لورته واقع ده ښخ دی . (۲) دکندهار ښار د ډنډ چوک په ختيخ کي دکندهار — هرات پر لويه لار پروت منځنی ښوونځی د « فاضل کندهاري » په نامه نومول سوی و .

دعلامه حبيبالله کندهاري تر پېژندنې وروسته غواړم دده له پښتو کتاب منهاج العابدین څخه يوه برخه رانقل کړم چي همدابه يې دپښتو شعر دنمونې په توگه وگڼو .

پس له حمده لـــه صلوته	واوره تـــه نهکوصفاته
وايي تاتـــه دا فقير	چي دی ســــراپاتقصير
مــــقصراو روسياه دی	که يې نوم حبيب الله دی
چي زمورډ شيخ دطريقت دی	راهــــنمادحقيقت دی
مقتداد عام و خاص دی	دمحيط بحرغــــواص دی
داحسان د درج گوهردی	د عرفان د برج اختردی
دی مجمع دی دبحرين	هم جامع دکــــمالين
ولايت يې احــــمدي دی	کــــرامت يې ابدي دی
دارشادپه ملك کښي شاه دی	دتلقين پــــرفلك ماه دی
پراسمان د شــــرع نمردی	چي جــــهان پرې منوردی
شمع دين نــــوراليقين دی	مولينا فرح الدين دی

(۱) په « کندهار مشاهير » ۱۷۲ مخ او د « آريانا » مجلې د ۱۳۴۵ کال دحوت په کڼه کي دعلامه فاضل کندهاري دمړيني کال ۱۲۶۳ ق ښوول سوی دی چي يوه تېروتنه ده اوسمېده غواړي . اوس دکندهار ښار عمومي عيدگاه په صوفي دښت کي جوړه سوې ده .

په اعمال د شریعت کنبی
 هسی رنگه مستقیم دئ
 دوايیريې د ظلال
 تهرله هر عکسه و ظل دئ
 په هر نقش کله بند دئ
 ددې عصبانیت دئ
 طوبیقه یې سبحانی ده
 له توحیده باده نوش دئ
 د تمکین مرکزی خای دئ
 مکمل ظاهر باطن دئ
 دهغو میو ساقی دئ
 په تحقیق ددې موسم
 دی د شرع مجدد دئ
 ربه ته یې فیوضات
 دارشاد ظل یې پایدار کړې
 د مخدوم نجیب فرزند دئ
 منزلت یې دهر رفیع دئ
 په سیرت دده شبیه دئ
 چې محکم لری همت
 ده داهسی اشارت کړ
 چې منهاج العابدین دئ
 په کنبی علم د اخلاق دئ
 مصنف یې لوی امام دئ

په اشغال د طریقت کنبی
 چې نظیر دده عیدیم دئ
 قطع کړي په کمال
 اصل الاصل ته واصل دئ
 جانشین د نقشبند دئ
 په کمال فرید و حید دئ
 سلسله یې رحمانی ده
 له تجریده خلعت پوش دئ
 د تفرید د اوج همای دئ
 هم کاین دئ هم باین دئ
 چې طوب یې تل باقی دئ
 چې سلگون دئ دیار لسم
 هم د فقر محدود دئ
 کړي دایم او برکات
 مریدان برخووردار کړې
 چې عزیز او ارجمند دئ
 میان زاده محمد شفیع دئ
 ولد سر لایبه دئ
 په ترویج د شریعت
 پرحقیقې بشارت کړ
 معتبر کتاب د دین دئ
 مشرف شیرین مذاق دئ
 چې دی حجت الاسلام دئ

محمد غزالی
 رحمت الله علیه
 په فارسی دئ د اکتاب
 په پښتوکه د اکتاب شي
 د افقیر هیچمدان
 چې پرهسی کار اقدام کړي
 ولي بیاجي شه مامور
 ربه راکړې ته توفیق
 په حرمت دمخدومانو

چې رتبه یې ده عالی
 احسن الله الیه
 و عوامو ته درباب
 وسیله به د ثواب شي
 که هر خونلری توان
 یا قیام پر د مقام کړي
 خان یې و شمیره معذور
 قوت راکړې د تحقیق
 په عزت دمقبولانو

یادونه : په « پښتانه شعراء دوهم ټوک ۴۸۷ مخ » کې د مولوي عبدالمجید کاکړ ژوندلیک راغلی دئ . هورې داسې څرگنده سوې ده چې نوموړی مولوي د علامه حبواخونزاده دکورنی غړی او دهغه شاگرد و . د « فرهنگ زبان و ادبیات پښتو » ښاغلي مولف هم د پښتانه شعراء دغه روایت اخیستی دئ او لیکلې یې دي چې « مولوی عبدالمجید کاکړ ... ازارکان خانوادة علمی علامه حبیب الله کاکړ بود . » تذکره الشعراء چې د ارواښاد سراج الدین سعید او ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک په گډ زیار لیکل سوئ دئ ، د مولوي عبدالمجید کاکړ لنډه یادونه لري خو د علامه حبو اخونزاده له کورنی سره دهغه دنسبیت خبره نه کوي اونه یې د شاگردی یادونه لري . زما دمعلوماتو له مخې د علامه حبو اخونزاده په زامنو کې د عبدالولی او عبدالمجید نومونه سته چې

عبدالمجید به غالباً هماغه مولوي عبدالمجید کاکړوي چي پښتانه شعراء يې يادونه کړې ده . نوموړی دعلامه حبيب الله کندهاري شاگرد او دخپل تکړه عالم اوفقيرمشربه سړی و . په ۱۲۲۶ ق کال په کندهار کي زېږېدلی دی . په ۱۲۸۶ ق کال (۱) يې پښتو « سیرت نبوي » په پنځلس زرو بيتو کي کښلی دی . دخپل وخت ښه خطاط هم و .

دکندهار په مشهورو کاکړو علماوو کي ماته بل شخص هم معلوم دی چي دعلامه حېو اخونزاده له کورنی سره دخپښيولنه لاري خپلوي لري او هغه ملاعبدالباقي افغان (۱۳۴۴ ق مړ) دی . د ملا عبدالباقي افغان مېرمن او دعلامه حېو دلمسي زين العابدین اخونزاده مېرمن سره خوندي وي .

مولوي عبدالرحيم شهيد

مولوي عبدالرحيم اخونزاده دعلامه حېو اخونزاده زوی د ملا فيض الله کاکړ لمسی او دملاباير مدرس کړوسی کيږي چي د ۱۲۴۱ ق کال دمحررم الحرام پر ۲۵ دجمعي په ورځ دغرمي پرمهال په کندهارکي زېږېدلی دی . دشهرت زمانه داميرشېرعليخان له پاچهي سره برابره ده . ددغه هيوادپال اميرپه دربارکي يې ښه په درنښت ورته کتل . اميردکابل په بالاحصارکي ځای ورکړی او دخپل وليعهدزوی سردار عبدالله جان استاد يې ټاکلی و .

سردار غلام محمد خان طوزي يې دزېږېدو پړوخت ويلي دي :

صد هزاران شکرکزالطاف بی پایان رب
گشت طالب نیری از مطلع علم و ادب
نوکل گلزار علم و معرفت عبدالرحيم
درنسب پـــــــورحبيب الله آن والاحسب
آنکه چون وی عالمی کم دیدچشم روزگار
گرچه گــــردیده بسی اندر بیابان طلب
مظهرتـــــــقوی ودانش منبع علم وعمل
معدن فضل وهنرکان علوم مکتسب
سال توليدش زپیر عقل طوزي بازچيست
درجوابش گفت کای در علم ودانش منتخب
بيست و پنج از محرم یــــوم جمعه نيمروز
گشت توليد شريفش باعث عیش وطرب

يك عدد بــــرماده تاريخ افزاطوزها

وانگه از نورشبستان معاني كن طلب (۱)

علامه سيدجمال الدين افغان چې د ۱۲۸۳ ق كال په شعبان كې كندهار ته په سفر تلمی و، د كندهار ښار په ښكارپربازار كې يې د جيتن هندو په سراي كې چې د سيد استوگنځی و، د كندهار له جیدو علماوو سره كتلمي و. علامه سيد په يوه يادانښت كې د دغو علماوو كې نومونه راوړي دي چې د (ملا عبدالرحيم پسر ملاجوب) نوم پكښې سته. نور نومونه دادي: ملاعبدالق خرقة، ملا محمد صديق تلمیذ ايشان، قاصی غلام، ملاعبدالاحد پسر ايشان، صوفی بردرانی، ملاخواجه محمد تلمیذ ايشان، ملا محمد رحيم اسحق زی تلمیذ صوفی، ملاعبدالرحيم پسر ملاجوب، ملاعبدالحق ظل، ملا محمدی، قاضي عبدالرحمن خان ملا، قاضي سعدالدين پسر ايشان، قاضي عبدالسلام برادر قاضي عبدالرحمن. (۲)

مولوي عبدالرحيم اخونزاده دهغه مجاهدو ملاتړی و چې دميوند د زمري غازي محمد ايوب خان په مشري د انگرېزانو پر ضد روانې وې. دميوند تر تاريخي غزا او په هغې كې د افغاني لښكر تر وياړلي سوبي وروسته (۱۲۹۷ هـ ق) انگرېزان په دې لټه كې سول چې له افغانستانه پښې وباسي او د كابل تخت ته داسي څوك

(۱) وگورئ: دېرهان طرزي افغان - ص ۱۵۹ بخش قصاید ۱۳۰۹ ق. په دېرهان كې يې پورتنې غزل ته په عدد ۱۲۴۳ كښلي دي. خود « نورشبستان معاني: پرايچدي ارزښت (۱۲۴۰) چې يو زيات سي ۱۲۴۱ ځني جوړيږي. گویا دده د زېږېدو په نېټه كې د دوو كالونو پير سته.

(۲) مجموعه اسناد و مدارك چاپ نشده درباره سيدجمال الدين مشهور با افغانی - ص ۸ -

۳۳
ورسوي چې په سيمه كې انگرېزي منافع خوندي كړای سي. دا شخص سردار عبدالرحمن خان و چې وروسته د امير عبدالرحمان په نامه پرتخت كښېنول سو. امير عبدالرحمن له غازي سردار محمد ايوب خان سره پر خانداني رقابت سربېره د سياسي اهدافو له لحاظه هم دښمني درلوده او همدا علت چې دنوموړي غازي او دهغه له پلويانو سره يې خورا ظالمانه رويه غوره كړې وه. كله چې امير د كندهار زاره ښار ته نژدې پخپل دوولس زرين لښكر باندې د غازي محمد ايوب خان لښكر مات كړ (۱۲۹۸ هـ ق) د كندهار ښاريې ونيو او غازي سردار فرار ته مجبور سو. دده په فرار سره دغه ملي غورځنگ بې سره سو. و شورېد او پلويان يې سره تيت سول. زمور فاضل استاد پوهاند رشاد صاحب ليكي چې غازي سردار محمد ايوب خان له دغه ماتې وروسته هرات ته ولاړ. څرنگه چې د هرات ښار دده تر ورسېدلو دمخه سردار عبدالقدوس خان (اعتماد الدوله) دامير عبدالرحمن په حكم نيولی و، ځكه نو غازي سردار مشهد (ايران) ته ولاړ څوكاله هورې و. په پای كې د فارس دولت دانگرېزانو د فشار له امله هندوستان ته په تگ مجبور كړ. (۱۳۰۴ هـ ق - ۱۸۸۷ ع). فاضل استاد پوهاند رشاد د ماسكو گزت په حواله ليكي چې په دغه وخت كې علامه سيد جمال الدين افغاني د فارس حكومت له دې امله سخت غندلی و چې « د ميوند زمري يې انگرېزانو (دښمنانو) ته په لاس وركړ او د اسلامي همدردی او وفادود يې تر پښو لاندې كړ. » (۱) استاد پوهاند رشاد

زیاتوی « غازي سردار اوپرده باندي راغونډ افغانستان ټول ډېرنګي طاغوتي طاقت خپلي و. دوی داسلامي هیوادونوداتفاق ، تنظیم اوخپلواکی له پاره په مصر او اروپا کې د علامه سید جمال الدین افغان (ج) (۱۲۵۴ - ۱۳۱۴ هـ ق) مدبرانه اولیرانه مبارزو اوپه سوډان کې ډېرنګیانوپر ضد د محمد احمد المهدی (۱۸۴۴ - ۱۸۸۵ ع) غزاو ته هوسېدل. دعروت الوثقی داخبار خپروني ددوی د زرو زخمونو ته پندکی وې . « (۱) غازي سردار محمد ایوب خان ددغي ماتې تر دک وروسته په راولپنډی کې مړ سو او مړی یې زامنوله وصیت سره سم د پښتنو سیمې ته راوړ او په پېښور کې یې د سید حبیب نقشبندی په زیارت کې ښخ کړ .

دغازي سردار په لاس دایجادسوی غورځنگ وروسته پاته کسان ترده وروسته پر محمد شاخان هوتک باندي راغونډ سول . دامیر عبدالرحمن پر ضد یې قیامونه وکړل خو په بې رحمۍ سره و خپل سول (۲)

امیر عبدالرحمن دکندهار په ښار کې دغازي محمد ایوب خان پر پلویانو باندي مخکه سره تېی کړه . په دې لړ کې یې مولوي عبدالرحیم اخونزاده چې دخرقې مبارکي بست ته یې پناه وړې وه ، له بست څخه دهغه وخت دمذهبې عرف پر خلاف په زور سره راویوست او په خپل لاس یې دخرقې شریفې دگومبتي په

(۱) افغان یاد - ۱۹ مخ

(۲) هوتک - محمد معصوم - بوخ کانی

محمد شاه خان هوتک د ملي قاید حاجي میرویس نیکه د وراره حاجي نور محمد خان مشهور په حاجي انګو کودی و .

خوله کې په توره سر ورپرې کړ . (۱) امیر عبدالرحمن خان یې د وژلو پېښه داسي بیانوي : « ... یګي ازملای کاکري موسوم به (اخون عبدالرحیم) که نسبت کفر بمن داده بود در خرقه شریف متحصن شده بود ... لهذا اورا از عمارت آنجا بیرون کشیده بدست خودم اورا کشتم . » (۲) امیر عبدالرحمن خان ته دا واقعه دومره مهمه وه چې هر وخت او هر چاته یې بیانوله . دده په دربار کې استوګن انګرېز فرانک مارتین هم دده له خولې د مولوي عبدالرحیم وژلو ته اشاره کوي او لیکي : « فقید امیر ماته یو وخت دکندهار د یوه ملا کیسه وکړه چې پر ده یې د کفر حکم کړی و او خلک یې دده پر ضد پاڅون ته رابلل ... امیر ته وویل سوه چې دغه سړي بست تـــــــه پناه وړې ده ... امیر توره واخیستله ، مسجد ته ورغلی او سړی یې خای پر خای وواژه . » (۳)

د شهید مولوي عبدالرحیم د کورنی روایت دی چې مړی یې د کندهار ښار شمال ته دتوروپه غرو کې دارغنداب پر لار پر لرگیو وخواه . وایي چې خلکو به تر ډېره وخته پوري پردغه خای باندي دتلور اتلوی په وخت کې دارواښاد اخونزاده روح ته دوعا کوله . د کندهار په سپین ږیرو کې دا خبره عامه وه چې ویل به یې کله چې یې عبدالرحیم اخونزاده دامیر عبدالرحمن حضور ته ورووست ،

(۱) ښاغلی ډاکټر عنایت الله شهرانی لیکي چې په ننگرجه یې وواژه . (وګورئ : لمر جریده -

شماره ۱۹ - دوهم کال - می ۲۰۰۱ - ټورنتو - کاناډا) .

(۲) تاج التواریخ - ۱۸۸ مخ - د بمبې چاپ - ۱۹۰۴ م - ۱۳۲۲ ق

(۳) فرانک مارتین - انډر د ایسلیوټ امیر - ۱۵ مخ - ۱۹۰۷ ع . دا اثر ما (هوتک) په پښتو ژباړلی دی . د پښتو ژباړې نوم یې (دامیر ترسیري لاندي) دی .

امیریه دېرغضب خني وپوښتل تا پر ماد کفر حکم کړی دی!

ده په خواب کي په دېر جرئت سره وویل:

ته د کفر (انگريز) ملگری یې - خدای او قرآن د کفر ملگرتیانه ده

خوښه کړې. زه څوک يم چي پرتاد کفر حکم کوم. (۱)

امیر ته قهر ورغی او پخپل لاس یې سر په توره ورواوه. له

عبدالرحیم اخوندزاده سره یې ملا عبدالاحد پوپلزی هم شهید کړ. دغه

ملا عبدالاحد ملاقرح الدین اخوند زوی میا محمد شفیع صاحبزاده

له ارادتمندانو څخه و. وایي چي پر (مناقب میا فقیر الله) یې شرحه

کښلې ده. د (مناقب میا قرح الدین) په نامه بل اثر هم لري او په

عربي ژبه یې ایقاظ النیام هم کښلی دی چي نسخه یې په ملي

ارشيف کي خوندي ده. (۲) د مولوي عبدالرحيم اخوندزاده عمر د

شهادت پروخت تر پنځوسو کالو اوښتی و.

امیر عبدالرحمن که مولوي عبدالرحيم په دومره بې رحمۍ وواژه،

د عامه ذهنیت د تسکین په خاطر یې دده زوی مولوي عبدالروف چي

څه موده په تبعید کي و، د پلار تر شهادت دوه کاله وروسته کابل ته

بوت، د شاهي مدرسې مدرس او د حضور ملا یې وټاکه.

(۱) دغه شان سوال و جواب ته ورته بیان د مولوي عبدالرحيم اخوندزاده د لمسي مولوي عبدالواسع

شهید او د سقار د زوی حبيب الله کلکاني ترمنځ هم سوی دی چي پر خپل ځای به یې ولولې. په دې

کورنی کي نه یوازې علم و فضیلت له نیکونو څخه لمسپورته په میراث رسېدلی و، بلکې د حق ویلونه

بیان کي یې سیاسي زړه ورتوب هم موروثه پاته سوې وه.

(۲) حبيبي - عبدالحی پوهاند - د میا فقیر الله پېژندلیک - ۱۱۰ - ۱۱۱ - مخونه - کابل - ۱۳۵۹ ش

مولوي عبدالروف (خاکي)

مولوي عبدالروف د مولوي عبدالرحيم اخوندزاده شهید زوی

د علامه حېو اخوندزاده لمسی د ملا فیض الله کاکړ کورسی او ملا بابړ

کورسی دی چي د ۱۲۶۷ هـ ق کال د صفری په میاشت کي په

کندهار کي زېږېدلی دی. نوموړی په عربي - فارسي او پښتو ژبه

کي ښه قلم درلود او په دې درو ژبو کي یې تالیفات پرې ایښي دي.

کله چي په کندهار کي د غازي محمد ایوب خان پرېلو یا نو باندې

د دغه سردار ترماتي وروسته ورشوتنگه سوه او د مولوي عبدالروف

پلار مولوي عبدالرحيم اخوندزاده د خرقې مبارکي په بست کي شپې

تېرولې په دغه موده کي مولوي عبدالروف له ښاره وتلی و او د

تبعید حالت کي اوسېدی. په ۱۳۰۰ هـ ق کي د قاضي القضاة

سعد الدین خان او سردار عبدالقدوس خان اعتماد الدوله په وساطت

د امیر عبدالرحمن دربار ته ور وغوښتل سو او لکه مخکي چي

مووویل د نوموړي امیر د حضور ملا، د شاهي مدرسې د مدرس

او د قاضیانو د ممتحن وظيفې یې پر غاړه وې. دده د پېژندگلوی له

پاره به یې د ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک (۱۳۳۹ ش مړ)

خبري ولولو: "زما جد مغفور مولوي عبدالروف مرحوم د مولوي

عبدالرحيم اخوندزاده زوی د مولانا حبيب الله اخوندزاده قندهاري

کاکړي مشهور په حېو اخوندزاده سره او په خارج کي په "فاضل

قندهاري" سره مشهوره لمسی، چي لوی عالم افاضل و په کابل

کي د امیر عبدالرحمن خان "ضیاء الملله والدين" د حضور ملا و؟ چي

بیاداعلیحضرت سراج المله والدين امیرحبیب الله خان د حضور ملا اودکابل په شاهي مدرسه کي استبدی - هرکله چي به په دوبي دگرمی له خاطر و امیرصاحب پغمان ته تئ - دی به یې هم ورسره بپوه . په ۱۳۳۳ ق کي په کابل کي وپاوه - دی دویا په اثروفات سو چي له پغمانه یې کابل ته راوړئ ، لاژوندی و له یوڅو ساعتو وروسته په کابل کي وفات اود (کوه خواجه صفا) په لمن کي دفن دئ . رحمت الله علیه رحمه واسعا . عمر یې تر شپېتواوینتی و - حافظ دقران و متعهد اوقران خوانه یوبنه فاضل و . دده مرحوم دوه زامن چي دواړه دخپل عصر عالمان اوفاضلان وه پاته سوه چي مشرزوی یې مولوي عبدالواسع اخندزاده اوکشرزوی یې مولوي عبدالرب اخندزاده نومیري اویوه عالمه لوریې پاته سوه چي زمامورده " رحمت الله عليهم اجمعين . (۱)

مولوي عبدالروف په کابل کي دسراج الاخبار افغانستان په نامه یوانجمن جوړ کړ چي دهغه وخت زیاتره منورین اوپوهان پکښي راغونډوو . ددغه انجمن له خواد نوموړي په نوبت اوسرمحرری باندي د « سراج الاخبار افغانستان » په نامه یوه میاشتنی جریده خپره سوه چي لومړی شماره یې د ۱۹۰۶ کال د جنوری پر ۱۱ د کابل دماشینخانې له چاپخانې څخه راووتله اوهمدایې وروستی گڼه هم سوه څکه انگرېزانوبد په یوورل اوامیرته یې دجریدې د بندېدو حکم وکړ . د « سراج الاخبار افغانستان » په خپرېدو سره د هیواد په مطبوعاتي ډگر کي هغه سکوت مات سو چي د شمس

(۱) هوتک - مولوي صالح محمد کندهاری - پاشلي ویناوي - ۱۱۶ مخ - تعلیقات - ۱۳۶۹ش

النهار جریدې (۱) تر خپرېدو وروسته یې نژدې درې لسيزي دوام کړی و . ددې سکوت ماتوونکی مولوي عبدالروف خان و . که څه هم په اوسنیو نشراتو کي علامه محمود طرزي ته د افغانستان د ژورنالیزم دپلار لقب ورکول سوی دئ چي په رشتیاسره یې مستحق هم دئ ځکه نوموړي په افغانستان کي دلومړي ځل له پاره په پرله پسې او متدوام ډول سره ژورنالیستيکي کارونه کړي دي . خودمولوي عبدالروف خان نوم هم دهیواد په مطبوعاتو کي د یوه مخکښ په توگه دهپرولونه دئ . ارواښادمولوي دیوه متجدد او منور روحاني په توگه خپلي علمي هڅي یوازي دیني مسایلو ته محدودې کړي نه وې بلکي د هیوادوالو دذهنونو روښانولو په غرض یې د جریدې دنشرولو اهمیت په بشپړه توگه درک کړی اوپه دې برخه کي یې عملي گامونه پورته کړي دي . مور پوهېږو چي د هغه وخت تیارو شرایطو عصري جریدې خپرولو په لاره کي خورا زیات خنډونه ایښي وو . مرحوم مولوي دخپل وخت حالات په ښه توگه خپرلي اودخپلو هیلو دتحقق له پاره یې دجریدې دخپرېدو اړتیا دقرآني آیتونو او نبوي احادیثوپه راوړلو سره ثابته کړې وه . په دغه جریده کي له مولوي عبدالروف سره دهغه وخت نورو منورینوپه تېره بیا د هیواد ملي اوسرښندنکي شخصیت مولوي محمدسرور واصف کندهاري همکاري کوله او دنوموړي جریدې

(۱) شمس النهار جریده په افغانستان کي لومړنی جریده ده چي د امیرشیرعلیخان په روښانه دوره کي د سیدجمال الدین افغاني له افکارو څخه په الهام اخیستلو سره په ۱۲۹۰ ق کال (۱۸۷۳ ع) د

شمس النهار په مطبعه کي خپره سوه او تر ۱۸۷۸ ع پوري یې دوام درلود .

په هماغه لومړۍ گڼه کې چې وروستی هم سوه ، دمولوي واصف کندهاري يوه اوږده وعظيہ قصيده خپره سوې ده . ارواښاد علامه حبيبي ليکي چې « از سرمقاله مولوی عبدالروف و قصيده مولوی واصف - که درین شماره نشرگردید پدیداراست که درآن هنگام آثربیداری و تجدد و مدنیت اروپا به کابل رسیده ومردم و دربار راتحت تاثیر قراردادده بود » (۱) لکه وړاندي چې وویل سوه د سراج الاخبارافغانستان دلومړۍ گڼې له نشر سره انگریزانو امیر ته دهغې دبندهدو حکم وکړ او جریده بنده سوه خو دمولوي عبدالروف نوم دهیواد په مطبوعاتي تاریخ کې دیوه مخکښ په صفت تلیپاتی سو . سراج الاخبارتردغه وخت اووه کاله وروسته دعلامه محمودطوزي له خوابیره ژوندی سو .

دامیرعبدالرحمن ترمیني وروسته چې زوی یې امیرحبيب الله خان پرځای پاچاسو ، په دربارکې دمولوي عبدالروف مقام اومنزله ترپخواالازیات و . امیرورتبه د استادپه سترگه کتل په قضایي چاروکې یې مرسته خني غوښتله .

مولوي عبدالروف په فارسي اوعربي ژبه کې شاعري هم کړې ده . په فارسي اشعاروکې یې تخلص(خاکي) و . علامه حبيبي یې پخپل وروستني اثر « جنبش مشروطیت درافغانستان » کې دفارسي شعر څو بیلگې راوړي دي چې زه یې له هغه ځایه رانقلوم .

افغان اگر نظر فکند بر صلاح خویش
اول ببايدش که بگیرد صلاح خویش

گر اصطلاح وی طلب عیش وعشرتست
فرض است آنکه محو کند اصطلاح خویش
این سرزمین خوش که بافغان چومادرست
داند سپردنش بدگـــــرها جناح خویش

وایي داشعر یې دافغان وانگلیس د دوهمي جگړې په وخت کې دهیواد دفاع ته دخلکو رابللوپه نیامت ویلی و .

دمولوي عبدالروف خاکي معلوم تالیفات دادي :

۱- "کشکول" دپښتو، فارسي اوعربي اشعارو مجموعه ده . په دغه مجموعه کې یې د نورو شاعرانو شعرونه هم غونډ کړي دي .

۲- "خردنامه امیر" - فارسي

۳- "تفسیرسوره حشر" - فارسي

۴- "سلامنامه عربي" دمزارشريف دروضي له پاره .. ددغي سلامنامي يوه برخه دامیرعبدالرحمن په امر دمزارشريف دروضي پردروازه وليکل سوه .

۵- "تفسیر آیات العهود" - فارسي

۶- "ردناسخ التواریخ" - فارسي - دناسخ التواریخ دیوې برخي رد

۷- "رساله افغانستان" - فارسي

۸- عقد اللامي فی تتبع بدهاء لامالي" - عربي - دعقایدواوکلام په باب قصیده

۹- کلمات امیرالبلاد فی الترغیب الی الجهاد

۱۰- « تفسیرسوره فاتحه اودقرآن ددپرشمي سپپاري تفسیر »

دافغانستان دملي ارشيف په خطي نسخوکي د (تقويم الدين) په

نامه یوه نسخه خوندي ده چي په لیکنه کي یې یوشمېر علماوو برخه اخیستی ده . په هغوکي دمولوي عبدالروف نوم هم سته نور یې ملا ابوبکر، ملا غلام محمد، ملا عبدالخالق، قاضي میرجمال ، ملا رمضان ممتحن، ملا سیف الدین، ملا سید محمد ممتحن ، ملا سعد الدین ، ملا داد محمد ممتحن، ملا عبیدالله ممتحن، ملا عبدالله او حافظ حبیب الله دي . (۱) د کتاب موضوع د جهاد په باب شرعي مسایل دي چي په دري ژبه لیکل سوي دي .

مولوي عبدالروف په ۱۳۳۳ هـ ق کال دشوال پر ۱۶ د شنبې په شپه وفات سو . (۲) عمر یې ۶۶ په شاوخواکي و . مولوي صالح محمد هوتک په دغه وخت کي دکابل په شاهي مدرسه کي اوسېدی او دخپل مورني نیکه د درانه ماتم مرثیه یې په پښتو وویله .

زړه مي وخوت له کـوگله ناگهان ولاړ
نه تنهازمـابلکي روح دکل افغان ولاړ
دعالم فـوت په مثال فوت العالم دئ
افغان څه دئ بلکه روح دتول جهان ولاړ
شکوه نه کـوم تقدیرراپښه کړي
مرگ خوق دئ امادی په ډېر ارمان ولاړ

نه مي صبرنه آرام نـه طاقت کيږي
وی ”زما اغابا“ (۱) د برق په شان ولاړ
نقد د علم سوه کـوته قلب چلاني سوه
چي فاضل د زمـانې د علم کان ولاړ
مرغـلري د نکتوکړې صدف پتي
چي غواص دمحيط بحر دقـران ولاړ
تدریس منع سوبازارد عـلم سورسو
مدرسه سوله خالي تـول طالبان ولاړ
شپاړسمه د شـوال شپه د شنبې وه
چي زما جـدمغفورله دې جهان ولاړ
هم سنه یې د وفات ”جدمغفور“ (۲) سوه
رب دي دی لري مغفورچي ناتوان ولاړ (۳)

علامه محمود طرزي په سراج الاخبار کي دده دمړيني خبر خپور کړ او دا واقعه یې ”موت العالم موت العالم“ وبلله (۴) په دوهمه شماره کي دده سوانح وليکله اودده درحلت په باب یې خواهشيني ښکاره کړه ددغي لیکني عنوان یې (یک خساره تاسف

(۱) فهرست نسخ خطي ارشيف ملي افغانستان - جلد اول - ۳۰۳ - کابل ۱۳۶۲ ش

(۲) په سراج الاخبار ۵ کال لومړی گڼه ۱۶ مخ کي یې دوفات نېټه دشوال ۱۵ دجمعي ورځ بللې ده .
ما (هوتک) دمولوي صالح محمد هوتک « پاشلي ويناوي » نومي اثرته دتعلیقاتو په ۱۱۸ مخ کي دمولوي عبدالروف مرحوم عمر دسراج الاخبار دلیکني تراغېزې لاندې ۶۷ کاله بللی دئ چي صحیح نه دئ .

(۱) مولوي عبدالروف دمولوي صالح محمد هوتک دمړيلاراو په کورکي کشرانورته ”اغابا“ وايه .

(۲) د « جدمغفور » ابجدي ارزښت ۱۳۲۲ دئ .

(۳) پاشلي ويناوي - ۴۹ مخ

(۴) سراج الاخبار - پنځم کال - لومړی شماره ۴ سنبله ۱۲۹۴ ش

اورعلمي) وچي په يوه برخه کي يې داسي راغلي دي : « درين ايام يك سانحه روى داده كه از تحرير آن قلم مى لرزد ، پنجه مسترخى ميشود ، دل مى طويد ، حواس پريشان مى شود . يعنى زندگى علم و عرفان ، حيات ادبيات به يك صدمه جانكاه و يك تزلزل تهلمكه همراهى برخوردار . يعنى روح علم و دانش ، روان عرفان و بينش جناب فضائل دستگاه و كمالات همراه مولوى مكرم محترم مولوى عبدالروف خان صاحب ، دنياى بيوفا را ترك گفته ، عازم داريقاگرديد ... مرحوم مشاراليه تنهادروطن عزيزمانى ، بلكه در بسيارى از صفحات دنيا ، نادرا لامثال يك عالم فاضلى بود ، كه در همه علوم عقليه و نقليه و فنون تصوفيه و ادبيه صاحب يد طولى بودند . ضياع ابدى اين فاضل تحرير ، الحق كه از خسارات و ضايعات خيلى دهشتناكى براى عالم علم و عرفان وطن عزيز ما شمرده ميشود ... علاوه برين همه علم و فضل ، حافظ جيد كلام ملك علام بودند و در ادبيات يك خصوصيت ممتازى داشتند . از خامه عنبرشامة خودشان هم قصايد پرفوايد و ادبيات بسيار با معنى سر زده است . ولى افسوس كه پايه شصت و هفتم را از مرقات عمر عزيز به تكميل نرسانده وطن را از ديدار و فوايد خود بيشتر محفوظ نمودند ... »

**

*

مولوي عبدالواسع شهيد

مولوي عبدالواسع شهيد دمولوي عبدالروف مشرزوى و چي د ۱۲۹۰ هـ ق كال په حدودو کي دکندهار ښار د بامپزو په کوڅه کي زېږېدللى و . تخصصيلات يې له خپل فاضل پلار څخه کړي اوداستادى مقام ته رسېدللى و . د قرآن حافظ او په اسلامي علومو کي يې لوى لاس درلود . علامه حبيبي ليکي چي مولوي عبدالواسع په تدریس کي ځانته خاصه اولنډه طريقه درلوده . ده کولای سواى په لبروخت کي خپلوشاگردانو ته مهم متون ورزده کړي . (۱) عبدالواسع اخونزاده دپوهي پرڅنگ په خطابى ورکولو کي هم پشپراستعداد درلود . او ديوه اورژبي خطيب په توگه يې داسلامي احکاموپه باب د شاه اوگداپه مخ کي په پوره زده ورتوب سره ويناوي کولې . نوموړي دخپل وخت په علمي ادبي اوسياسي غورځنگونو کي ديوه فعال عنصر په توگه برخه درلوده . له انگرېزانوڅخه دهيواد دخپلواکي گټلوپه غزا کي مستقل بيرغ درلود . (۱) کله چي دهيواد دخپلواکي ترلاسه سوه مولوي

(۱) دافغان ياد - ۴ مخ

(۲) دخپلواکي په غزا کي کندهار دغزاليه درو معاذو څخه پرمخاډو . نوردوه يې پکتيا او مشرقي وو . دکندهار دجبهې عمومي فرماندان سردار عبدالقدوس خان (اعتمادالدوله) وچي کندهار يانو (غازي بابا) باله . خردښار مخورو ، علماوو ، قومي مشرانوڅانته جلاجلالې او بيرغونه درلودل چي ټول په گډه دغازي بابا په مشرې دسپين بولدک پرمخاډو له انگرېزانوسره جنگ ته تيار سوي وو . دسپين بولدک دجبهې وياړلى او سرتېرى مجاهد جرنيل محمد يوسف خان و چي دنياغلي الحاج محمد آصف خان پاس يوسفى پلار کيږي .

عبدالواسع په کابل کې دهغو هیوادپالو په جرگه کې شامل سوچي هدف یې په هیواد کې داستبدادي نظام اومطلقه پاچهې پرځای د مشروطه شاهي راوستل و. دوی دغه ملي هدف ته درسېدلوله پاره د قرآن اوسنت پربنادیوه سیاسي غورځنگ اساس کښېښود چې زموږ دهیوادپه سیاسي تاریخ کې دلومړي مشروطیت په نامه یادسوی دی خودوی خانونه (جان نشاران ملت) بلل. ددغه غورځنگ نورسربښندوکي غړي مولوي محمدسرورواصف کندهاري اووروريې سعدالله خان - کاکاسیداحمدخان لودین - محمدايوب خان پوپلزی - جوهرشاه غوربندی - میرسیدقاسم خان لغماني - تاج محمدخان بلوخ - لعل محمدخان کابلي اونوروو. ددغې ملي اوروښانفکري ډلې ځیني غړي په توپ کې والوزول سوله اوزیاتره یې زنداني سول چې په زنداني سووکسانوکي مولوي عبدالواسع اودهغه کشر ورور مولوي عبدالرب هم شامل وو. مولوي عبدالواسع په کابل کې یې له عدلیې وزارت سره دقانون جوړولوپه کارکي مرسته پیل کړه. امیرامان الله خان په هیوادکې د قوانینو د جوړولو اودهغوله عملي کولوسره ټینګه علاقه درلوده. ددغه مقصد له پاره یې له عثمانی ترکیې څخه دوه تنه قانون پوهان (جمال شاه اوبدري بېګ) راوغوښتل اوپه عدلیه وزارت کې یې په کاروګومارل. مولوي عبدالواسع له دغو پوهانوسره همکاري درلوده. ددوی له خوا طرحه سوي قوانین یې داسلامي شریعت اوحنفي مذهب له اصولوسره تطبیقول اواصلاحات وسموني یې پکښې راوستلې. داماني دورې دقانون جوړولوپه سترکارکې دمولوي عبدالواسع ونډه دومره زیاته

وه چې دهیواداکثره نظامنامې دده ترلاسلیکولووروسته دعمل ډگرته راوتلې. دهغه وخت پرنظامناموباندي دمولوي مرحوم دغه لاسلیک و: خادم العلما محمدعبدالواسع قندهاري. مولوي عبدالواسع داسلامي اصولواوحقایقودبیان له پاره پر "فصیحواوبلیغوخطبو" سربېره قلمي خدمتونه هم کړي دي. مستقل تالیفونه یې دادي:

- "حکمت اسلامي" دا کتاب یې د ۱۳۳۴ هـ ق کال ددوهمي خور په میاشت کې تالیف کړی اوپه هغه کې یې داسلامي امارت اصول اوداسلامي سیاست بیان کړی دی. ددې اثریوه نسخه چې غالباً به منحصر بفرد نسخه وي، دکابل په ملي ارشیف کې خوندي وه. په "فهرست خطي ارشیف ملي افغانستان ۶۹ - ۷۰ مخونو" کې دغه کتاب دوې نسخې معرفي سوي چې یوه دمolf پخپل خط اوبله دسیدمحمدالیشان الحسیني په کتابت ده. دواړه نسخې د"حکومت اسلامي" ترنامه لاندي قیددي. ددوهمي نسخې دمعرفی په پای کې یوه یادونه راغلې ده چې وايي (ناگفته نماندکه شادوران استادعبدالحي حبيبي درصفحه قبل ازآغازنام کتاب اینطورنوشته است: «حکمت اسلامي تالیف مولوي عبدالواسع قندهاري متوفي ۱۳۰۷ ش درکابل به امرحبيب الله بچه سقو... همچنان درحاشیه صفحه ۱۰ بخط کاتب متن این رساله بنام حکمت اسلامي معرفي شده است. حالانکه درپشتي قبل ازآغازبخط جملی حکومت اسلامي تحریرگردیده است. لهدانسخه متذکره بدونام تحریريافته است.»

اصل خبره داده چي داکتاب (حکمت اسلامي) دئ اود (حکومت اسلامي) اثرمور ليدلی نه دئ ، يوازي مودمولف له خولې نوم اورېدلی دئ . دحکمت اسلامي دليکلوکال هم لبرخه ابهام لري . علامه حبيبي يې ۱۳۴۴ش کال ددوهمي خور تاليف گڼي (۱) خو په فهرست نسخ خطي کي د استنساخ کال تردغي نېټې ۱۷ کاله وړاندي (۱۳۲۲هـ ق) ښوول سوی دئ .

— "حکومت اسلامي" ددغي رسالې به باب موريووازي دمولف له خولې خبريوچي وايي "يك رساله عليحده مسمي به حکومت اسلامي هم تحريرشده است..."

--- "تمسك القضاة امانيه" فارسي -- داکتاب دوه ټوکه دئ . لومړی ټوک يې د "حقوق" اودوهم يې د "جزا" بيان دئ . دوهم ټوک يې هم دوه ټوکه دئ . اول کتاب يې څلوربابه لري اودحدودبيان پکښي راغلی دئ . دوهم کتاب يې هم څلوربابه دئ دجناياتوپه باب مسايل لري . ددغه کتاب مقدمه داعليحضرت امان الله خان په مهربنکلي سوې ده . دکتاب دوهمه برخه (جنايات) په دوو زرونسخوکي دکابل په سنگي مطبعه کي چاپ سوې ده (۱۳۰۰ ش) چي زما (هوتک) په کتب خانه کي يې يوه نسخه سته خودلومړی برخي (حقوق) دچاپ په برخه کي علامه حبيبي مرحوم ليکي "... دامعلومه نه ده چي دکتاب لومړی برخه (حقوق) چاپ سو ، که يا؟ خودوني معلومه ده ، چي دمرحوم مولف په خط يې اصله مسوده دده په کورنی کي سته." (۲)

تمسك القضاة امانيه يو ډېرمعتبروعلمي اثردي اووايي چي د «الازهرعلماءوهم په درنه سترگه ورته کتلي و» (۱)

"تفسيروايضاح نودونه قاعده فقهه" (۱۸۹ مادي ۶۴مخه) دکابل دسنگي چاپخانې چاپ (۱۳۰۰ ش)

"رساله شناخت خدا" داسماالحسنی دمعاني اوفوايدوپه باب . چاپ ۱۳۰۰ ش کابل

"عنوان اساسي دينيات درمضمون تعليمي فلسفه اسلامي قرآني" - کابل - ۱۳۰۰ ش

"تفسير سورة فاتحه" -- په پارسي ، پښتو او انگرېزي ژبو . علامه حبيبي مرحوم ليکي چي ددغه تفسير يوه نسخه ورسره وه اوپه ۱۳۳۹ ش کي د پاکستان د پوليسوپه لاس له منځه يووړه سو . (۲) انگرېزي ترجمه يې دپښتو مرکي غري ارواښاد عبدالوهاب کاموي کړې وه .

هغه کتابونه چي دمولوجي مرحوم ترنظرلاندي ليکل سوي دي --- "يوازي پښتو" داکتاب د"مرکه دپښتو" له خوالیکل سوی اوچاپ سوی دئ .

— "پښتوپښويه"

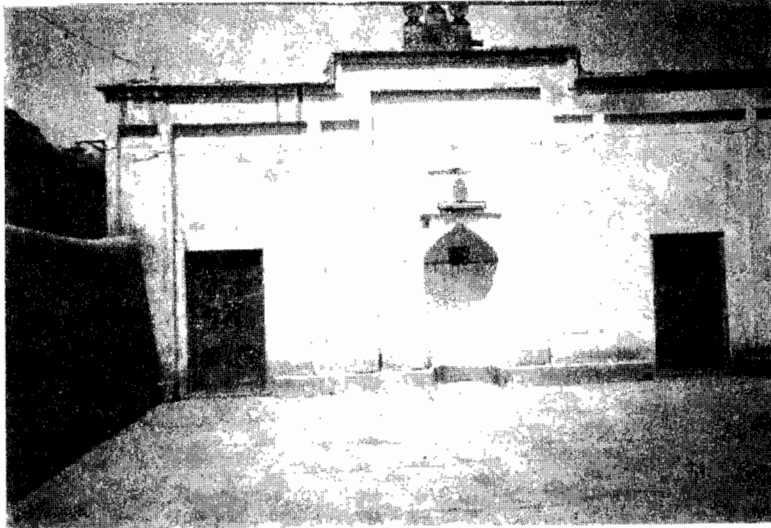
— "پښتوقاموس" دارواښادعبدالرحمن لودين تاليف - ناچاپ

(۱) افغاني شمله - د مقالو مجمرعه - د ډاکتر طارق رشاد راټولونه - ۷۳ مخ - ۱۳۷۹ ش

(۲) جيش مشروطيت - ۲۹ مخ

— "دراورتي پښتوگرام او مقدمه يې" په فارسي ژباړل سوې ده .
 مولوي عبدالواسع په پښتو ژبه شعر هم وايه او ويل کيږي چې
 خيښي شعرونه يې په پخوانيو نشراتوکي ... چاپ سوي هم دي. (۱)
 بايد وويل سي چې دهغه وخت شاعري د اسلامي او اجتماعي
 نظرياتو او د اصلاحي افکارو تبليغ ته وقف سوې وه . دملا عبدالباقي
 افغان مولوي صالح محمد هوتک او نورو منظوم کلام له شعري پلوه
 زياته رنگيني نه لري خو تبليغي اړخ يې پياوړی دی . دمولوي
 عبدالواسع پښتو شعرونه زمور سره نسته . دده يوه اوږده منظومه
 چې ۱۱۶ بيته ده او دده "فکري مسير" او ټولنيز عقايد پکښي بيان
 سوي دي ، د ويلو تر وخت (۱۳۰۵ ش) پنځه پنځوس کاله وروسته
 دارواښاد علامه حبيبي له خوا خپره سوه او په (افغان ياد) نومي
 مجلوعه کي خوندي ده. ددې منظومې نوم "وتها و نواعلمی
 البر والتقوی" دی چې موريې دلته تيمنا راوړو.

د هـوبښيار سړي فطري داوظيفه ده
 چې خبره د حکمت دده غـوښته ده
 شپه و ورځ يې د حکمت طلب مطلب
 که بیکه ددې مطلب دی په طلب
 هر چيري چې (۲) د حکمت خبره مونده
 هم هغه ځای له پرسرخي نه پر پونده
 فرق پر نسته چې دچا، يا چادخولې ده
 چې حکمت و، دده دين دنيا هوري ده

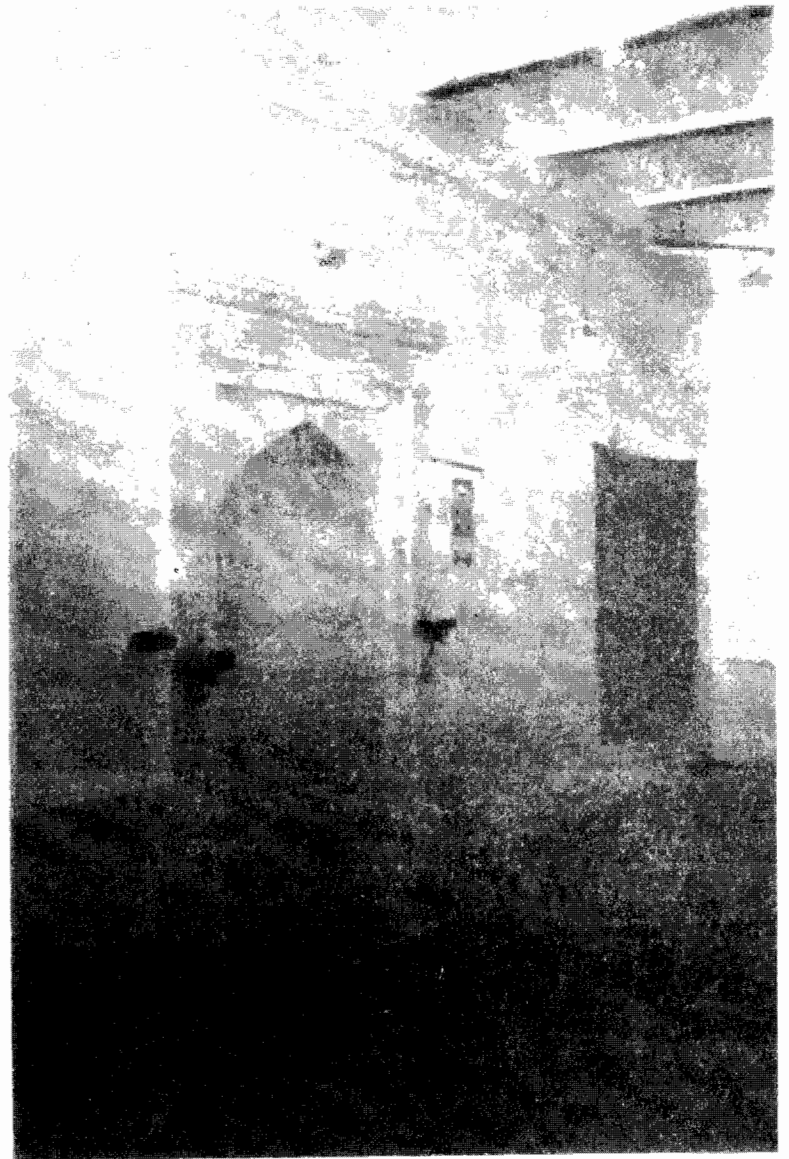

دمولوي عبدالواسع شهيد مسجد
 داسپيد د شهدينار د کابل دروازي په شعري کلام تبليغي کي، د پخواني مانا، برخونو لکه ۱۰۰۰ دان او
 اوس هم ولاي دی

د دښمن له خولې کې (۱) خپل مقصد اداسي
 دښمني سي ځني هیره په خندا سي
 اوکې (۲) دوست کړي بې حکمته حرکت
 په دوستي کي يې نه غواړي برکت
 داخاصه د سړیتوب ده په اجماع
 د خلاف په دې کي نسته هيڅ سماع
 د دليل اود بهرمان احتياج يې نسته
 وجداني ذوقې (۳) قبليري نه په لوسته
 اوکه ستا وجدان يې نه قبلوي وروره!
 پرده واخله له وجدانه بيایي گوره
 دا وجدان وجدان چي مورپه ژبه بولو
 په مجمع کي دخوانانو، د امزولو
 دا وجدان نه دی خواهش د طبيعت دی
 تحريفونو د الفاظولوی آفت دی
 که وجدان د سړیتوب وای دا خواهش
 اتفاق به وو، پر حسن اونکوهش
 زماممدوح به ستامبغوض هيڅکله نه وو
 بددټول انسان به بد، اوښه به ښه وو
 داخلاف بې وجداني دی پيدا کړی
 طبيعت دخپل خواهش نوم ادا کړی

(۱) (۲) کې = که يې

(۳) ذوقې = ذوق يې

که سړی یم اول کارمي دوجـدان سو
 چي وجدان پیداسو، ټوله کاراسان سو
 که وجدان وای جنگ به چیري و پرمخکه
 که وجدان وای، خوښ به نه وم ستاپه ورکه
 که وجدان وای ټول حقوق به موادا وو
 پردنیابه نه بهدای اونـــــــه گدا وو
 که وجدان وای زه اوته یو، یـوانسان
 ولي زماکمیس کریاس دی، ستادا، سان (۱)
 که وجدان وای عالم ټوله به یکسان وای
 جلوه گریه پــــردنیاخوی دانسان وای
 عمومي وفاق، وحدت، خلت، رحمت
 پرعالم بــــه جلوه گروو، نه زحمت
 که وجدان وای، اسلام کفر به له څه وو
 ماوتابه ټول هغه کــــول چي پښه وو
 که وجدان وای، نه مریي و، نه اغا
 نه زه تاته وم په عــــرض اوپه غوغا
 عالم ټول بهي وجدانی دی رسواکړی
 هر سړي وجـدان به طبع سودا کړی
 طبایع چي مختلف دي پیداسوي
 هم هغه دي د عــــالم مقتداسوي

(۱) سان : یو ډول سپین سنگین ټوکر و چي دنارینه وو جامي یې ځني رغولې . ترکریاس یې جنسیت لوړ او نفیس و .

پښتانه

که شتم وریان شادا است من بریزت را که چلک به آن نیندوست او بر خود سانه
 بر که راه تری و همسانی را که تو پسر که در قرآن خدا شست و شین .

کتاب

هدایت نصاب

دوم

جزا

که تبه جات یانت بهت تری آیات حضرت جواخت معالمت تحت
 (الغازی امیر ما ایل الله خان) پادشاه و دویت است اساریست . اند است
 حفظ است ایمن والایان براب و ستور من بر که تریه (ابتدایه و مزاج جزا) بعد از است دولت
 محرم اعضاء معنوس است علوم حضور فرود شده است .

(در مطبعی سنگی ماشینخانه کابل که دائرالتألیف کابل فی سنه ۱۳۰۰ هجری قمری مطبعی مطبع شد)

تسلک القضاة الامانیة

دمولوي عبدالواسع شهيد تالیف

مخامخ په دم قـدم کي اختلاف سو
 پرعالم چابیرنزاع سواوخلاف سو
 په علاج ددي طبعي خلاف کي یاره!
 قوانین دعدالت راغـلله سیاره
 چي دافع دطبعي خلاف سي گـوره
 وجدان وحدت پیدکي لورد لـوره
 اوس معلوم سو، دوجدانه قانون دان دی
 بې قانون چي هرسړی دی بې وجدان دی
 زه به خپل ظاهرباطن پر قانون عرض کوم
 کي قبول کړه، ذو وجدانه به خان فرض کوم
 اوکه ټول قانون غـربي اوزه دشرق وم
 دوجدان نوم مي حرام، که اهل فرق وم

چیري تلمه چیرته راغـلم څه راکیري
 ترخبري پـوري بل خبریادیري
 مطلب داوچي سـري حکمت طلب دی
 سړی نه دی څوک چي نه په دې مطلب دی
 حکمتونه دمخلوق هـرگوره ډیردي
 تر حساب اوتر کتاب اوتر شمارتیردي
 هر سړی مکلف نه دی پـه دې وارو
 نوبه اوس په ډیرطلب یوحکمت غواړو
 حی منبع دسعادت د هـرانسان وي
 نتیجه یې په معاش معادیکسان وي

اگر صغیر باشد یا بطن بلوغ رسیده لیکن تحقق نشده باشد که مرد است یا
 در صورت خطا ویت بر عاقل اولاً لازم گردد و در صورت عمردیت از ما
 لازم گردد (ذخیره)
 (۱۱۱۱) هر کس که در حد یا قصاص بقتل برسد او را غسل و کفر
 و بروس نماز خواند (قد و سري)
 (۱۱۱۲) هر کس که قتل در شهر یا قریه شود او را نیز غسل دهند (هـ)
 (۱۱۱۳) هر کس که از بغات یا اقطاع الظرفین کشته شود بروس نماز
 بخواند چنانچه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که هر کس که از این
 نماز نخواند (هدا اید).

المؤلف جادّم العلماء

محمد عبد الواسع

قندهار يني

عفی عنه

۱۳۰۰ شمسی

تمسك القضاة الامانية

دوهمه برخه - وروستی مخ

اوس نوخان ته وایم، تې هم په غورواوره
 (که دپلاربه مي وه ژرنده هم په وار: ده)
 وه—رچاته به مي وار، ورکاوه پلار
 زما، نه ولي س—وخطا دټولووار
 ژرنده څرخوم د یـوخان پرمشتک (۱)
 خکه کئ ټک—رتکر مي خپل خبنتک
 نه له کوره نه له کلي پیتی غ—واړم
 که خوک یرغ راوکي کون سم، سرونغارم
 دخپل خیال اټه اوږه مي دي په جوال کي
 بادپه لاس، خاوري پرسریم په هرکال کي
 بالاب د ژرندي ډک ل—ه اوبوچوي
 څرخ تیار، تیرهم پرسپور، گلوهم نه وي (۲)
 ته سنگی و بالاسنگ دواړه الـماس
 اولس ټوله زمـاد ژرندي په وسواس
 ورته پروت ب—ه دکلوکلوايروي (۳)
 بلي ژرندي ل—ه کي وړي بديي اټروي
 زمانخوت له ت—عاونه په نفرت دئ
 په کریابه ژرنده خوین داس فطرت دئ

(۱) مشتک: دغنمو کوچنی جوال

(۲) مولوي مرحوم دکندهار په ارغنداب کي جايداد او ژرنده درلودل. (کلو) به غالباً داسپهان
 ژرندي کړی (نوم و .

(۳) ایر = هغه غنم چي ژرندي ته داوړو کولو لپاره راوړل سوي وي .

قاصر فکرمي په هره خوا ج—ولان کي
 چي پيدا حکمت د نوع د انسان کي
 په عالم کي بل شی نه رامعل—ومیري
 بې له دې چي (تعاون) يې نوم يادیري
 که ته هم دعقل فکراعمال وکي (۱)
 تخطی زما د ق—اصرفکر به نه کي
 شاوخواچي س—عادت دانسان گوري
 بې بهاد ت—عاون به نه پلوري ا
 تعاون دئ چي اساس يې دمعاش
 پرعالم کي په حرمت او صنعت فاش
 تعاون دئ چي سړی ه—واپیماسو
 تعاون دئ چي صانع سرپه ه—واسو
 تعاون دئ چي اسرار ت—وله پيدا سو
 تعاون دئ چي ژراندگل په خندا سو
 تعاون دئ چي مطلوب يې ټول غالب کړه
 تعاون دئ چي مطلوب يې ټول طائب کړه
 الحاصل بې ت—عاونه د هـم جنسو
 هيڅوک هيڅ کولای نه سي له مسور انسو
 داخبره ه—م تحقيق ده بې له شکه
 هرانسان به عقیده ل—ري په کلکه

(۱) وکي = وکړي

اولس ټوله مي محروم کړله دې ژرندي
 په نینوشپه تیروي وروڼه اوخوندي
 په یوه سرمي اتــــن دئ برپاکړی
 يك جانہ مي یواورد صف دی درولی
 په نخوت اوپه غرورد خان خوشحال يم
 چي وژرندي ته وگورم په بل حال يم
 څنگه ښه واله ، څه ډول ، څه ښه گهي ده ! (۱)
 څه تاسنگ څه بالاسنگ څه ټکټکي ده ! (۲)
 څه ډب ډب يې دخالي ډبروخيژي
 پرپارچاوباندي اوبه ، څه ښه شوريري
 فکرسته چي حاصل دژرندي څه دئ
 ډبهاراوشورشوري يې په څه ښه دئ
 په مزدخای کي څواوره دي ياغنم
 دجوال مزدمي اتــــم دئ ، که لسم
 څې کوم داډبــــه هاری اوټک ټک
 چي په ټوله ژرنده ، نه پایي مورک
 هره ورځ مي ترپرون ډوډی لبريري
 دپرون غوی مي نن څپټی کييري (۳)

(۱) کهي : داوبوډم .

(۲) تاسنگ دژرندي لاندنی پل او بالاسنگ يې پورتنی پل دئ .

ټکټکی هغه لړکی دئ چي دژرندي ډبله پر سر ورکول سوی وي او دپلونو دکرزېدو په وخت

ټکهاری کوي او ژرندگړی دهغه له پرغ څخه پوهيري چي ژرنده فعاله ده .

(۳) غوی : پنډه غنمينه ډوډی ده چي غويي دپاسه ورباندي اچول سوي وي .

څپټی : له پتيرو اووڅخه پخه سوي نازکه ډوډی ده .

که چاږغ وکئ چي داژرنده کــــريابه
 زه سوتي پرخرخوم ، کــــرم يې بې آبه
 خانخاني موجوده کړې هــــرسړي ده
 زه دخان يم، ته دخان ، دا مومردي ده
 سرچشمه د ســــعادت، تعاون پاته
 زه وتاته وام چپ، اوته ومــــاته
 په سکوت سکوت کي، دين دنياخطاسوه
 نه حرفت نه مــــوصنعت نه موعطاسوه
 وپلاني اخندته مــــه وايه چي بدکړې
 پلاني خان ته به په څووايي چي ردکړې
 نوي خوان کله طاقت لــــري د پند
 زور بودا څــــوارکی څه کوي بې خوند
 لويه ريره له هــــکه سره لوييري
 پرې يې ږده خپلي بازی ته نه شرميري
 په جنکيودي څــــه کاردئ اي بېکاره!
 په څــــوانانوبنڅومه سې خبرداره
 ادې گاني دي حــــقداري پر مورټولو
 که دوی بدکوي مور ټوله بې (۱) ښه بولو
 زورور تــــه لاهم څوک رښتياويناکي
 لېونی وي مگرڅــــان په مبتلاکي

(۱) بې = به يې

صم بکم عمي فهم لایهتدون (۱)
 وری ، تبری ، خوار و زار، مطلوب ، زبون
 حسن و قبح له مساورك سوه لهونی یم
 زیان و گتیه راته یوسوسوه بهولی یم
 تعاون له قبیلې ، له قسوممه ورك سو
 لویی زیری، مگرکارم سود هلك سو
 زه پخپله د غفلت په خو ب ویده یم
 د نخوت شراب می خنبلې سرگنده یم
 بل خوك نسته چي آرام آرام می وینې کي (۲)
 پرتندی می راپتهی د علاج سرینې کي
 زما خو ب بولی سراسرگتیه دخان
 اقربا او اعززه او ټول خپلوان
 وجدان نسته چي معلوم کړي چي زه خوك یم
 دکم سازد ترانې دپاره کوك یم
 زما تعطیل، غفلت، نخوت، که څه یوان دی
 د عالم عالم ، مادي معنوي زیان دی
 ستادي زه سرسي خواړه ای زما قریبه!
 چي په خان دي یوعالم کئ بې نصیبه
 لوی دینمن زما او خانتیه یې ای یاره!
 په چم چم دي کرم هلاک زما دلداره

(۱) . صم بکم عمی فهم لایرجعون (سوره بقره ۱۸ آیت) او صم بکم عمی فهم لایعقلون (سوره بقره ۱۷۱ آیت) ته اشاره ده . یعنی کانه ، کونکی ، واندو دوی لازمه مومی . (۲) کي = کړي

زه ویده یم ته پسر ماللوی وایي!
 زه هلاک ابدی سوم، ته می ستایي!
 که زه وینې سوم په والله می دی قسم
 چي په اورکي به دي پښوکي وروړم
 مابه خوك وینې کي یاران الوغیاث
 فرصت د پرتپرسو، خوانان الوغیاث
 څه سوه اهل دحکم د تعاون
 چي خپل خان یې وي هېرکړی لاپرون
 زما په وینې کي فداکي داخل خان
 زما په گتیه کي قبول کي (۱) هرڅه زیان
 کارخانه د تعاون راته برپاکي (۲)
 په برقي قوه ماویل کي ، بیامی ماکي (۳)
 یوهنداره ماته را کي راست نمایشه
 چي ښکاره کي ماته خان ، بې ارایشه
 د نخوت اود غرورله رنگه پاک
 راته وینې زما خان او زما ادراک
 که می ولیدمخ په داسی یوهنداره
 تجلې به می وگوري واردواره

(۱) کي = کړي

(۲) کي = کړي

زه طلب ددې هنداري کړم له تاسي
 دبلا (١) له کوره، ماکه څوک وباسي
 زه به لمرسم ټول جهان په کرم رڼا
 تاريخه به پاته نسي پر دنيا
 داهنداره دهرچاپه کورکي سته ده
 مگرداچي په زنگارواغشته ده
 زنگارڅه دي خانخاني خپل مطلبي
 زه اخوند، ته سوې اغا، دا سوه بي بي
 په قانون دتعاون انساني
 نه اخوند، نه اغا، نه خانخاني
 که تابه کول، زه ستا فرمانبردارم
 پخپل سر و مال ولاړ، اوفداکارم
 که مابدکول ته هېڅ نه يې معذور
 خوچي زمابدي له مانه نکړې دور
 خان و مال، اولاد په ټول زما په تهذيب کې
 صدقه کړي، زما به هرڅه په نصيب کې (٢)
 که داباب د تعاون پر عالم خلاص سي
 بديهي ده چي سري به ټول خواص سي
 تعاون په عقلاووکي اساس دي
 بيا همت په تعاون کي زموږ په لاس دي

(١) دبلا- دکندهار محلي وراشه ده، يعني زما يې په څه، (بمه چه - پارسی)

(٢) کې = کړي

هر قدرچي ترقي ده په دنيا کي
 تعاون هغه قدر دي په ادا کي
 دابنکاره چي تعاون انساني
 هم په دين او دنيا نلري ثاني
 نو بېستونه! دابخت ته اول وغواړه
 زما خوږ، ودي ويناته کښېږده غاړه
 زموږ په کورکي يوهنداره ده زره
 هېڅ زنگار ورته لار نلري رڼه
 هر شې بڼه پکښې معلوم دي په تحقيق
 د سباحه يې پرون کړي تصديق
 له پلرو راپاته سوې ده له فخره
 او په دورکي پرته، زما په بخره
 زما يوازي هېڅ قوه نه په رسيري
 دموږم پرانه غواړي چي جگيري
 راسه کښې يې ږدو پرسرد لور چارسو
 ټول عالم پکښې وگورول چارسو (١)
 پت ولخ به رابنکاره سي له دورا
 نروښځه په معلوم سي اشکارا
 گټه، زيان به افتابي سي و جهان ته
 هم غالب، مغلوب به ووزي و عيان ته

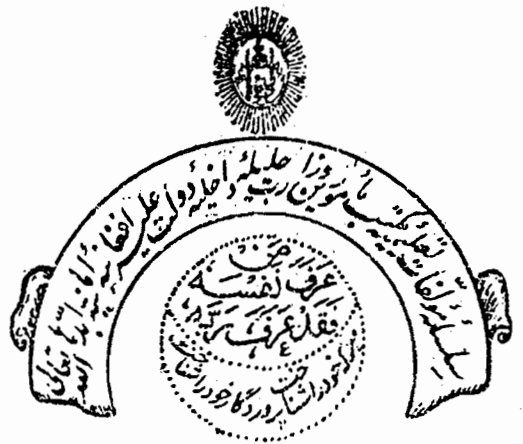
(١) له لومړي چارسو څخه مراد دکندهار دښار مرکز د چارسو چوک دي او له دوهمه يې مطلب
 څلور خواوي دي. دتام تجنيس صنعت دي.

وظیفه د تعاون به موپرخی سی
 دانسان افراد به ټوله خوشنمای سی
 صلح کل اوترقی چي څه ممکن وي
 دعالم دپاره هرڅه چي محسن وي
 داهندارې (۱) په رښتیا ومورته نمایی
 هرچي وایی، دروغ نسته، رشتیا وایی
 داجهان گرده صدقه تردې هنداره
 چي ښکاره به کړي ومورته سمه لاره
 « قندهار ۱۶ جدي ۱۳۰۵ ش »

ددغي منظومې په باب زمورد زمانې مشر لیکوال ارواښاد
 محمد صدیق روهي لیکي «دوجدان په باب دمولوي عبدالواسع
 کندهاري نظریه دده دژوند فلسفي تفکر زیږنده ده» ارواښاد روهي د
 وجدان په باب دفیلسوفانو نظرونه راوړي او وایی چي دځینو په
 نظرو وجدان دانسان فطري صفت اودځینو په عقیده بیافطري صفت نه
 دی بلکه په ټولنه کي دانسان په موقف اړه لري. البته ددې خبري
 سپیناوی زما دلیکنې تریح و تلی خبره ده ، خود ارواښاد روهي په
 نزد وجدان دمولوي عبدالواسع په نظر هم دانسان فطري خاصیت نه
 دی چي دشهودي مکتب پلویان بیادانظریه نه مني . (۲)

(۱) هندارې - هنداره یی

(۲) روهي - محمد صدیق - دپښتو ادبیات تاریخ (معاصره دوره) دانش کتابتون پېښور ۱۹۹۹ م
 ۹۷۸۰ مخونه .

رساله

« شينا چخت خدا »

جل جلاله

از آثار قلینة خادم العسلا (محمد عبدالواسع قندهاری) عفة عنه

بند از منظوری جناب علامتآب عالیقدر وزیر صاحب
 و انجلیه سر دار اعلی (عبدالعزیز) خان، چیتو ز صبا تعلیم عمومی کار داران
 و ناموین دولت علمیه پوزیج پوهانه کابل در ۱۳۰۵ طبع شد

طبع اول ۱۰۰۰ هزار جلد

ارواښاد مولوي عبدالواسع دخپل وخت يوزره ورخطيب و. داسلامي احكامواوارشاداتو د بيان په وخت کې د چاپروانه ساتله حقايق يې بې پردې بيانول. د جمعې په ورځو کې به يې دکابل په پل خشتي مسجد کې تبليغ کاوه. وايي چې د ۱۳۰۳ ش کال په يوه جمعه يې دخپلې په ترڅ کې يې داو لوالا مردليقت اوپوهي په اړه بيان ورکړ او وې ويل "په سياست او جهانداری کې هغه څوک د مشرۍ او تقلید وړ دی، چې په دغو اصولونو پوهیږي او پوره عالم او ماهروي... که کارنا اهل اوناپوه ته وسپارل سي، پرمخ نه بلکي وړاني ځيني پيښیږي." (۱) دا خبره دده دمخالفيڼوله خوا پاچاته بل راز تعبیرسوه او مولوي يې د پاچا په نزد دهغه دمخالف په توگه معرفي کړ (۲). په داسې حال کې چې مولوي مرحوم داماني دورې د ټولو اصلاحاتو عملي او نظري مرستندوی او حامی و. پاچايي دتوقيف امر ورکړ او دکابل په توقيف خانه کې يې بندي کړ. دوه کاله وروسته کله چې اعليحضرت امان الله شاه دکندهاره په دوره دهغه ولايت د چارو د تفتيش په نيت ولاړ دکندهاره د معارفو چاري يې ډېرې خوښي سوې او د کندهاره معارفو د مدير ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک له اجرا آتو څخه يې پوره رضایت څرگند کړ. مولوي صالح محمد هوتک په دغه وخت کې د ارواښاد مولوي

(۱) افغان ياد... ۸ مخ . (۲) ددغه ناوړه او مغرضانه راپورونو اغېزه موندل او اښاد مولوي او پاچا امان الله شاه ترمنځ په اړيکو کې هغه وخت ښه ليدلای سو چې د پغمان لويه جرگه راوغوښتل سوه (۱۳۰۳ ش) په دغه جرگه کې دوخت پاچا تر خپلو ځينو اصلاحاتو تهرسو او کله چې به ارواښاد مولوي دهغره تفسير او د مخالفينو په څواب کې څه ويل پاچا به د محافظه کارو او مخالفينو پلوي کاوه . (وگورئ : رویداد لويه جرگه دارالسلطنة کابل - صفحات ۱۲۱ - ۱۵۲ - ۱۸۴ - ۱۸۵)

عبدالواسع دماشوم زوی (عبدالله) په لاس د هغه د پلار دخوشي کېدو عريضه وروړاندي کړه اوپاچاييې سمدلاسه دخوشي کېدو امرورکړ. ارواښادمولوي عبدالواسع له بندي خانې څخه ترايله کېدو وروسته له کابل څخه کندهارته ولاړ او د عمر تر پايه پوري هورې و.

د امير امان الله شاه روڼه دوره په يوې تراژيدۍ پای ته ورسېده . د هيواد چاري ، د وطن د دښمنانو په لمسون ديوه جاهل اوناپوه شخص په مشري د غلواوډاره مارانو يوې ډلې ته وسپارلي سوې (۱۳۰۷ ش) مولوي عبدالواسع دکندهار ولايت گڼ شمېر علما او ديني لارښوونکي او اعيان د امان الله خان په پلوي ديوي فتوا صادرېدو ته را وبلل . يوه اعلاميه يې د « اعلاميه مجلس اعيان قندهار » په نامه د طلوع افغان اخبار د اتم کال په دوهمه گڼه کې خپره کړه چې ده پخپله او نورو مشرانو لاسليک کړې وه . بله يې د « فتواي علمای عظام » په نامه دهماغه اخبار په اتمه گڼه کې نشر کړه چې دده په گډون اووه ويشتو تنو جيدو علماوو لاسليک کړې وه (۱) په دغه فتواکي د « بچه سقاء رژيم يومتغلب او مرتجع

(۱) پر فتوا باندې دغه لاسليکونه سته : جمال الدين اخنډزاده ساکزی ، ملا محمد عمر اخنډزاده هوتک ، ملا بهاء الدين دمير هزار جامع خطيب (دنوموړي وراره کمال اخنډزاده نومېدی چې په کندهار کې يې تر وروستيو کلونو پوري د وکيل الدعوا کار کاوه) ، ملا عبدالله (دملاقرح الدين اخنډ لمسی) ، عبدالحميد اخنډزاده (متولي) ، محمد علي صاحبزاده هوتک (دډاکتر له صاحبزاده گانو څخه) ، عبدالودود اخنډزاده مشهور په تورغا (نوموړی د مرحوم عبدالباقي صاحبزاده زوی و . مرحوم عبدالباقي صاحبزاده دډاکتر شريف په صاحبزاده گانو کې ډېر دروند مقام درلود . په ۱۳۰۳ ش کال د قوس پر څلرمه دچارشنبې په ورځ وفات سوې دئ . دکندهار طلوع افغان اخبار يې د مړني خبر خپور کړ او د « حضرت اجل جناب مستطاب ، قدوه السالکين ، زبده العارفين ، صاحب الفضل والکمالات ، مالک الخرق والکرامات ، عالم بينظير ، کامل روشن ضمير ... سرخلقه سالکان مسلک نقشبندی درقندهار » په دنرونالقابو ياد کړی و) ، (پاته په راتلونکي مخ کې)

اونااهل باغي رژيم " وبلل سو (۱) کله چې دغي باغي ډلې د ۱۳۰۸ ش کال په دوبي کې کندهار ونيو ، مولوي عبدالواسع يې داماني رژيم دپلوی په جرم کابل ته خنځير و زولانه بوت اود " بچه سقاو " په امريې دکابل په سياه سنگ کې له والي علي احمدخان سره يوځای (۲) په توپ کې والوزاوه .

علامه حبيبي ليکي کله چې يې مولوي عبدالواسع کابل ته راووست " بچه سقاو ورته وويل چې تا پر ماد کفر حکم کړی دی . نوڅکه تا ورژم . مولوي په لوړنځ جواب ورکړ چې استغفرالله! زه پراهل قبله دکفر حکم نه کوم . مگرته خوقاطع الطريق يې ، بايد لاس و پښه دي شرعا پرې سي . " (۲)

دنهر مخ دحاشيې پاته برخه :

ملا عبدالشکور بارکزی (پخوانی قاضي القضاات) ، ملا احمدجان الکوزی (د شاه جامع خطيب) ، سيد محمداسلم ، غلام دستگير اخنډزاده پهلوی ، عبدالقيوم الهزی (دمراحمي قاضي) ، ملاغلام محي الدين ، نظر محمد (دابتدایيه محکمې لومړی مفتي . زوی يې وکيل صاحب نورمحمدخان دئ چې اوس په کابل کې اوسي) ، محمد جان ساکزی (دابتدایيه محکمې مفتي) ، خواجه محمد هوتک (دابتدایيه محکمې قاضي) ، محمد محسن مفتي (نورزی) ، جمعه خان مفتي ، عبدالرزاق اخنډزاده الکوزی ، ملاعبدالحسين ، ملامحمدنذير ، ملاصالح محمد کاکړ ، خيرمحمد اخنډزاده توخي (د مشهور مفسر عالم علي محمد اخنډزاده زوی . علي محمد اخنډزاده د ۱۳۰۴ ش کال داسد پر نهمه دشنبې په ورځ وفات سوې دئ . خبر يې د طلوع افغان د څلرم کال په ۴۹ گڼه کې خپور سوې دئ) ، ملاعبدالله کاکړ (دکاليزو کوڅې اوسېدونکی) ، زوی يې ملاسعدالله نومېدی د کتابو سوداگر و) ، ملا شرف الدين اخنډ لودين (دکندهار مشهور مفسر او دخپل وخت ستر عالم) او نصرالدين .

(۱) افغان ياد - ۹ مخ - کابل - ۱۳۶۰ ش

(۲) والي علي احمدخان دلويښاد خوشدل خان زوی و چې دغازي امان الله خان دسلطنت تر سقوط وروسته په جلال اباد کې پاچهي اعلان کړې وه .

(۳) افغان ياد - ۸ مخ . دغه مطلب ميرمحمدصديق فرهنگ په (افغانستان در پنج قرن اجز) جلد دوم ۵۸۳ کې هم دعبارت په لړڅخه بدلون راوړی دئ .

دمولوي عبدالواسع درې زامن (م. عبدالخالق واسعي، عبدالباري واسعي او عبدالله) او اووه لوڼې پاته سوې. مېرمن يې دکندهار له يوې معززي کورنۍ څخه وه دميرزاجان محمدخان هوتک خور کېده. لوڼې يې چې ټولې نهايت پرهېزگاري، قرآن خوانې او عالمې پښتنې وې چې د هيواد د نامتو عالمانو او پوهانو په کور واده سوې وې. يوه لور يې د ارواښاد قاضي عبدالصمد خان کاکړ (۱) مېرمن وه، بله لور يې د ياقوت السيرد مولف مولوي عبدالحق خروټي په کورنۍ کې دارواښاد محمد قاسم اخونزاده عطار (۲) مېرمن کېدله. دريمه يې د پښتو ژبې د خواخوږي خدمتگار ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک مېرمن (۳) څلرمه يې د هيواد د نامتو عالم افاضل ارواښاد مولوي محمد امين خوگياڼي (۴) مېرمن او پنځمه يې دمحمدانور خان پوپلزي مېرمن وه. (۵) مشره لور يې په لالا محمد سعيد او کشره لور يې د حاجي سلطان محمد هوتک (مشهور په لالوجان) واده وه. (۶)

(۱) قاضي عبدالصمد خان کاکړ (۱۲۶۶ - ۱۳۳۸ ش) د فيض محمد اخوندزاده زوی او سيف الله اخوندزاده لسی کېدی چې دخپل وخت تکړه عالم، فصیح او خطیب و. څه موده يې دقضا وظيفه هم کړې وه. د وینې زلميانو په نهضت کې يې دغريټوب له امله څو کاله سياسي بندگالی و. په پښتو او پارسي به دنظم و نثر آثار د هيراده په نشراتو کې خپاره سوي دي.

(۲) ارواښاد محمد قاسم اخوندزاده خروټی دکندهار دخروټدکوڅې ويوې علمي کورنۍ ته منسوب و چې دکندهار په هرات بازار کې يې دعطاري دوکان درلود. نهايت شريف او پرهېزگاره سړی و. زوی يې خوانيمرک عبدالغفور عطار (مر) دلورو تحصيلاو څښتن او منور زلمی و.

(۳) (۴) مولوي صالح محمد هوتک او مولوي محمد امين خوگياڼي هغه ستر شخصيتونه دي چې د علمي کارنامې په باب يې د هيواد د علم و فرهنگ څښتنانو په لسگونو کتابونو کې خورا زيات مطالب کښلي دي او د بيامعرفی محتاج نه دي. (۵) محمد انور خان پوپلزی ډېر معزز او مهذب سړی و چې دکندهار دارغندوا ولسوالی د باباصاحب په کلي کې اوسېدی. (۶) حاجي سلطان محمد هوتک د مرحوم ميرزاجان محمد خان هوتک زوی دی چې اوس په کندهار کې اوسي.

مولوي عبدالرب

مولوي عبدالرب دمولوي عبدالروف کاکړ دوهم زوی اودمولوي عبدالواسع شهيد کشروروروجي ۱۲۹۵ هـ ق په شاوخواکي په کندهارکي زېږېدلی دی. (۱) مروج علوم يې دخپلي کورنۍ په فرهنگي ماحول کې لوستي او په فقه، تفسير، حديث، فلسفه، منطق، او حکمت کې داستادۍ درجې ته رسېدلی و. کله چې په هيواد د مشروطه غورځنگ مبارزې تودې وې، مولوي عبدالرب هم پکښې برخه درلوده او په همدې سبب له خپل مشرورورمولوي عبدالواسع سره يوځای بندي سوی هم وخوا ميرحبيب الله يې دپلار د علمي مقام د درناوی په خاطر دخوشي کېدلو امر ورکړ.

مولوي عبدالرب داميرحبيب الله خان (سراج الملت والدين) د حضور ملا او په سفرو حضرکي ورسره ملگری و. اودهغه پرځنگ يې دکابل په مکاتبو اودارالمعلمين کې دښوونکي په توگه وظيفې هم پرمخ بېولې دي. دغه راز يې له محمود طرزي سره په سراج الاخبارکي قلمي همکاري کوله اودعلامه حبيبي مرحوم دخولې خبره ده چې "دیني مضامين يې په اسلاميه فلسفه کې دتحقيق په نوی سبک خپرول". (۲)

(۱) په "افريده های مهجور علامه حبيبي" کې يې دتولدکال ۱۲۹۴ هـ ق ښوول سړی دی.

(۲) جنبش مشروطيت - ۳۰ مخ - چاپ ۱۹۹۹

۶۸ درنه کورنی
مولوي عبدالرب دجلال آبادپه هغه سفرکي له اميرحبيب الله خان سره ملگری وچي پکښې نوموړي اميرووژل سو (۲۱ فبروري ۱۹۱۹ م ۱۸ جمادي الاول ۱۳۳۷ ق) او عجيب تصادف داوچي مولوي مرحوم په هماغه شپه په جلال آبادکي دلوی توبي په وجه وفات اوهورې بنخ سو .

دوفات په باب يې د "امان افغان" جريدې داسي کښلي و "جناب مستطاب مولوي عبدالرب خان مديرمکاتب ابتدايه ودارالمعلمين وملاي حضوراعليحضرت شهيد، که درمکتب حبيبيه ومکاتب ابتدايه خدماتي نماياني انجام داده بود، بمرض محرقه درجلال آباد گرفتارواخرسرسام شده ، برحمت حق پيوستند... حقيقتا يك ضايعه بزرگ علميست... که بارحلت ايشان مقام رياست شريعت درمملکت خالي ماند...". (۱)

مولوي عبدالرب دتالیفاتوڅښتن عالم دی چي زیاتره تالیفات يې ددرسي مقصدونوله پاره په دري ژبه کړي دي . په دې ډول:

۱ - سراج العقاید - دپنځم ټولگی له پاره - دکابل چاپ
۲ - دینیات څلورټوکه - دکابل چاپ له لومړۍ ټولگی څخه ترڅلورم ټولگی پوري .

۳ - اطاعت اولوالامر (دکابل چاپ) . دارساله وروسته دمولوي صالح محمد هوتک له خواپه پښتو ترجمه اوچاپ سوه (۱۳۳۴ ق - ماشينخانه دارالسلطنه کابل مطبعه سنگی)

۴ - سراج القضاة - خطي

(۱) جنبش مشروطيت ۲۱ مخ - چاپ ۱۹۹۹ (امان افغان ص ۱۰ شماره اول ۲۲ حمل ۱۲۹۸ ش)

سلسله مؤلفات بريت العلوم مبارکه حبيب

سراج العقاید
حصه اول
که بعد از

تصدیق قاضی القضاة افغانستان وموا سیر اهل محکمہ شرعیة
دارالسلطنه کابل ومفیل میزان التحقیقات الشرعیة بقرا تجوز سرشده
تعلیم عمومی افغانستان ابي سلیم بربصیانیه اولی سال سوم نقر شده
مطبع اسلامیه لاهور ۱۹۰۰ طبع پوهنشیپ

سراج العقاید

دمولوي عبدالرب ليکنه

۵ - مقدمه فلسفه اسلامیہ خطی

۶ - سراج السیر . دلاهور چاپ

۷ - سراج الفقه . دوه ټوکه دکابل چاپ ۱۳۳۱ ق

۸ - په سراج الاخبار کې د تفسیر او اسلامي فلسفې په باب

یوشمېر مقالې

۹ - سراج الاحکام په اسلامي فقه کې دکابل چاپ

نخوان اجراء هنر وکیش است و ختم
کلام بر دعای مزید عمر و اقبال این خسرو

کاشکار

و خدیو

نامدار

میرو

اس در بقای عمر تو خیر جهانیان

باقی مباد آنکه نخواهد بقای تو

المؤلف تصنیف قلیل الفهم کثیر التقصیر
عبد الربیع بن عبد الله

مولانا عبدالخالق واسعی

ارواڤساد مولانا عبدالخالق واسعی چي دشهید مولوي عبدالواسع اخندا زاده مشرزی دمولوي عبدالروف لمسی ، د عبدالرحیم اخندا زاده کړوسی اود علامه جبو اخندا زاده کودی کیری، دکندهاریو مشهور عالم اولیکوال اود قرآن حافظ و. په ۱۳۱۹ ق کال دکندهاریو د بامیزوپه کوڅه کي زیږدلی دی . مرحوم واسعی صاحب مروج علوم یې له خپل پلارڅخه لوستي اود علامه عبدالحی حبیبی هم سبق و په عربي علومو په تیره بیالغاتو کي لوی لاس درلود .

په امانی دوره کي یې رسمي ماموریت پیل کړ (۱۳۰۰ هـ ش) اود قضاتو د مکتب ښوونکی سو . دغه راز یې دکندهاریو د گنج په ښوونځي او په متوسطه مکتب کي هم د ښوونکي په توگه وظیفه سرته رسولې ده . ارواښاد واسعی صاحب د "پښتو مرکي" غړی و او دکندهاریو ادبي انجمن له جوړېدو سره سم یې (۱۳۱۱ جدي هـ ش) دهغه غړیتوب هم تر لاسه کړ .

دغه راز یې دانیس جړېدې دلیکیني د هیات د غړي په توگه (۱۳۲۰ ش) ، ورپسې دمطبعاتو په مستقل ریاست کي د اژانس د پښتو دارالترجمې د مدیر په حیث وظیفې سرته رسولې دي . په ۱۳۲۲ ش کي د پښتو ټولني غړی سو او کندهار ته ولاړ . هورې یې دکندهاریو مطبعاتو کي د مرستیال په توگه او په احمد شاه بابا لېسه کي د منطق او ادبیاتو د ښوونکي په توگه کار کړی دی .

ارواښاد عبدالخالق واسعی

په ۱۳۳۰ ش کال يې د "ورورږغ" په نامه مجله چلوله (۱) اوله ۱۳۳۵ ش کال وروسته يې په پښتو ټولنه کې دلغاتو د مدير په توگه دنده درلوده .

دارواښاد واسعي صاحب وروستی دنده په مشرانو جرگه د کندهار د سناتور په توگه وه. تر تقاعد وروسته کندهار ته ولاړ او هورې په خپله پلرنۍ مېنه کې واپول او د ثور تر فاجعې پورې په کندهار کې و. ارواښاد واسعي صاحب په همدغه وخت کې چې د عمر يې ډېر کلونه تېرسوي وو، د قرآن عظيم حفظ ته ملاوتېرله او ټول قرآن يې حفظ کړ. په دغه وخت کې يې دخپل پلرني مسجد امامت هم کاوه . واسعي صاحب ډېر مجلس آرايه سړی و. په خبرو کې يې پندونه او تريوې اندازې ظرافتونه هم و.

پرارواښاد واسعي صاحب باندي د ژوند ډېرې سړې و تودې راغلي وې . په سکوي دوره کې چې يې پلار شهيد عبدالواسع اخندزاده داماني نهضت د پلويتوب په جرم په توپ کې والوزول سو، دی هم په کندهار کې د سکوي عمالوله خوا له مولوي صالح محمد هوتک سره يوځای توقيف او هورې يې په مرگونې توگه ووهل سو ، ځوان زوی يې (عبدالنافع) ورته ځوانيمرگ سو، د مولوي صالح محمد هوتک د جنازې له بدرگې سره يې دکابل د هوايي ډگر پر لار موټر

(۱) ورورږغ مجله د پښتونستان د موضوع په ملاتړ په کندهار کې خپره سوه (۱۳۲۹ ش د دلوۍ ۱۵)
موسس يې عبدالخالق واسعي او همکاران يې نظر محمد اخک، محمد ابراهيم خواخوږی، ريدي ، عبدالروف مخلص، غلام محي دالدين ايوبی، محمد ناصر نصرت او ارواښاد خادم و. دا مجله صرف دوي کتې خپره سوي ده . (پښتو خپرونې - حبيب الله رفيع - لومړی ټوک ۱۳۵۶ هـ)

تصادم وکړ - مېرمن ، زوی ، لور .. يې ځای پرځای مړه سول .
بل ځوان زوی (گلالی) يې په امریکاکي ترورسو او جنازه يې
کندهارته راوړل سوه چي دده پخپل لاس ښځه سوه . دریم ځوان
زوی يې په امریکاکي له يوې معمولي ناروغي مړ او ځوانيمرگ
سو .

ددې ټولو مصایبوزغم يې ديوه معتقد مسلمان پښتانه په توگه
وکړ او شکایت يې چاوانه وړېد .

ارواښاد واسعي ته دروسي طاعون دراتگ له امله کندهار اور
سواوکابل ته وکوچېد . په کابل کي يې دخیرخانې مېني په لومړۍ
برخه کي کورونيو او ترمرگه پکښي واوسېد .

په ۱۳۶۰ ش کال کي دزړه حمله پرراغله او په ابن سیناروغتون
کي يوه ورځ بسترسو . پر ناروغي يې زه (هوتک) حاضر وم . دمرگ
شولي اودزړه دحملې دردونه يې په مېرانه وزغمل اودهماغي ورځي
په مازيگرکي يې پورېرې کړ او وفات سو ، خدای دې وبخښي .

ارواښاد واسعي صاحب په عربي ژبه کي دلوی لاس لرلوپه وجه
له دغي ژبي څخه ډېرې ترجمې کړي دي چي زیاتره يې ناچاپي پاته
اودپښتوتولني په ارشيف کي خوندي دي .

دمصري عالم سعدزغلول (جوامع الکلام) يې په پښتواړولۍ اونوم
يې (بشپړه ويناوي) پرايښی دی .

دفرانسوي پوه گوستا اولوبون مشهور اثر (روح الاجتماع) يې له
عربي څخه په پښتوترجمه کړی دی (ناچاپ)

روح الاعتدال له عربي څخه په پښتوژباړلی دی . اصل يې په
فرانسوي ژبه ليکل سوی اوبيا انگرېزي ته اړول سوی اوله هغه

څخه يې عربي ته ترجمه کړی دی . (ناچاپ)

روح التريبه له عربي څخه پښتوژباړه (ناچاپ)

الصحافه له عربي څخه پښتوژباړه (ناچاپ) مولف يې مصري
عالم محمودسمهانی دی .

حصون حميديه له عربي څخه پښتوژباړلی دی . دا کتاب چي
داسلامي عقایدوبیان پکښي دی په عربي ژبه ديوه ترکي عالم په
قلم ليکل سوی دی . (ناچاپ)

”نړۍ په دوه زرم کال کي“ له عربي څخه پښتوته رااړول سوی او په
۱۳۳۶ ش کال پښتوتولني چاپ کړی دی

شخصیت څنگه وده کوي؟ له عربي څخه پښتوته ترجمه کړی او په
۱۳۴۰ ش کال دپښتوتولني له خوا خپورسوی دی .

په تالیفاتوکي يې يواژد ”پښتومتعدي مصدرونو“ مجموعه ده .
دا اثر يې د ”پښتومرکې“ له پاره ليکلې و اوددغی مرکې د نورو
اثاروپه شان وړک سوی دی

د ”پښتوخودآموز“ دمتلونوبرخه هم دده له خوالیکل سوېده دغه
اثرپه کندهارکي چاپ سوی دی .

د ”پښتني دودونه“ د کتاب دکندهاربرخه يې هم ليکلې ده (۱) .

ارواښاد واسعي د قاموسونوپه باب خيني مبتکري ليکني کړي

دي چي دنباغلي عبدالحکيم هلالی په قول « ترنني ورځي پوري

دپښتوقاموس ليکني د تيوري په برخه کي بهي د عبدالخالق

(۱) پښتني دودونه په ۱۳۲۶ ش کال دپښتوتولني دادبياتودخانکي له خوا خپورسوی دی . په
ليکلوکي يې پرارواښادواسعي سربيره محمد گلاب ننگرهاري ، محمدابراهيم ثابت او محمدعالم
انمان برخه څخستې ده .

خوچه سهارشي تيارې مخ ونيسي
 بيرته عالم دژوندون اورکړي کباب
 لمر دافق پرژۍ جلی وليکل
 چه عالم ړوند دی هم مغرور هم خطا
 آیا دژوند فنا زوال نه ويني؟
 لکه تياروچي زمـارناکړه تالا
 کشکي لمر خپل تاريخ ليکلای همبش
 چي څه پيړۍ دي رژېدلي پخوا؟
 دلـمر نظام ته يو حـيرت اخيستي
 خـتو، لـوېدوېې سو داېې کړه دنيا

واسعي له څو تحقيقي مقالو څخه ، په افغانستان کي بل چا څه نه دي ليکلي . واسعي د پښتو شعري او ادبي قاموس تر عنوان لاندي يولړ علمي او تحقيقي څېړني کړي چي په کابل مجله کې خپرې شوي دي . « (۱)
 دغه راز يې له کندهار څخه دخپريدونکي مجلې ” پښتو ” سره پراخه قلمي هکاري درلوده . د دغې مجلې د ” اجتماعيات ” تر لوی عنوان لاندي يې د ” اولسي ژوند ” په نامه ليکنې خپرې سويدي . د پښتو مجلې د ” اجتماعيات ” په برخه کي دکندهار د پښتوانجمن نورو غړو هم برخه اخيستي . (۲)
 واسعي صاحب په شعر هم گوتې وهلې خو پاللمی يې نه دی دشعر نمونه يې له ” اوسني ليکوال ” څخه رااڅلو

تیاره اوښکلا

تل يې وگـوره چي تياره اوښکلا
 دوه عنوانونه دغروب پر کتاب
 خيرو رته گـوره چه ښکلا هر ماښام
 له تـا بـلـيـري د تيارو په حجاب
 ټوله نړۍ باندي آرام شي حاکم
 چه لمر پښه کښيږدي دغروب پر رکاب

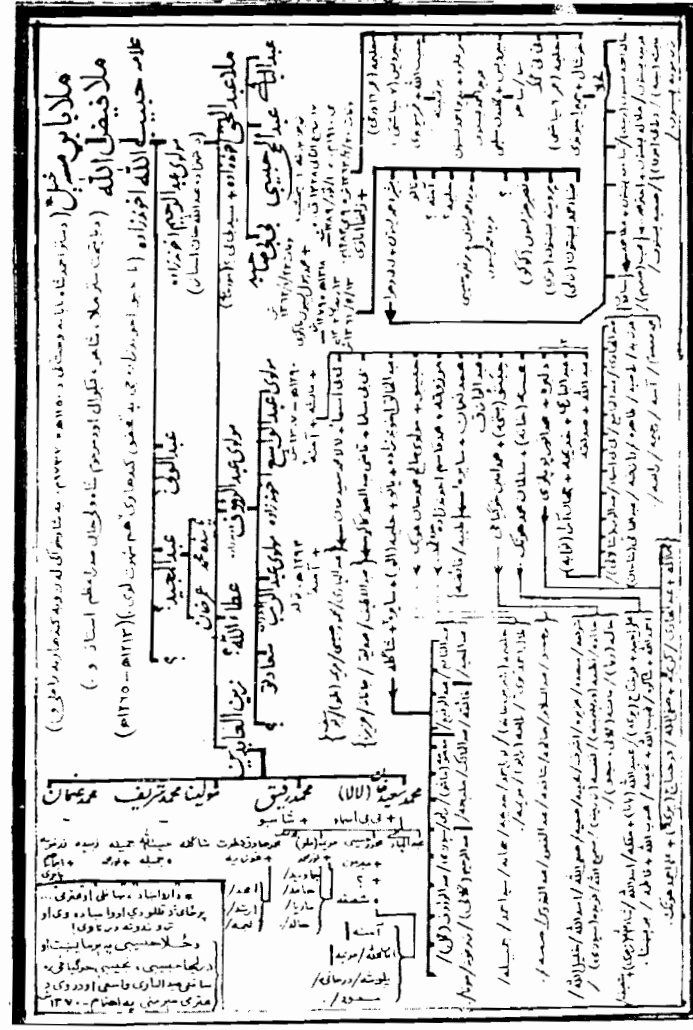
(۱) هلالی - دکتور عبدالحکيم - پښتو قاموس ليکنه - ۱۲ مخ - پښتو ټولنه - ۱۳۵۴ ش - کابل .

(۲) رفيع - حبيب الله - پښتو څېړونې - ۲۶ مخ - کابل ۱۳۵۶ ش

علامه عبدالحی حبیبی

دعلامه حبیب الله کندهاري (حبواخذدزاده) ددرنې کورنی پراسمان ترټولورون اوځلاندهستوری ارواښاد علامه پوهاند عبدالحی حبیبی دی چې زموږ دهیواددمعاصر فرهنگي بهیرد "سرلاري" ویاړې گټلی دی.

علامه عبدالحی حبیبی د عبدالحق اخونزاده زوی د عبد الرحیم اخونزاده شهیدلمسی دعلامه حبیب الله کندهاري کړوسی دملافیض الله کاکړ کوسی اودملا بابر مدرس کودی دی چې د ۱۳۲۸ هـ ق کال دربیع الثاني پر ۱۷ د پنجشنبې په ورځ (می ۱۹۱۰م) دکندهار ښار دبامیزوبه کوڅه کي زېږېدلی و. د عبدالحق اخندزاده درې اولادونه پاته سوي دي. مشرزی یې عبدالباقی نومېدی چې په خواني کي داستسقا په ناروغی مرسوی دی. علامه عبدالحی حبیبی یې دوهم زوی اویوه لوریې (بی بی صاحبه) وه (۱) چې روزنه یې مورپرغاړه اخیستې وه. علامه مرحوم له ورکیني څخه دعلم اوبوهي لیوال و. دده دورکیني زمانه د اعلیحضرت امیرامان الله خان له روښانه دورې سره برابره وه اوپه دغه روښانه دوره کي چې کندهارته هم د پوهي اومعارف لمن اوږده سوه، ښوونځي اومکاتب جوړسول - علامه یې له لومړنیو زده

(۱) بی بی صاحبه دکندهار د منور اوعلمي شخصیت ارواښاد محمدرسول پښتون یارکزي (۱۲۷۹ - ۱۳۶۱ ش) مېرمن وه. دافغانستان دعلومواکادېمی غړی او دهیواد هنرمند خطاط او څېړونکی ښاغلی نصیرهنر پښتون ددغي پښتنې مېرمني زوی دی.

داشجره دښاغلي نصیر هنرپښتون لخوا تهیه او خطاطی سوي ده. کاپي یې ماته ښاغلي میرویس حبیبی راولپړه او ما له دې کتاب سره مله کړه.

کونکوڅخه واوږه ۱۲۹۹ ش دکندهارپه مکتب تجارکي شامل سو چي له فارغېدو وروسته يې (۱۳۰۴ ش) په ۱۵ کلني کي دکندهارپه يوه لومړنی ښوونځی کي دښوونکي په توگه وظيفه وموندله . علامه مرحوم پر ښوونځی سربېره دخپلي کورنی په علمي محيط کي هم درس وايه اوخپل داکازوی مولوي عبدالواسع اخنډزاده شهيد (۱۳۰۸ ش) ته پردرس کښېښوست . علامه مرحوم وروسته ليکي ” ...ازيدرجز چند کتاب وکلمکسيون های جرايدسراج الاخبار (کابل) و جبل المتين (کلکته) و کتب مرحوم محمود طرزي مدير (سراج الاخبار) که در کابل طبع شده بود چیزی ديگر بارث نبردم . مثنوی مولوی بلخی و ديوان خواجه حافظ شيرازي و گلستان و بوستان شيخ سعدی از کتابهایی بود که در همان سن طفوليت چشم من به آن آشنا شده بود ، هنگامیکه در مکتب ابتدایی درس ميخواندم کتب ابتدایی صرف و نحو عربي و رياضي و هيات و فقه و اصول فقه و منطق ميرومبادی بلاغت و عروض و قافيه را از عمزاده خود مرحوم مولوی عبدالواسع شهيد فراگرفتم ... وی در تدريس راه خاص و اسلوب مستقيم و کوتاهی داشت و مرا در يکسال بمبادی آشنا ساخت . ” (۱) علامه مرحوم دخپلواستادانو په لړکي دمولوي ابوالوفا کندهاري (۱۹۷۵ م) نوم اخلي اوليکي چي دغه مولوي مرحوم ددوی په کورني مسجدکي اوسېدی اوده ورڅخه ” ادبيات اودقرات علم اوهغه کتابونه ولوستل چي منتهيان يې لولي ” . علامه حبيبي مرحوم دا حاديثوپه علم کي مولوي

عبدالواسع اومولوي ابوالوفادواړه دخان استادان بولي . (هماغه مجله) دغه راز دخپل ژوند په وروستۍ اثر "جنبش مشروطيت درافغانستان" کي ارواښاد شهيد عبدالرحمن خان لودين هم په خپلو استادانو کي شمېري (۱) دغه راز يې په استادانو کي دحجت الاسلام شيخ محمدطاهر کندهاري نوم هم يادسوی دی (۲) . له خپلو استادانو څخه ددرس لوستلو پرخنډگ يې د کابل د نويو ښوونځيو مضامين لکه جغرافياو طبيعيات وحساب اونور هم مطالعه کول. دی ليکي " در همين هنگام که درپيچ وخم صغری و کبری منطق واشکال اقليدس و جازولاي جوزدر حجرات مساجد ومدارس قديم سرگردان بودم . جغرافياو طبيعيات وحساب مکاتب جديد کابل راهم مطالعه کردم و سراج الاخبار و حبل المتين رامیخواندم ، بالاخره ازکاو و ايران شهر و ارمنغان و الهلال سودها بردمی و حظها اندوختمی ... " (هماغه مجله)

علامه مرحوم په اووه لس کلني کي (۱۳۰۶ ش) د طلوع افغان جريدې د مرستيال په توگه وټاکل سو او څلور کاله وروسته دهماغي جريدې مديرۍ ته ورسېد . په همدغه وخت کي يې انگرېزي او اردو ژبي تر يوې اندازې زده کړلې ، دومره چي د دغودواړو ژبو کتابونه په ولوستلای سي (۲) .

(۱) جنبش مشروطيت ... ۶۵ مخ - چاپ ۱۹۹۹ . (۲) افغاني شمله - ۵۵ مخ .
 (۳) علامه مرحوم په اردو ژبه د ترجمي صلاحيت درلود او د (چهارمقاله بر فردوسی وشاهنامه) نومی کتاب يې له اردو څخه په پارسي ژباړلی دی . داکتاب دهندوستان پښتانه پروفيسر مرحوم محمودخان شيراني په اردو ليکلی او زمير لوی استاد هغه په پارسي اوړلی دی . پارسي ترجمه يې د لوی استاد له سرېزي او تحشېي سره د بيهقي دکتاب خپرولو موسسې له خوا په ۱۳۵۵ ش کال په کابل کي خپره سوې ده .

هيواد په ملي شوراكي له نوروملي مبارزينوسره څنگ پرڅنگ په هيوادكي دعدالت اومساوات له پاره فعاليت وكړ اود همدغو مبارزو له امله په ۱۳۳۰ ش كال له هيوادڅخه وتلوته مجبوركړه سو. لس كاله يې په پاكستان كي دهجرت ترڅې شپې تېري كړې (۱). په ۱۳۴۱ ش كال بيرته هيوادته راستون سواوڅپلو علمي او تحقيقي فعاليتونوته يې دوام وركړ. په ۱۳۴۴ ش كال يې دكابل پوهنتون له خوادپوهاندي علمي رتبه ترلاسه كړه. ورپسې دانجمن تاريخ دموسسې رييس وټاكل سو (۱۳۴۵ ش) تردې وروسته يې د صدارت دفرهنگي سلاكارا وروسته داطلاعات او كلتور وزارت دفرهنگي مشاورپه توگه وظيفې درلودل اودغه وظيفې يې ترمړيني ادامه وموندل.

علامه مرحوم دخپل څه دپاسه نيمه پېړۍ فرهنگي فعاليت په

(دتېرمخ دحاشيې پاڼه) هغه پاڼه به دوئيقي ضميمه مركزته استول كېدله . كله چي حاجي اخترمحمدخان باركزي خپل لاسليك كاوه ترهغه رواندي يې دتاييده په غرض هغه بيت چي دمولانا جلال الدين بلخي په ستاينه كښي ويل سړي و . وكيښ چي وايي :

من چه گویم وصف آن عالیجناب — نیست پیغمبرولی دارد کتاب « (افغاني شمله — ۶۴ مخ) حاجي اخترمحمد خان باركزي دکندهار يو معزز سپين پېړی و . دده په نامه يوه جامع هم سته .

(۱) دباغلي اجمل څنگ دعلامه مرحوم پرقرېږ څو تاريخي خبري وکړې چې زه (هوتک) يې شاهد وم . ده وويل چې « داموقع نه بيا ماته ميلاوېږي اونه يې تاسي موندلی شي ... فکروکړئ دافغانستان له حکمرانانو نه څپه راغلي و دپاکستان حکمرانانو ورته دسرو او سپينو فرشونه جوړول . دده په وياړ يې جشن جوړکړ لېکن تاريخ گواه دی . دپېښورمددخان جومات گواه دی . دپېښورمحبوبنولسونه گواه دي چي حکومت زور وکړ چي دده په خوله يولفظ دافغانستان خلاف وباسي . ده دافغانستان پر ضد يولفظ هم دخولې نه ونه پوست . زه يې گواه يم . زه ورسره سکرترموم دحکومت له خوا ورسره موظف وم ده ويلي وو چي ماسره دی ولېږي نوهم هلته يې ده تر څه ورکول . خوده دخپلې خاورې اوخپل قوم خلاف يوه خبره ونه کړه . دا يو بېل باب دی . پردې بندي شو . په دې وهول شو . په دې ورته شو خو هغه يې ونه کړه . » (افغاني شمله — ۱۳۲ — ۱۳۳ مخونه)

استادليکي چي دتاريخي څېړني اوپلټني روش يې له Cambridge History of India اوجرجي زيدان اوشبلي نعماني اوسيدسليمان ندوي په شان دمصري اوهندي فاضلانوله ليکنوڅخه اودبرلين له کاوه جريدې اودعلامه محمدقزويني له ارزښتناکو اثاروڅخه زده کړي دي . (هماغه مجله)

علامه مرحوم نهه کاله دطووع افغان اخبارپه پښتوژبه وچلاوه . په دغه نهه کلنه موده كي استاددپښتوژبي اوادب پر ډگر پاڅه بنسټونه كښېښول چي وروسته به پرورغېږو . په ۱۳۱۹ ش كال چي په كابل كي پښتوتولنه تاسيس سوه . علامه حبيبي مرحوم يې د رييس په توگه وټاكل سو اوپرڅنگ يې دمطبوعاتودمستقل رياست دمرستيالي وظيفه هم پرغاړه اخيستې وه . يو كال وروسته د معارفو په وزارت كي دمشاور (سلاكار) په توگه وټاكل سواودرې كاله وروسته يې په هيوادكي دلومړي ځل له پاره دادبياتوپوهنځي تاسيس كړ (۱۳۲۳ ش) چي په پوهنځي كي يې د پښتو ادبياتو د تاريخ تدريس پخپله كاوه . دوه كاله وروسته كندهارته د معارفو د رييس په توگه ولېږل سو (۱۳۲۵ ش) . په ۱۳۲۶ ش كال له علمي وفرهنگي وظيفوڅخه گوښه كړه سو اوپه چمن كي دافغاني سوداگرو د"وكيل التجار" په توگه يې كارپيل كړ . په ۱۳۲۷ ش كال دکندهارخلکوپه غيابت كي دهيوادپارلمان (دملي شورااوومي دورې) ته دخپل نهماينده په توگه وټاکه (۱) . درې كاله يې د

(۱) دباغلي عبدالرحيم هانف دخولې خبره ده چي وايي « هغه وخت يوازي په كابل كښي انتخابات په صندوق اوکاغذوپتوعمامه رابو وسوه نورچيري خصوصا په كندهار كښي دمشرانو په مجمع كښي ديوه كاغذپرمخ به هر جاخپل نظر امضا كاوه . (دحاشيې پاڼه برخه لطفلا په راتلونكي مخ كي ولولئ)

ترخ کي خوراډه بري نوبتگري هڅي کړي دي. په معاصر فرهنگي ډگرکي ترټولو زيات پرکار عالم و. دگوتود ستریا کلمه يې دژوند په قاموس کي نه وه او د همدغې پرکاري محصول يې دده ترقد او وښت. کله چي دمرگ پر بستر پروت و او معالج ډاکټور ورته دبشپړ استراحت، لږ خوراک، لږ حرکت اولږ مطالعې توصيه کوله، ده په خواب کي ورته ويلې وه «... آخر حضرت مملک الموت ته په انتظار کښېنم؟... په رشتيا چي دملک الموت پذيرايي سخته ده.»

(۱) وايي چي علامه مرحوم تروفات يوه ورځ مخکي يوعربي شعريه پښتو ترجمه کړ. علامه مرحوم په نړيواله سطح يو پېژندل سوی عالم و. د يونسکو د نړيوالي موسسي نښان يې دکورپر دورازه نصب سوی و چي داويار د هيواد دبل پوه په برخه نه و.

علامه حبيبي مرحوم د پښتواوپارسي فرهنگ دغه لاندي برخي دلومړي ځل له پاره پيل کړي دي :

— لومړی پښتواخبار ليکنه دده په لاس پيل سوه .

دا اخبار دکندهار طلوع افغان و چي په ۱۳۰۰ ش کي د ارواښاد مولوي صالح محمد هوتک (۱۳۳۹ ش مړ) په لاس تاسيس سو. په لومړي سرکي يې په پارسي او پښتودواړو نشرات کول خو په ۱۳۱۰ ش کي د علامه حبيبي مرحوم له خوا ټول په پښتو واړول سو او په دې ډول په هيواد کي دلومړني بشپړ پښتو اخبارتاداو کښېښوول سو .

— د پښتوادب تاريخ ليکنه ده پيل کړه .

دپښتو ادب تاريخ ليکني لومړی خښته دعلامه مرحوم په لاس په طلوع افغان کي د « تاريخچه شعر پښتو » تر نامه لاندي په ۱۳۱۴ ش کال کښېښووله سوه . دا اثر يې په پارسي ژبه ليکلی دی چي وروسته يې بيا دهمدې موضوع په باب د « تاريخچه شعر پښتو » په دوام د پښتو ادبياتو تاريخ څلور ټوکه وليکل او لومړی ټوک يې د ۱۳۲۵ ش کال ليکنه ده . ښاغلی سرمحقق زلمی هيوادمل ليکي چي « استاد حبيبي نه يوازي په افغانستان کي دپښتوادبي تاريخ ليکني بنسټ ايښوونکی دی بلکه دپښتنوپه نور فرهنگي حوزو لکه پېښور او کوټه کښي هم ترده دمخه چا ادبي تاريخ ليکلوته اقدام نه و کړی . » (۱)

— د پښتو ژبي لرغوني متون وار دواړه دده په قلم په انتقادي توگه تهيه او خپاره سول . په دې برخه کي دعلامه مرحوم لومړنی کار (دخوشحال خټک مرغلري) دي چي په ۱۳۱۷ ش کال يې له کندهاره خپور کړ . او ورپسې يې د عبدالقادر خان خټک دپسوان (تله - ۱۳۱۷ ش له کندهاره) ، لوی احمد شاه بابا (۱۳۱۹ ش له کابل) ، پټه خزانه (۱۳۲۳ ش له کابل) ، تذکره الاوليا (له کابل) ، سواتنامه (۱۳۵۸ ش له کابل) خپاره کړل . دپښتو آثارو د انتقادي متون د برابرولو په برخه کي د ځينو ختيځ پوهانو له خوړو ورو کارونوڅخه وروسته په منظم او پرله پسيلې توگه لومړی گام د پښتنوپه ټول فرهنگي حوزو کي تر علامه مرحوم وړاندي چا نه دی کړی .

— دروېښاني ادب سيستماتيکه څېړنه په افغانستان کي اول واره پيل کړه .

داڅېړنه د پښتو ادبياتو تاريخ له دوهم ټوک سره مله ده چي په ۱۳۴۲ ش (۱۹۶۳ ع) کي په کابل کي چاپ سوه . د روېښاني غورځنگ په باب د پښتو نړيوالو يو بل فاضل حافظ محمد عبدالقدوس د خير البيان دلومړي چاپ (۱۹۶۷ ع) په سريزه کي خورا گټوره ، عالمانه څېړنه کړې ده (۹۲ مخه) او ارواښاد مولانا عبدالقادر د همدې چاپ په پيل کي وايي چي « د خير البيان د دريافت نه څه زمانه مخکښي فاضل مولوي عبدالقدوس دبازيد روښان په حقله د پښتو اکيډمي په مجله کښي ښه محققانه مضامين شايع کړي وو » ، خو علامه حبيبي په افغانستان کي لومړی شخص دی چي د روېښاني تحريک له ژوري مطالعې او څېړني وروسته يې ددغه غورځنگ سياسي توب مدلل کړ . پخوا داسي فکر کېدئ او اوس هم يوشمېر کسان په دې عقيده دي چي روېښاني غورځنگ يوازي يو مذهبي تحريک و چي وروسته يې سياسي بڼه واخيستله . علامه مرحوم د اثابته کړه چي دا تحريک له لويه سره سياسي و او پر يوه واحد مرکزباندي د پښتو د راغونډېدلو او له مغولو سره دهغوی دمبارزو دمنسجمولو په نيامت پيل سوی و .

— د خوشحال پېژندنې لومړۍ څښتنه دده په لاس کښېښوله سوه .
د خوشحال خان خټک په باب ابتدايي خبري له سراج الاخبار څخه مولوي غلام محي الدين افغان پيل او ارواښاد امين الله خان زمريالي ورپسې په ۱۳۱۵ ش کال تعقيب کړي . خو علامه حبيبي

د خوشحال پېژندنې تاداو په ۱۳۱۴ ش کال په تاريخچه شعر پښتو کي ايښی و او د ښاغلي سرمحقق هيواد مل صاحب دويناله له مخي « استاد داکارونه په تاريخچه شعر پښتو کښي په ابتدايي ډول پيل کړل ، د خوشحال مرغلي او د عبدالقادر خټک دېوان په مقدمه کښي يې پسې وپالل ، په تاريخچه سبکهای اشعار پښتو ، پښتانه شعراء لومړی ټوک ، د پښتو ادبياتو تاريخ دويم جزء (د ادبياتو پوهنځی د پښتو څانگې د دويم صنف له پاره) ، د خوشحال د جهاندارۍ نظريه نومي اثر کښي يې ورته انکشاف ورکړ ، د خوشحال د سواتنامې (د ۱۳۵۸ هـ ش کال چاپ) د چاپ ته برابرولو او د خوشحال بابا د درې سوم تلمين له پاره د خوشحال په اشعارو کښي انتقادي پانگه نومي اثر په ليکلوسره يې له خوشحال پوهني سره خپله مينه اثبات ته ورسوله . (۱)

— په پښتو شعري دسبک موضوع واره ده رامنځ ته کړه .
په پښتو شعر کي دسبک موضوع هم علامه مرحوم دلومړي ځل له پاره په تاريخچه سبکهای اشعار پښتو کي (۱۳۱۹ ش کال) رامنځ ته کړه او ددغي موضوع لومړۍ څښتنه يې کښېښوله .
— په افغانستان کي لومړی وار پښتولنډه کيسه دده په قلم وکښل سوه .

— د پښتو داستان ليکني لومړی گام هم دوی واخيست او د (توريالی پښتنه) په نامه يې داستان وشمه ليکنه وليکله . په دې ليکنه کي د افغانستان دخپلواکۍ اخیستلو پر وخت د سپين

بولدک په محاذ کي دیوه توریالی کهول قربانی او سربندني په خورا ښه توگه بیان سوي دي . دالیکنه په اوسني لیکوال نومي کتاب کي « ډرامه » بلل سوې خو دپښتو پیاری محقق ښاغلی زرین انخوړ پکښي د داستان او ډرامې گډي خانگړتیاوي لیدلي دي . (۱)

— په پښتو ژبه آزاد شعر دده له خولې وویل سو .

— په پښتو ژبه کي د معاصري تذکره لیکني تادا ده کښېښو .

معاصره پښتو تذکره لیکنه د پښتو ټولني له ج— وړېدو سره سم (۱۳۱۹ ش) د علامه مرحوم په لاس پیل سوه او د پښتانه شعراء لړۍ یې شروع کړه . د پښتانه شعراء لومړی ټوک یې په ۱۳۲۰ ش کال راوایست چي وروسته داسلسله پسې وپالل سوه او تر پښخم ټوکه پوري ورسېده .

د علامه حبیبی په اکاډمیکو کارو کي د پټې خزاني او د سلیمان ماکو د تذکره الاولیا نشر د پره لویه هنگامه جوړه کړه . خکه ددې آثاروله لاري لوستونکي د پښتونظم اونثرله ډېرولرغونو بېلگوسره اشناسول . پټې خزاني مخالفین او موافقین وموندل ، چا جعلی کتاب وباله او چا مقدس . په فارسي ، انگرېزي ، روسي ، فرانسوي ، الماني ، عربي اواردو ژبو وژباړل سو . په رداوتایید کي یې کورنیو او بهرنیو پوهانو د علامه مرحوم تر وفات وروسته پنډ پنډ کتابونه ولیکل . پخپله علامه مرحوم پخپل ژوند کي ددغه کتاب په باب خپل نظر داسي څرگند کړی و :

«... ازوقتي که این کتاب نشر شد در داخل وخارج درباره آن درین مدت سی سال گفتگوها بعمل آمدوسخن هاگفته شد ، وبراصالت آن شکوک وظنون اظهار گردید ، وبرخي آنرا مجعول این حقیر ، وجمعی ساخته وپرداخته مولف آن محمدهوتک در حدود ۱۴۱ق ۱۷۲۹م دانستند... ولی هیچ یکی از نقادان محترم قلم نبرداشت که انتقاد علمی ونظرهای مستند خود را بنویسد ونشر نماید ، تا اگر آن سخنها مستدل وبر معاییر علمی مطابق باشد ، شنیده و پذیرفته شود ، واگر درخور ردوانتقاد باشد به تردید وتنقیح وتسخیف آن پرداخته آید . » (۱) اوورپسې زیاتوي «... من نه بحيث مدافع مطلق این کتاب درینجاگپ میزنم بلکه می خواهم شنیدگیهای خود را تنها از نظر علمی تحلیل کنم واگر بعد ازین هم کسی بر اساس علمی چیزی بنویسد یا بگوید آنرا بدون تعصب وتردد با حوصله وسیع شنید ، واگر سخن علمی ومستدل ودرخور تامل وتفکر باشد ، باید آنرا مورد غور وبحث وتحقیق قرار داد . »

اثاریې :

په دې برخه کې به زه داستادعلامه حبیبی اثارپه کروبولوژیکي توگه راوړم .

۱ - په پارسي اوپښتوژبه دطووع افغان جريدې چلول (۱۳۱۰ - ۱۳۱۹ش)

۲ - تاريخچه ادبيات پښتو (پارسي) کندهار- ۱۳۱۱ش (۱) .

۳ - سردارمهردل خان مشرقي شاعر قندهاري (پارسي) - کابل - ۱۳۱۲ش

۴ - اشعارودېوان تيمورشاه افغان (پارسي) کابل - ۱۳۱۳ش.

۵ - تاريخچه شعرپشتو - (پارسي) - کندهار - ۱۳۱۴ش

۶ - خودآموزپښتو (دوه ټوکه) دنورولیکوالوپه مرسته کندهار- ۱۳۱۴ش

۷ - پيغام شهيد - (پارسي مثنوي) - کابل - ۱۳۱۴ش

۸ - محقق قندهاری شرح حال و آثارمولوی حبیب الله قندهاري (پارسي) - کابل - ۱۳۱۴ش

(۱) ددغه اثریادونه اودچاپ کال ماله (اوسني لیکوال) نومي کتاب خغه رانقل کړل چې علامه مرحوم پخپله دکتاب لیکول (ارواښادپښوا) ته ورلېږلې وه. په نوروخايوکي يې يادونه نسته . په (آفريده های مهجورعلامه حبیبی) کې ددغه اثر او (تاريخچه سبکهای شعرپشتو) دچاپ کال اوځای سره الیش سوي اوپه (افغاني شمله) نومي مجموعه (۱۷ مخ) کې هم تکرار سوي دي . دغې کډوډی زماپرهغه لیکنه چې په (افغاني شمله) کې خپره سوي ، هم اغېزه کړې ده . ماهوري داستادلومړی چاپ سوی اثرهدابللی دی . داستادلومړی چاپ سوی اثریاید (تاريخچه ادبيات پشتو) وپولو . (تاريخچه سبکهای شعرپشتو) د۱۳۱۹ش کال په کالنی کې په بشپړه توگه خپره سویده . دا احتمال ليري نه دی چې (تاريخچه ادبيات پشتو) او (تاريخچه شعرپشتو) دي ديوه اثردوه نومه وي که داسي وي . نوبیاداستادلومړی چاپ سوی اثرلکه په (افغاني شمله - ۴مخ) چې ويل سوي دي ، (سردارمهردلخان مشرقي شاعر قندهاري) دی چې په ۱۳۱۲ش کې خپورسوی دی .

۹ - غزنه (پارسي مثنوي) - کابل - ۱۳۱۵ش

۱۰ - ملي پسرلی (پښتونظم) - کندهار - ۱۳۱۷ش

۱۱ - وضع اصطلاحات پښتو - کندهار- ۱۳۱۷ش

۱۲ - افغان اوافغانيت - (پښتو) کندهار- ۱۳۱۷ش

۱۳ - دعبداالقادرخان خټک دېوان - سرريزه اوترتيب - کندهار- ۱۳۱۷ش

۱۴ - دخوشحال خان خټک مملغلمري - سرريزه اوترتيب تصحيح اومقابله - کندهار- ۱۳۱۷ش

۱۵ - سپېڅلمې پښتو (دلعل محمدکاکړپه مرسته) کندهار- ۱۳۱۸ش . په دې قاموس کې دپارسي لس زره لغت په پښتواړول

سوي اوپرفيلالوژي باندي يوه اوږده سرريزه هم ورباندي زياته سوي ده .

۱۶ - تاريخچه سبکهای شعرپشتو (په پارسي ژبه) کابل - ۱۳۱۹ش

۱۷ - مشاهيرابداليان (په پښتو) کابل ۱۳۱۹ش . په دې اثرکي ترلوی احمدشاه بابا وړاندي ابدالي مشاهيرراپېژندل سوي دي .

۱۸ - پښتانه شعراء - لومړی ټوک (پښتو) کابل ۱۳۲۰ش دا اثر دوهم وارپه پېښورکي په مسخ سوي بڼه چاپ سوی دی (۱۹۵۱ م) اوماورېدلي دي چې استادله دغه چاپه ناخوښه و .

۱۹ - لوي احمدشاه بابا دېوان - تصحيح مقابله اوسريزه - کابل ۱۳۲۰ش

۲۰ - جوانمردان وعياران (پارسي) کابل ۱۳۲۱ش

۲۱ - پټه خزانه - تصحيح ترجمه اوتعليقات - کابل ۱۳۲۳ش

دااثردوهم وارپه تهران کې (۱۳۴۰ش) ، دريم وارپه کابل کې

۱۳۵۴ ش

۲۲ - زرنج واحوال تاريخي آن (پارسي) کابل ۱۳۲۴ ش

۲۳ - تحقيقات راجع به پته خزانه - کابل ۱۳۲۴ ش؟

۲۴ - پښتو څېړني - دفرانسوي ختيځ پيوه دارمستستردليکني پښتو ژباړه (۱۳۲۵ ش) د سيد قاسم رشتيا او عبدالروف بېنوا په مرسته.

۲۵ - د پښتو ادبياتو تاريخ - لومړی ټوک - د ادبياتو پوهنځی - کابل ۱۳۲۵ ش

۲۶ - تاريخچه بيداري سياسي در افغانستان - پېښور ۱۳۲۹ ش دا اثر په "آزاد افغانستان" نومي اخبارکي په پرله پسې توگه خپور سوی دی .

۲۷ - تحقيقات راجع به ترجمان البلاغه رادوياني (پارسي) کابل ۱۳۳۰ ش

۲۸ - مورخان گمنام افغان - کابل کالنې چاپ ۱۳۳۳ ش

۲۹ - خليلي نامه (پارسي مثنوي) پېښور ۱۳۳۴ ش

۳۰ - روابط ادبي سندبا افغانستان - کراچي ۱۳۳۷ ش

۳۱ - تازه نوای معارك - تصحيح تحشيه - مقابله - تعليقات - کراچي ۱۳۳۷ ش

۳۲ - شاعر هيرمندهارون افغان (پارسي) کراچي ۱۳۳۸ ش. ددغه شاعريه باب يې د تهران ديغما په مجله (شماره اول ۱۳۳۹ ش) د کي د چارلس ريوديويې تېروتنې په باب مفصله څېړنه کړې ده . چارلس ريو نوموړی هارون خان دشمس الدين محمدله زوی هارون سره چي ۶۵۰ ق په شاوخوا کي ژوندی و، اشتباهه کړی دی . هارون خان افغان د حاجي جمال خان بارکزي زوی و چي د ژوند

۹۱ زمانه يې ۱۲۰۰ ق حدود دي.

۳۳ - کتاب های گم شده تاريخ غزنوي (پارسي) کراچي (يوه برخه) ۱۳۳۸ ش

۳۴ - د شيخ الاسلام عبدالله انصاري سيرت او شخصيت - کابل ۱۳۴۱ ش

۳۵ - د پښتو ادبياتو تاريخ - دوهم ټوک - کابل ۱۳۴۲ ش . په دې کتاب کي يې د اسلام له پيل څخه بيا تر زرم هجري کال پوري پښتو ادب څېړلی دی .

۳۶ - تاريخ افغانستان در عصر تيموريان هند (پارسي) کابل ۱۳۴۲ ش

۳۷ - پښتو لويگان غزنه - يك تحقيق جديد در تاريخ غزنه و تاريخ ادبيات پښتو - کابل ۱۳۴۲ ش

۳۸ - طبقات صوفيه - د شيخ الاسلام عبدالله هروي - تصحيح تحشيه مقابله او تعليق - کابل

۳۹ - صدميدان - دخواجه عبدالله انصاري هروي - تصحيح و ترتيب - کابل ۱۳۴۲ ش

۴۰ - زبان دو هزار ساله افغانستان يامادر زبان دري (د بغلان د کتبيې تحليل) کابل ۱۳۴۲ ش

۴۱ - نگاهي به سلمان و ايسال (پارسي) - کابل ۱۳۴۲ ش

۴۲ - طبقات ناصري - د منهاج سراج جوزجاني - تصحيح مقابله تحشيه او تعليق - کابل ۱۳۴۳ ش . دا کتاب يې واردواره په دوو ټوکوکي په سنگي چاپ په کوپته اولاهورکي خپور کړی و ۱۳۴۹ -

- ۴۳ - رساله سررشته طوبقت خواجگان از جامي - کابل ۱۳۴۳ ش
- ۴۴ - افغانستان بعد از اسلام لومړی ټوک (پارسي) کابل ۱۳۴۵ ش . داکتاب دوهم واره ۱۳۵۷ ش کال په کابل کي بيا چاپ سو .
- ۴۵ - تصوف دري - کابل پوهنتون ۱۳۴۶ ش
- ۴۶ - پښتودتاريخ اولغت په روڼاکي - کابل (ورمه) ۱۳۴۷ ش
- ۴۷ - تاريخ مختصرافغانستان - دوه ټوکه - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۴۸ - دپښتوادبياتوتاريخ - دپوهنځی ددریم ټولگی - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۴۹ - دپښتوادبياتوتاريخ - دپوهنځی دڅلورم ټولگی - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۵۰ - زين الاخبارگرديزي - تصحيح مقابله تحشيه او تعليق (پارسي) - کابل ۱۳۴۷ ش
- ۵۱ - رهنمای تاريخ افغانستان درکتب فارسي عربي وارو - کابل ۱۳۴۸ ش
- ۵۲ - تاج کابلشاه درکعبه - کابل ۱۳۴۸ ش
- ۵۳ - سواداعظم - تصحيح مقابله او تعليق - تهران ۱۳۴۸ ش
- ۵۴ - ملتان کالودي شاهی خاندان (اردو) - لاهور ۱۳۴۹ ش
- ۵۵ - اصل خلجيان افغانی (رفع اشتباه درباره ایشان) - تهران ۱۳۴۹ ش (ددې اثرانگريزي ژباړه داميرخسرودهلموي په باب دمقالوپه مجموعه کي چاپ سوې ده) .
- ۵۶ - فضایل بلخ - تصحيح مقابله و تعليق - تهران ۱۳۴۹ ش
- ۵۷ - هفت کتبه قديم (پارسي) کابل ۱۳۵۰ ش
- ۵۸ - تاريخچه خط درافغانستان - کابل ۱۳۵۰ ش

- ۵۹ - دالبیروني کتاببنود (پښتو) کابل ۱۳۵۲ ش
- ۶۰ - شرح بيتين مثنوي - دمهردلخان مشرقي - ترتيب اوسريزه - کابل ۱۳۵۲ ش
- ۶۱ - کتابشناسي البیروني (ترجمه وتکمله) - تهران ۱۳۵۲ ش
- ۶۲ - شاعرانديشه (مولانا جلال الدين بلخي) کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۳ - پيرروښان (دروښان پيرعصر او دده غورځنگ) دخيرالبیان سريزه - کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۴ - ظهيرالدين محمدباير (زندگاني وشخصيت او) (پارسي) کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۵ - دافغانستان پښليک - کابل ۱۳۵۳ ش
- ۶۶ - هنر عصر تیموريان (پارسي) تهران - ۱۳۵۵ ش
- ۶۷ - مدرسه شاه مشهد غرjestان وبنای مرقدسالار جليل در کيسان بلخ (دهنرمردم په مجله کي) تهران ۱۳۵۵ ش
- ۶۸ - فرودسي وشاهنامه - د پروفيسر شيراني - (له اردوڅخه ژباړه) سريزه او تحشيه - کابل ۱۳۵۵ ش . دا اثر په اردو ژبه په ۱۳۴۲ م کال دهند ددهلمي بناردانجمن ترقي اردوله خوا چاپ سوئ دی . پارسي ترجمه يې په ۱۳۵۵ ش په کابل کي خپره سوه . په (آفريده های مهجور علامه حبيبي) اوافغانی شمله کي يې دچاپ کال مفشوش دی .
- ۶۹ - نسب وزادگاه سيدجمال الدين افغانی (پارسي) کابل ۱۳۵۵ ش
- ۷۰ - منازل السائرين د. ردایرة وجود - کابل ۱۳۵۵ ش
- ۷۱ - دپښتوژبي او ادب موقف دمركزي ايشيادخلکوپه

تمدنونوکی (پښتو- انگرېزي) کابل ۱۳۵۶ ش انگرېزي ژباړه يې د علامه حبيبي نه ده .

۷۲ .. انتخاېې از حدیقه حکیم سنایي (انتقادي متن) کابل ۱۳۵۶ ش .

۷۳ - دافغانستان لنډتاریخ (پښتو) کابل ۱۳۵۶ ش . دا اثر ارواښاد بېنواپه پښتوژباړلی دی وروسته ښاغلي الحاج عبدالودودکرزي او ښاغلي داود وفا په ۱۳۷۸ ش کال بیا ترجمه او چاپ کړ !

۷۴ - تحقیق بروفات سنایی - تهران (یغما مجله) ۱۳۵۶ ش

۷۵ - تعلیقات برتاریخ تلفظ و صرف پښتو- کابل ۱۳۵۶ ش . دا اثر دفرانسوي ختیځ پوه جیمزدارمستردی

۷۶ - خودی و بیخودی در اندیشه اقبال (پارسي) - (مجله ادب) کابل ۱۳۵۶ ش

۷۷ - نظري بر ادبیات پښتو - کابل ۱۳۵۷ ش (په آفریده ها... کي يې "ترجمه از عربي توسط سمندر" گڼل سوی دی)

۷۸ - متون دري - دکابل پوهنتوچاپ - ۱۳۵۷ ش

۷۹ - دپښتوادب په تاریخ کي قصیده - کابل ۱۳۵۷ ش

۸۰ - لغت البشتو (عربي) قاهره ۱۳۵۷ ش (دا کتاب په آفریده ها اونوروکي تاریخچه مختصر ادبیات پشتوبلل سوی دی ؟)

۸۱ - نامهای برخی از ایزدان عصر کوشانی و اثرهای باقیمانده آن در ادب والسنه افغانستان - کابل ۱۳۵۷ ش

۸۲ .. منابع اولی تاریخ هنر کتاب سازی در عصر تیموریان .. د یونسکو چاپ - ۱۳۵۸ ش . ددغه اثر انگرېزي ژباړه په لندن کي

چاپ سوی ده ۱۹۷۹ م

۸۳ - سواتنامه - خوشحال خان خټک - سریزه تحشیه او تعلیقات - کابل ۱۳۵۸ ش

۸۴ - نومورکي مورخين (پښتو) کابل ۱۳۵۹ ش

۸۵ - دکوشاني عصر اديان (انگرېزي) - ديونسکوپه فرمایش د کوشاني البوم له پاره ۱۳۵۹ ش

۸۶ - بابريه افغانستان کي (انگرېزي) فرانسه ۱۳۵۹ (۱۹۸۰م)

۸۷ - روضت الفریقين - دابورجامومل ابن مسرورشاشي مروی (پارسي) تصحيح وتعليق - تهران ۱۳۵۹ ش

۸۸ - زندگينامه ابن سینا (پارسي) کابل ۱۳۵۹ ش

۸۹ - شناختنامه میافقیر الله جلال آبادی - دمکتوباتوسریزه - کابل ۱۳۵۹ ش

۹۰ - دبوعلی سینابلخي ژوندليک (پښتو) کابل ۱۳۵۹ ش

۹۱ - دمیافقیر الله پېژندليک (پښتو) کابل ۱۳۵۹ ش

۹۲ - په اوسني پښتو کي شعري دژوندخپي (پښتو) کابل ۱۳۶۰ ش

۹۳ .. په شلمه پېړۍ کي دافغانستان هنر (پښتو) کابل (دهنرمجله) ۱۳۶۰ ش

۹۴ - پښتونثرته کره کتنه - کابل ۱۳۶۰ ش

۹۵ - تاریخ گویی به تعمیمه در اشعار قدیم دري - کابل ۱۳۶۰ ش

۹۶ .. دامیر علمي شیرنوایی فکري اوسياسسي شخصیت .. کابل ۱۳۶۰ ش

۹۷ - اسماني نغمي اولاهوتي سرودونه (پښتو) کابل ۱۳۶۱ ش

۹۸ - امیرکروړودودمان او (پارسي) کابل ۱۳۶۱ ش

۹۹ - پنجاه مقاله حبيبي - کابل ۱۳۶۲ ش

۱۰۰ - جنبش مشروطيت درافغانستان (پارسي) کابل ۱۳۶۳ ش .

ترمرگ وروسته يې چاپ سو .

۱۰۱ - مجمع الغرايب ومزارعلوی دربلخ (پارسي)

۱۰۲ - جغرافياي تاريخی افغانستان (پارسي) - خوبرخي يې چاپ

سوي دي .

۱۰۳ - تاريخ تجزيه شاهنشاهی افغان - نوی چاپ

۱۰۴ - درد دل وپیام عصر - نوی چاپ

دعلامه عبدالحی حبيبي درې زامن اويوه لور پاته دي چي تر ننه

پوري (۱۳۸۰ ش) ټول ژوندي دي .

ډاکټر حبيب الله حبيبي

دعلامه عبدالحی حبيبي مشر زوی دی چي په ۱۳۱۸ ش کال

دلېندی پرلسمه دکندهارپه نوي ښارکي زېږېدلی دی . لومړنی

زدکړي يې دکندهارښارپه شالمار ښوونځي کي پيل کړي اولومړی

ټولگی يې د کندهار دتوپخانې په مکتب ، دوهم او دريم ټولگی يې

په چمن کي هغه وخت چي پلار مرحوم يې دافغاني وکیل التجار په

توگه هورې وظيفه درلوده ، پای ته رسولی ، څلورم ټولگی يې

دکابل ښارپه غازي لېسه کي ، له پنځمه تر اتم ټولگي پوري يې په

پېښورکي او له اتمه تر څورلسم ټولگي پوري يې په کراچی کي

درس لوستی دی . پنځلسم او شپاړسم ټولگی يې دکابل پوهنتون

په ساينس پوهنځي کي بشپړکړی او تر څومياشتو معلمی وروسته

يې په طب پوهنځي کي خپلو لوړو زدکړوته دوام ورکړی دی چي تر

فارغېدلو وروسته يې دکابل په ابن سینا روغتون ، دجلال آباد

ښار په ملکي روغتون او دکابل د وزيراکبرخان روغتون دانتاني

ناروغيو په خانگه کي ډاکټر په توگه کار کړی دی . په ۱۹۷۶ م

کال دعالي تحصيلاتو لپاره کاناډا ته تللی او په ۱۹۸۷ م کال

دامريکا د داخلي امراضو دتخصص له ازمويني څخه تېرېدلی

کېدو وروسته تر ننه پوري د امريکاپه باسټن ښارکي د داخله

ډاکټر په توگه کار کوي . دخپل مسلک ځيني څېړنيزي ليکني يې

دامريکاپه طبي مجلوکي خپرې سوي دي .

ډاکټر حبيب الله حبيبي دده دخپلي وينا له مخي دگوبڼه گير

طبيعت څښتن دی . په جوله تر خپل عمر ډېر ځوان ښکاري . يوه

لور لري چي پرتمينه نومېږي او وايي چي دنامه په ايښوولو کي يې

دشيخ متي بابا دا شعر (که غردی ښکلی پرتمين دی) اغېزه

دخپله ده .

انجنيرميرويس حبيبي

دعلامه حبيبي مرحوم منځوی زوی دی چي د۱۹۴۲ ع کال دمی

پر شلمه په کابل کي پيداسوی دی . لومړني تعليمات يې دکابل په

عالي تخنيک کي کړي او په ۱۹۶۲ ع کال دکابل پوهنتون په

انجيري پوهنځي کي شامل او په ۱۹۶۷ ع کال دهماغه پوهنځي له

ساختماني څانگي څخه اول نمره فارغ سوی دی . ماسټري له لندن

يونيورسټي څخه د Health Facilities Planning په څانگه کي

اخيستی ده . رسمي کار يې دروغتيا وزارت دروغتيايې چاپېريال

په څانگه کي پيل کړی او دافغانستان دځينو سيمه ييزو

روغتونونودساختماني چارو او پلان گذاری په برخه کي فعاله ونډه

اخیستی ده چي په هغوکي د جلال اباد دوه سوه بستریز روغتون ،
د کندهار ۲۵۰ بستریز روغتون او هرات د ۲۰۰ بستریز روغتون
نومونه یادولای سو .

انجینیر میرویس حبیبی په ۱۹۸۲ کال له هیواده مهاجر سوی او په
پاکستان او هندوستان کي له څه څنډ وروسته په ۱۹۸۳ ع کال
دامریکا متحده ایالاتو ته له خپلي کورنی سره راغلی دی . اوس
په New York City Health and Hospital Corporation کي د
Senior Health Facilities Planner په توگه کار کوي . پخپله
تخصصي خانگه کي لیکلي آثار لري چي په لندن او امریکا کي
چاپ سوي دي او پرڅنگ یې شعري ذوق هم پالي او په پښتو ،
دري ، اردو ، او انگریزي یې څه شعرونه ویلي هم دي . انجینیر
میرویس حبیبی متاهل دی او دوه اولاده لري چي دواړه دعالي
تحصیلاتو څښتنان دي .

ډاکټر خوشحال حبیبی

دعلامه حبیبی مرحوم کشر زوی دی چي په ۱۳۲۵ ش - ۱۹۴۶ ع
کي په کابل کي زېږېدلی دی . لومړنی زده کړي یې په پېښور او
کراچي کي ، هغه وخت چي کورنی یې دپردېسی شپې تېرولې ،
سرتړه رسولې دي . په ۱۳۵۲ ش کال دکابل پوهنتون
دعلومپوهنځي څخه فارغه سوی دی . دعسکري خدمت له تېرېدو
وروسته یې دکرنی وزارت د ملي پارکونو په خانگه کي یې کار
پیل کړ او دخپلي دندې په لړ کي یې دهیواد بیلابېلي سیمي لکه
واخان دره ، دپامیر غرونه ، دغورات او هزاره جات درې ، د
ریگستان دښتونه او دنیمروز هامون کتلي او څېړلي دي . په دغه

11 5 100

د ډاکټر خوشحال حبیبی د یادونې وړ شخصیت

وخت کي دجمهوري حکومت په پلان کي د افغانستان دملې پارکونو د بنسټ ايښوولو پروژه شامله وه او خوشحال حبيبي دهمدې پروژې فعال غړی و . په دې لړ کي يې له يوه بورس څخه په استفادې سره د عالي تحصيلاتو د بشپړېدو په غرض د امریکا د مشيگن ايالت په مشيگن سټېټ پوهنتون کي شامل او په ۱۳۶۷ ش کال يې د بيالوژۍ په څانگه کي دوکتورا واخيستله . خوشحال حبيبي په تېرو دوو لسيزو کي دکرنې له بېلابېلو نړيوالو موسسو لکه دنړۍ دکرنې موسسه ، دنړۍ دحفاظت اتحاديه اود سعودي عربستان دطبيعي منابعو دساتني له ټولني سره کار کړی دی . د رسمي وظيفې پرڅنگ يې په خپله تخصصي څانگه کي يولړ علمي مضامين کښلي چي په بېلابېلو علمي رسالو کي چاپ سوي دي . دغه راز يې دحيوانانو دژوند او سلوک په باب درې مستقل کتابونه ليکلي دي .

داکټر خوشحال حبيبي ادبي ذوق هم پالي . دخپل مرحوم پلار ناچاپه آثار (درد دل وپيام عصر، تاريخ تجزيه شاهنشاهی افغان) يې دعلامه حبيبي دخپرونو دمركز په همکاري چاپ کړي دي . دغه راز يې دپټې خزاني او تذکره الاوليا کتابونه په انگرېزي ژباړلي دي چي پټه خزانه يې په ۱۹۷۷ ع کال د يونيورسټي پريس آف امریکا له خوا چاپ سوې ده .

داکټر خوشحال حبيبي اوس دامريکا په ميرلينډ کي اوسي .

محمدرفیق حبیبی

محمدرفیق حبیبی داروآباد زین العابدین اخنذزاده زوی و چي دمولوجي عبدالرحيم اخنذزاده لمسی اودعلامه حبواخنذزاده کپوسی کېدی . ۱۳۲۰ د ه ق کال په شاوخواکي په کندهارکي زېږېدلی دی . نوموړی داروآبادمولوي عبدالواسع اخنذزاده له شاگردانوڅخه و . لومړنی زده کړي يې له دغه مرحوم څخه وکړې ورپسې دکندهار «بيت الحفظ» ته شامل سو اودوه کاله يې هورې زده کړوته دوام ورکړ . وروسته کابل ته ولاړ (۱۳۰۸ ه ش) اوپه دارالمعلمين کي شامل سو . له دارالمعلمين څخه تر فارغېدو وروسته په کندهارکي دښوونکي په توگه مقرر سو او ورپسې سرښوونکی سو . ترسقوي دورې مخکي يې په مزارشريف کي دسرښوونکي په توگه (۱۳۰۶ ه ش) وظيفه سرته رسولې ده . کله چي په هيوادکي سقوي اړودوړ پېښ سو ، ارواښادمحمدرفیق حبیبی له کاره گوښه سو اوداعليحضرت محمدنادرپه دوره کي بيادولتي ماموريت وروسپارل سو اوداخل دکندهارپه مستوفيت کي دتحريراتودسرکاتب په توگه وټاکل سو . څه موده يې هورې کاروکړخوله دولتي کاره يې زړه تورسو اوسوداگری ته يې لاس واچاوه . په دې لړکي يې په ځينوخصوصي تصديوکي کارونه وکړل څه موده دکندهار د«پښتون شرکت» مامورو (۱۳۱۲ ه ش) ، بياپه کراچي کي دملي بانک نماينده سو (۱۳۱۸ ش) . په پېښورکي يې هم ددغه بانک دنماينده په توگه کارکړی دی - څه موده يې په

ارواښاد محمد رفیق حبیبی

درنه کورنی ===== ۱۰۱

دیلی کی دکندهار دسوداگری داطاق د نـماینده په حیث کارگری
اووروستی وظیفه یې په کابل کی وه ، دملي بانک دفتیش د ادارې
لوی مدیر وپه همدغه وظیفه کی تقاعدسواپر کورکښنوست .

ارواښاد محمدرفیق حبیبی یومنورپښتون وددولتي ماموریت
اوخصوصی سرگردانیویې سره ادبی ذوق هم پاله . دهیواد په
ورخپاڼو (طلوع افغان) او (انیس) کې مقالې خپرولې په پښتو ژبه
یې نظموڼه ویل اوپه عربي اواردوژبویې دترجمې صلاحیت درلود
اوڅو کتابونه یې له عربي څخه ژباړلي دي چي چاپ سوي نه دي .
۱ - هدایت الحکمه

۲ - تتمه البیان فی تاریخ الافغان - داکتاب علامه سیدجمال الدین
افغانی په عربي کښلی دی . ارواښاد محمدرفیق حبیبی هغه په
پښتواوپارسی دواړو ژبو ژباړلی دی (۱۳۲۰ هـ ش) . (۱)
۳ - تاریخ الامم - داکتاب یې له اردوژباړي څخه په پښتواړولی دی
(۷ ټوکه)

ارواښاد محمدرفیق حبیبی په ۱۳۵۰ هـ ش کال په کابل کی
وفات سوی دی . دنوموړي مرحوم دنظم اونثرنمونه به له « اوسني
لیکوال » څخه رانقل کړم :

دمېني مینه

مینه دي کوردی خدمت یې پوردي ...

(۱) تتمت البیان فی تاریخ افغان د ارواښاد مولوي محمد امین خوکياڼي په قلم په پارسي ترجمه
سوی او چاپ سوی دی . پښتو ژباړه یې په کوټه بلوچستان کی دمحمدیوسف منصور لخوا سرته
رسېدلې ده او دبلوچستان پښتو اکاډمی خپور کړی دی (می ۱۹۷۹ م) .

ترکورچي ووزي بيادي وطن دئ، گران لکه تن دئ ...
 راسئ چي په ټول د وطن مينه کوو، لکه دتن مينه کوو
 مينه يې داده چي خدمت يې په رشتياوسي، نه په سپماوسي.
 ډېره پرمخ تللې دنيا ، زه پاته ترشا ...

ښاغلی پښتون سرردي پرمېنه توريالی ، ځکه وي تل بريالی -
 خدای دي نوم ورك مه كاپښتونه داصفت ستادئ ، كه مي
 رښتياپوښتي تردې لابلادئ ...

راسه چي ولاړسوپه خدمت د وطن ورځ شپه يوه كو، آرام ونه كو،
 لومړی داو لادگډه روزنه ، په پوهه پالنه ، معارف ښوونځي
 پرانيستلي ، په هرښار او کلي -- نوکه بياهم اولاددي ناپوه سي
 راپورته، نه دئ ښه ، ښه دادی چي ځي گورته ...

وروسته داچي تجارت ته دي نظرکړه ، له دنيا نه ځان خبرکړه - نن
 ورځ بېل اصول دي ايښي تجارت ته ، له هغونه کاراخيستل درانه
 نه دي منانت ته ، که مين يې چي مړوچه ، دی سي مېنه دغه لارده
 ، د وطن درد دپاره دوا داده چي په کارده .

د تجارت په کورکي پروت يوترازودئ، ورته ناست لور يې
 بازودئ - په لومړۍ پله کي يې پروته صادره ده، په دوهمه کي يې
 پروته وارده ده ، که شوې دواړي پلمې خولې په خولې بيانېه ، که
 صادره پله يې درنه سوه خوراښه خدای دي نه کاجي دواړي خوگی
 ډېرسي ، که سوونوپه چاره پسې ژردرومه غم چاپېرسي ...

بله داچي مخ راواړوه صنعت ته ، ملادي وټړه اوچته اوږه ورکه
 وحرفت ته - که يې وينې په همدې دنيا نازيري . همدغه دئ چي
 يورپ اوامريکاپه وياړيري پښتون هم خانله صنعت درلود، هم يې

بې قدرې دخپل لباس کړواو دبل جامه پنده ، په ښکاره په کالوټ
 يوپه باطن واړه برېنده ...

بله داچي يوم درواخله پرکښه داده چي په ماشين کړې ځمکه
 زير اوزېر ، هم لراوهم برهم سمه اوهم غر - هرلورکړه کښتونه ، شنه
 کړه لوی لوی ځنگلونه ...

بوټي دي گوره په غروکي په دښتوپه شېلوکي - ټول دي اکسيريپه
 دنياکي ، که زه ته ځان سوه کړو کيمياکي ...

اوزگړی، پسونه ډېرتريه کړه وژغوني وړی يې دځان په ښه کړه -
 قرقل روزه په خر، که بغنه دي يادوبر ...

راسه گوره بېکاره شی مودکار دئ ، څوکوم شی ته چي مورارپوهغه
 کار دئ ...

سرمایه واچوه په گټه ، داسي نه چي ته په پټه زه په پټه - هوله
 روره گټه گټه نه ده گوره ، که غيرت دي پښتني وي له دې گټي
 نه ځان ژغوره ...

دمېني مينه که لرې لاره يې داده ، دخولې خبري تنهاویناده -
 ملادي وټړه وکارتنه، اوږه ونيسسه وبارته ، دپښتون نوم بياژوندی
 کا، ځان ترټولو گړندی کا . داده دمېني مينه ترې قربانه که خپله وينه .

دنظم نمونه

ژبه

ته پوهېږې چي وحدت دملت څه دئ ؟

واقعي شان وشوکت دملت څه دئ ؟

چه ملت پـرې راټوليرې هغه څه دى ؟
 چه يوقام په پېژاندكيري هغه څه دى ؟
 لومړى ژبه ده چې قام په پېژانده شي
 نورڅه وروسته دي هرگزه وړاندي نه شي
 كه دي ژبه ژوندى نه وي ته په مړوكي
 شمېرېې شمارنه يې هيڅكله په ژوندوكي
 كه دي ژبه وه ژوندى سربه دي لور وي
 اوكه نه تل به دي سيالو ته سرڅوړ وي
 خودي توان وي كوښښ كړه پخپله ژبه
 پس له هغه كړه خان پـوه په بله ژبه
 زيار وباسه د پښتوآثار راغـونډ كړه
 د پښتوغمي له خـاورو را برېښ كړه
 شعراء مـود نامه سره ټول تللي
 د پراثر يې پـه غفلت تر لاس وتلي
 علوم واړه په پښتوكي ترجمه كړه
 د پښتوناوې پدې گېڼه نـبايسته كړه
 (۱۳۱۷ هـ ش)

زموږ د زمانې مشهور هنرمند سندرغاړى ښاغلى دوكتور
 محمد صادق فطرت ناشناس دارواښاد محمدرفيق حبيبي زوى دى
 دهيواد په ثقافتې ډگر كې د ښاغلى دوكتور فطرت درول په باب
 بويه خانگړى كتاب وليكل سي .

لالا محمد سعيد حبيبي

د زين العابدين اخونزاده زوى او دمحمد رفيق حبيبي مشر ورور و
 چې دافغانې محصلينو په لومړۍ ډله كې شوروي اتحاد ته
 دتحصيل لپاره تللى او په مخابراتوكي يې تخصص اخيستی و .
 نوموړى په كابل كې اوسېدى او دوخت له منورينو سره محشور و
 دمخابراتو په څانگه كې ديوه متخصص په صفت كار كاوه . مړينه
 يې د ۱۳۲۷ ش په حدودو كې پېښه ده .

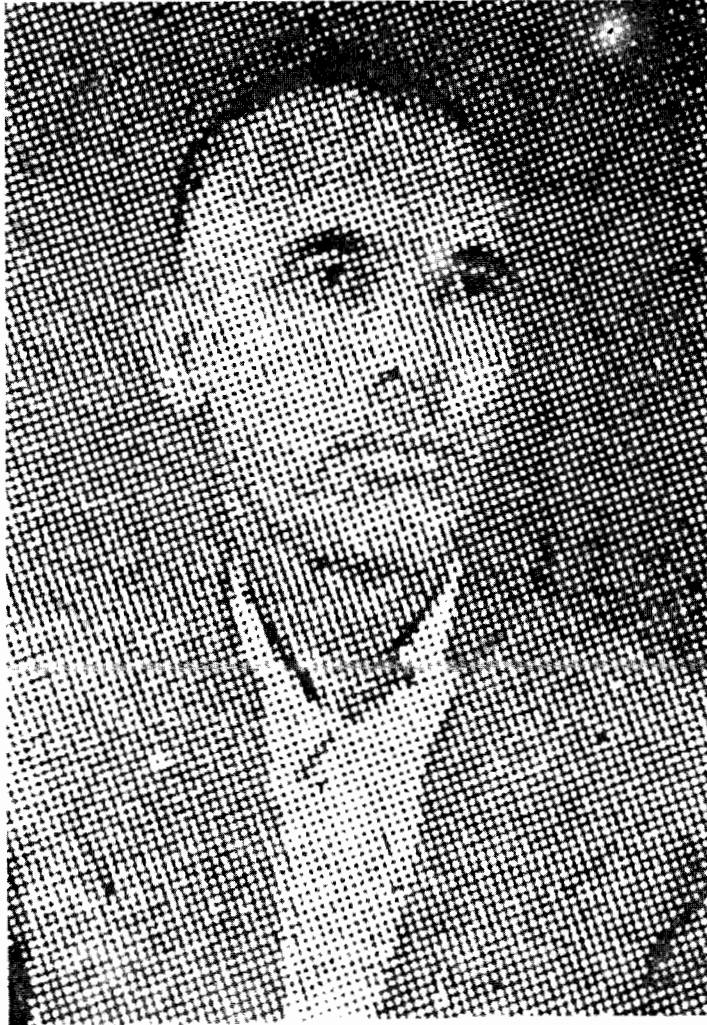
دلالا محمد سعيد خان حبيبي درې زامن اويوه لور پاته سول .
 مېرمن يې ليكه وړاندي چې مو ولوستل د ارواښاد مولوي
 عبدالواسع شهيد مشره لور (بي بي اسماء) وه . يو زوى يې
 عبدالهادي حبيبي نومېږي چې دحربي مكتب له لمړنيو زده
 كوونكو څخه و چې د ټانك په څانگه كې يې په انگلستان كې لوړ
 تحصيلات كړي دي . په ۱۹۴۹ ع كال پاكستان ته تللى او اوس
 هورې اوسي . دپاكستان راډيو له فارسي پروگرام سره همكاري
 لري . (۱)

بل زوى يې زموږ د وخت معروف علمي او مطبوعاتي شخصيت
 ښاغلى دوكتور محمود حبيبي دى چې د ژورناليزم په څانگه
 كې يې په فرانسه كې لوړ تحصيلات كړي دي . دهيواد په كلتوري
 موسسو كې يې له رياسته نيولې تر وزارتو كار كړى دى . وروستى
 وظيفه يې دسنا مجلس مشرتوب و . اوس په كابل كې اوسي .

مولانا محمد شریف حبیبی

ارواښاد زین العابدین اخندزاده درې زامن درلودل. د دوو زامنو محمد رفیق حبیبی او محمد سعید حبیبی (مشهور په لالا) په باب مخکې ورغېدو. دریم زوی یې محمد شریف حبیبی و چې په کندهار کې د (مولانا محمد شریف) په نامه خلکو پېژاند. د پښتو ژبې نقاد لیکوال و او کله کله یې نظم هم کینې. پرفارسي سربېره په عربي اردو او انگرېزي ژبو پوهېدی. پر خصوصي تحصيلاتو سربېره یې د جراحی او طب کورسونه ويلي و. په دارالمعلمین کې یې هم زده کړې سرته رسولې وې او تر فارغېدو وروسته یې د ښوونکي په توګه ۱۲ کاله خدمت کړی و. د کندهار ادبي انجمن سرګرمه غړی و او کله چې علامه عبدالحی حبیبی مرحوم د کندهار طلوع افغان په بشپړه توګه پښتو کړ. ارواښاد محمد شریف حبیبی یې له همکارانو څخه و. له طلوع افغان او په مجموع کې د کندهار له مطبوعاتو سره د مولانا همکاري همېشني وه. خورا اوږدې مقالې او مفصل مضمونونه یې ورته لیکل.

مولانا محمد شریف حبیبی دهیواد په درد دردمن لیکوال و د هیواد والو پر نېستمنه ورځ یې زړه خوړېدی خو دهغونارو عادتونو - ناپوهیو په کله کله د عصبانیت تر درجې درداوه. په ظریفه لهجه یې توندي انتقادي خبرې کولې. مولانا محمد شریف حبیبی په ژوند کې تل پرمخ وهل سوی و او د خلکو یې قدری ډېر خوړولی و. لیکنو یې زیاتره انتقادي اړخ درلود.

ارواښاد مولانا محمد شریف حبیبی

مولانا مستقل آثارهم کنبلي ووچي نومونه يې په دې ډول دي :

۱ - اوسني سرمايه داران

۲ - خواص او عوام

۳ - اجتماعي بزغ

۴ - آس نامه (۱)

دمولانا محمد شريف ظرافتونونه په کندهارکي ډېر عام سوي اود معاصرینو د خولې وردگرزېدلې دي. کله چې په هیوادکي د دوهمي دیموکراسی دراتگ په وخت کي دوخت صدراعظم دوکتور محمد یوسف کندهارته په دوره راغلی و (اوپه هیوادکي يې داساسي قانون اودیموکراسی په باب دخپل حکومت پیغام خلکوته رساوه ، دکندهارخینوخلکوله مولاناخه وغوښتل چې په دغه راز دیموکراتیکه فضاکي ملت ته خپل پیغام ورسوي . وایي دی پریوه ډېره ودرېد (لکه رشتیاچي يې ملت مخاطب وي) اوپه لور اوازیې وویل " اې ... ملته ! سپی آینه درته گوري . " دمولانادغه وجیزه وشمه خبره په کندهارکي دومره عامه سوې ده چې عوام او خواص يې دواړه په خبروکی دوجیزې په توگه کاروي . مولانا محمد شريف جیبی ټول ژوند په تجرد کي تېر کړ او واده يې ونکړ . دژوند په وروستيو شپو کي دکندهار ښار دهرات دروازې چوک ته نزدې په یوه کوټه کي اوسېدی . په ۱۳۴۹ ش کال په کندهار کي مړ سو . د ښخولو سرښته او لگښت يې ښاغلي

(۱) په دغو آثارو کي " اوسنی سرمايه داران " او " آس نامه " ماهغه وخت وليدل چې نوموړی مرحوم دکندهار په کلاقتیل کي دمولوي عبدالواسع اخندزاده په مسجد کي ارواښاد مولوي محمد امین خوگیانی نه دکنلوله باره راوړی و . مرحوم خوگیانی په دغه وخت کي له کابل ، کندهارته راغلی و .

عبدالرحيم هاتف پر غاړه واخيستله . جنازه يې خواره بوبښکې وه او لکه په ژوند چي دزمانې ناخوالو پرمخ وهلی و ، مړينه يې هم ديوه بېوزله دانشمند مړينه وه . د ژوند ټول مايملک يې دلرگو يو صندوق و چي په هغه کي دده خپل ليکلي آثار او کاغذونه او يو شمېر تسيح خوندي وې . داصندوق دکندهار د عالي دارالمعلمين دهماغه وخت مدير ښاغلي احمدزي واخيست . (۱) وړاندي مي وويل چي مولانا جيبی د طلوع افغان همکار و . په دغه اخبار کي يې خورا ډېري ليکنې خپرې سوي دي چي ماته اوس ميسري نه دي نود ليکنې نمونه به يې له اوسني ليکوال څخه رانقل کړم

کونډه

دخورلسمي سپوږمۍ رښاشاوخواته خپره وه . دآسمان په لمن کي دسپوږمۍ پلوشوکوچني ستوري نهام کړي وو . خوغت ستوري لکه دشلیدلي غاړگۍ مرغلري لري اونژدې برېښېدل ... دلوی سيندپورته خواته داوږدم دسپوږمۍ په پاکه رڼاکي يوه روڼه سطحه تشکيله کړې وه اوچيري چي د ساحل له لوړوڅنډوڅخه توري سايبې رالوېدلي وې نود طبيعت داتابلوبې ډېره رنگينه کړې وه .

دسيند راسته اړخ ته چي دگټوونواو خاشوډک څنگل مخ پرکښته غزېدلۍ و کله چي به د نازک بادڅپه څني وموښته ددرختوپه پاڼوکي به نری نری شور شور شروع سو . دسيندپرټوله شاوخوايوه درنه آرامي اوچوپتياخپره وه ، يواخي هغوښورانده سايبه په دې بیده صحنه کي حرکت راوستی چي دڅنگله له درختوڅخه پرمخکه

(۱) ښاغلی احمدزی د دوکتور محمود جيبی له څرگنۍ څخه دی .

رالوېدلي وې اود بادپه نړيوڅپوکي ښورېدلي .

دسپوږمۍ رڼاوپه اوبوکي دهغې انعکاس شاوخواټوله روښانه کړې وه هلته دلري خايه دسيندپرغاړه يوه سايبه په حرکت کي وه . داسايبه به دپستوريگوپرمخ کله ښه ښکاره سوه اوکله به له نظره ورکه سوه ، لپروخت نه وتپرسوی چي دې سايبې په چابک حرکت شروع وکړه اوکله چي دڅنگله خواته نژدې سوه پريوه کړه لاروروڅرخېده اودتورڅنگله په خېته کي ورکه سوه .

هغه سايبې چي په دې آرامه صحنه کي ښورراوستلی وديويې خواني ښخي وه چي تورپوړنی يې پرځان پېچلی و . ددې غېږډکه وه اوتربغل لاندي يې يوه کوچنی نجلۍ هم له خانه سره بېوله . دابنځه څنگله ته په ډېره وارخطايي ننوتله . هلته په څنگله کي چي پرمخکه ددرختواوپاڼوله پيوست څخه روڼارالوېدلې وه د بادله څپوڅخه داسي په رپرد وه لکه دهغې خواني ښخي زړه . ددې زړه آرام نه کاوه اوددرختوپه تياره کي دهرهغه ځای په لټون کي وه چي رڼابه نه وه ورلوېدلې . داچي به دهرې پلني درختي شاته ودرېده اودکوم پيوست څخه به يې دسيند پرغاړه لويه لاروليدله نوياباه يې زړه په ټکمان سواومخ په وړاندي به ولاړه اوپه يوبل ډېرتياره ځای کي به يې ځان غلمی کړ . دې به له ډېري بيړي څخه خپل تورپوړنی ژرژرپرځان راوپېچي اوکله کله به يې سترگي هم پټي کړې . دې خپل گامونه وروورو پورته کول اوکله چي به يې ترپښولاندي دوچوپاڼودميده کېدواوازپورته سونوژربه ودرېدله اوبل پل به يې په آرامه پرمخکه کښېښود ، هغه وخت چي داسرگردانه ښځه دتيارې په منځ کي يوې لويې ېدې ته ورسېدله نودهغې په تنه

پوري داسي وموښتله لکه په هغه درخته پوري چي کومه زخه راشنه سوې وي . ددې په غيبرکي چي يونبايسته کوچنی هغه هم داسي آرام ولکه دخپلي مورله اضطراب څخه چي خبرو . دی به آرام وڅوکلہ چي به يې دمورپلودده پرسترگولوېد نوناآرامي به يې کوله څوکلہ چي به يې مخ ورلځ کم نودوې ښايستې سترگي به يې په غالبانوکي گرزېدې اوهرکلہ چي به دپانوله منځ څخه دسپورمې کومه پلوشه پربرابره سوه شنه خوله دخندابه ورته ولاړ ، اوکلہ کلہ به يې داسي ورواخيست چي کوچنی سربه يې هم ورسره ښورواه . ددې ترچپه بغل لاندي چي کوچنی نجلې ولاړه وه هغې هم څه نه ويل ، يواړيواربه يې مخکي ته وکتل اوبيا به يې سرورههسته کمراودمورمخ ته به يې وکتل ، خوانه ښځه پرېدېدل اوآرام يې نه درلوداوهه پلابه يې کوچنی نجلې کښکښله او ورته و به يې ويل ”ملالي! الله په بلادي مرگ سه ، آرامه ودرېره مه ښوره ” کوچنی معصومي نجلې به پرمورلاس راوگرزواه اوپه کوچنی آوازه يې ورته وويل ”ادې! ډېره ډېره ښورې . هه آ ، هه آ اوس خوته ښورې . گوره ستاپورنې څرنکه ښورې ” خواني ښځي په ډېره وارخطايي ددرختوله پيوست څخه لويي لاري ته سترگي نيولي وې . اويواربه يې وروورداسي آوازترخولې ووتی :

” الله ته څومووينې ! او ، خدايه په څه گناه دي نيولي يو ، خدايه زه که گناکاره يم ته ددې مومنانوروی ته وگوره . خدايه مورخوهيڅوک نه لرې . او... ” دامهال چي به کوچنی نجلې دمورخبروته غورنيولی و ، په آرامي به يې پرهغې لاس راوخرخواه اومخي ته به دې ودرېده اوپه کوچنی ژبه به يې ورته وويل ”ادې زه

داسي بېلېزم (بېرېرم) ” موربه يې ژرلاس پرراوخرخواه اوپه خان پوري به يې ټينگه زړه اوورته وبه يې ويل ”ملالي! بلادي واخلم ، خودادی زه درسره يم . اوس دستي د مامک کره خو . هلته به بس شيدې اوغوري وخورواوبيا به کراره بيده سي . ښه ، رغ مه لره ، بشردې جارسم ” کوچنی نجلې به دامهال سترگي دمورخولې ته نيولي وې اوپه کراره به يې اړخ ته راغله اوداسي به يې ورته وويل ”شه دی ، ادې شه ” ته نوهم مه شوره (ښوره) ! کاکودي خدای مل (مړ) کی . شه ادې چي کاکومل (مړ) شي موژ (مور) به بياکول (کور) ته لال (ولاړ) شو . ”

دکوچنی نجلې کوچنيوخبرودمورستونې له ژراڅخه پرساوه خودبېري څخه يې ترخولې رغ ونه وت .

د پندواونريودرختوله پيوست څخه خواني ښځي هرآن دسيندپرغاړه لاره څارله ، دامهال له ليري څخه ددوکسوتېزي تيزي خبري دبادپه څپوکي ددې غوروته راورسېدې . دلويي پدې شاته ولاړه ښځې دزړه ټپ ټپ په توفان کښېوت اوازبستی (۱) چه له وارخطايي څخه يې خوله وچه سوې وه دوچ ستوني څخه يې بې اختياره غرچ غرچ شروع سو .

هغه خبري چي بادرارسولې وي دهغودوکسو وې چي دسيندپرغاړه پرلويه لارپه دې پسي راروان وه . کله چي ښه رانژدې سول بياترهغوچي آوازي ورکېدی دخواني ښځي غوروته داخبري ورسېدلې .

(۱) ازبستی ازبسکه (پارسي)

- ښه! سالو! (۱) ولاړه خوواله که سي .

- هو، چیري تلی سي ، کوم خای لري؟

--- "سالو! زما دایوه خبره په تیننگه ومنه چې زه ترخان تهرېرم خو ترخپلي کونډي تهرېدای نسّم .." ته ووايه زما غیرت به څرنگه دامني چې زما دورورپرکونډه دېل پښه اوړي. په مرگ بندنه يم دچاپرواهم نه لرم، خپله مي کونډه ده او خپل مي يتيمان دي. هو! پرميراث به يې اووه وغزوم . دقاضي اوحاکم په لارمي هم حق دی اودموک (رشوت) پرخای چې خان گرووم هم حاضریم "په يوه پنډه خدا" ښه نوسالوته ووايه چې دابه نوڅوک زما دپنجې وباسي . اوکه ترې هم تېره سي نوداسي خبري په څودانوکار توسوښه فيصله کيږي. باور وکه سالولالا! چه پرخپله کونډه اوميراث به ډېرسرونه ترخاورولاندي کوم.

دامي فيصله ده اوپرېردم يې هم نه. نوچیري به ولاړه سي . ورورلري! هاورور... هغه پخپله دحبيب الله خان دغلاپل پرختلی اوپه کلي کي يې ملا اوبازواکماکشف الحال ورخراب کړی دی سبابول سبابه لوټکه اخته کيږي والله که يې خورته پام لاسي. نودابه څرنگه زماڅخه خلاصه سي ؟

(د کتاب پای)

اخځونه

- ۱ - خپل - هارون - آفریده های مهجور علامه حبیبی - کابل - ۱۳۶۷ ش
- ۲ - دزرغونې یاد - و مقالو مجموعه - کابل - ۱۳۶۲ ش
- ۳ - روحي - کانديد اکادميسن محمد صديق - د پښتو ادبياتو تاريخ - معاصره دوره - پېښور - ۱۹۹۹ م
- ۴ - ظفر کاکاخېل - سيدبهادر شاه - پښتانه دتاريخ په رڼاکښې - پېښور - ۱۹۶۵ م
- ۵ - غبار - ميرغلام محمد - افغانستان درمسيرتاريخ - چاپ ۱۳۶۶ ش
- ۶ - خلمی - محمد ولی - دکندهارمشاهير - ۱۳۶۸ ش
- ۷ - وکیلی - عزيزالدين - تیمورشاه درانی - کابل - ۱۳۴۶ ش
- ۸ - وکیلی - عزيزالدين - تاريخ خرقة شريفه قندهار - کابل - ۱۳۶۷ ش
- ۹ - پښتانه شعراء ... لومړی ټوک ... دوهم چاپ .. پښتوادبي مرکزپاکستان - ۱۹۸۴ م
- ۱۰ - دحاجی جمعه بارگزي دېوان - کابل - ۱۳۶۰ ش
- ۱۱ - ديوان جناب طرزی صاحب - سردارغلام محمد خان طرزی - ۱۳۰۹ ق
- ۱۲ - آريانا مجله - دحوت گڼه - کابل - ۱۳۴۵ ش

- ۱۱۴ ===== درنه کورنی
- ۱۳ هروی ... محمد وزیر ... یادی از دانشمندان مورخ نامور افغانستان مرحوم پوهاند عبدالرحی حبیبی قندهاری - کانادا - ۲۰۰۱ م
- ۱۴ - مزارات هرات - تصحیح ، مقابله ، حواشی و تعلیقات از فکری سلجوقی - کابل - ۱۳۴۶ ش
- ۱۵ - غیاث اللغات - چاپ تهران - ۱۳۶۳ ش
- ۱۶ - لمر - جریده - شماره ۱۹ - سال دوم - کانادا - ۲۰۰۱ م
- ۱۷ - دهخدا - لغتنامه - چاپ تهران
- ۱۸ - افغان - ملا عبدالباقی - تهذیب الواجبات - ۱۳۶۶ ش
- ۱۹ - هوتک - محمد معصوم - ویارونه میوندونه - په « میوند د افغانستان تاریخی څلی » کی چاپ .
- ۲۰ - منهاج العابدین - د علامه حبر اخوندزاده - لاهور - ۱۳۴۰ ق
- ۲۱ - پښتانه شعراء - دوهم ټوک - کابل - ۱۳۲۱ ش
- ۲۲ - زلمی - هیوادمل - فرهنگ زبان و ادبیات پښتو - لومړی ټوک - ۱۳۵۶ ش
- ۲۳ ... مجموعه اسناد و مدارک چاپ ناشده درباره سیدجمال الدین مشهور بافغانی - تهران - ۱۳۴۲ ش
- ۲۴ - افغان یاد - دمقالو مجموعه - کابل - ۱۳۶۰ ش
- ۲۵ - هوتک - محمد معصوم - پوځ کانی - کانادا -
- ۲۶ - تاج التواریخ - د بمبئی چاپ - ۱۹۰۴ م
- ۲۷ - فرانک - مارتین - Under The Absolute Amir - ۱۹۰۷ م
- ۲۸ - حبیبی - عبدالرحی - د میافقیر الله پېژندلیک - کابل - ۱۳۵۹ ش
- ۲۹ - هوتک - مولوی صالح محمد - پاشلی ویناوی - ۱۳۶۹ ش

- درنه کورنی ===== ۱۱۵
- ۳۰ - حبیبی - عبدالرحی - جنبش مشروطیت در افغانستان - ۱۳۷۷ ش
- ۳۱ - فهرست نسخ خطی ارشیف ملی افغانستان - کابل - ۱۳۶۳ ش
- ۳۲ - سراج الاخبار - پنجم کال - لومړی گڼه - ۱۲۹۴ ش
- ۳۳ ... افغانی شمله ... دمقالو مجموعه ... د ډاکټر طارق رشاد راتولونه - ۱۳۷۹ ش
- ۳۴ - پښتو پښتو قاموس - د افغانستان د علومو اکاډیمي - کابل - ۱۳۶۱ ش
- ۳۵ - معجم المفهرس - محسن بیدارفر - انتشارات بیدار - قم - ۱۳۶۶ ش
- ۳۶ - رویداد لویه جرگه دارالسلطنه کابل - ۱۳۰۳ ش
- ۳۷ - طلوع افغان - اتم کال - اتمه گڼه
- ۳۸ - فرهنگ - میر محمد صدیق - افغانستان در پنج قرن اخیر - ۱۳۷۳ ش
- ۳۹ - بینوا - عبدالروف - اوسنی لیکوال - دریم ټوک
- ۴۰ - رفیع - حبیب الله - پښتو پانگه - لومړی ټوک - ۱۳۵۴ ش
- ۴۱ - رفیع - حبیب الله - پښتو پانگه - دوهم ټوک - ۱۳۵۶ ش - کابل
- ۴۲ - رفیع - حبیب الله - پښتو خپروني - لومړی ټوک - ۱۳۵۶ ش
- ۴۳ - هلالی - دکتور عبدالحکیم - پښتو قاموس لیکنه - کابل - ۱۳۵۴ ش
- ۴۴ - ژوندون مجله - داسد ، سنبلې گڼه - ۱۳۶۱ ش
- ۴۵ - شیرانی - محمود خان - چهار مقاله بر فردوسی و شاهنامه - د پوهاند عبدالرحی حبیبی ژباړه - کابل - ۱۳۵۵ ش

۱۱۶ ===== درنه کورنی

۴۶ - داستاد یاد - دمقالومجموعه - کابل - ۱۳۶۴ ش

۴۷ - پته خزانه - عکسي چاپ - کابل - ۱۳۵۴ ش